

TÝNECKÉ LISTY

Měsíčník obce Velký Týnec • XXXVI. ročník • Číslo 2/2026 • Cena 20,- Kč

VELKÝ
TÝNEC

7 XX. obecní ples obrazem
8-9 Ohlédnutí za loňskými akcemi týnecké knihovny
16-17 V Týnci se modlili křesťané všech vyznání
LŠS Prosincové a lednové aktivity v základní škole
Přesahy Odešla legendární herečka Brigitte Bardottová
a Jiří Glonek zve na Jeseníky v zimě

EDITORIAL

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, máte před sebou únorové číslo Týneckých listů a s ním mnoho zajímavých článků, ohlédnutí za zajímavými lednovými akcemi v naší obci a pozvánky na události, které nás čekají. Doufám, že vám toto čtení zpríjemní zbývajících zimních dní.

Rozhodně zajímavou únorovou akcí bývá Týnecký masopust! S tradičním průvodem masek, s obřadem pochovávaní basy, cimbálovkou a v neposlední řadě spoustou zabíjačkových pochoutek připravených týneckým řeznictvím pana Coufala.

Dávno pryč jsou doby, kdy byla knihovna pouze tichým místem, kam se chodilo pro povinnou četbu. Jak ukazují uplynulé měsíce a bohatá činnost té naší, týnecké knihovny, toto místo se proměnilo v živé centrum kultury a setkávání. Knihovna dnes buduje komunitu. Ta naše týnecká rozhodně, jak si můžete přečíst na našich stránkách.

Skvělou zprávou a novinkou pro všechny čtenáře je instalace nového knihoboxu. Tento box vám umožní vrátit vypůjčené knihy kdykoliv, bez ohledu na otevírací dobu knihovny, a slouží tak k maximálnímu pohodlí všech čtenářů. Je to moderní a praktický doplněk, který jistě oceníte zejména v uspěchané době.

Milovníkům historie bych doporučila k přečtení článek o archeologickém průzkumu na chybějícím úseku dálnice D55 v blízkosti naší obce. Je fascinující sledovat, jaké poklady skrývá země pod budoucí dálnicí a co vše nám archeologie dokáže prozradit o životě našich předků v této lokalitě.

Školní časopis Letem školním světem v únorovém čísle představuje pestrou paletu aktivit dětí v týnecké škole, od intenzivního kurzu angličtiny s rodilým mluvčím a kariérního poradenství pro deváťáky přes tradiční mikulášskou nadílku, až po ukázkou canisterapie, která potěšila nejmladší žáky. Celý obsah doplňují výtvarné práce s motivem zimního snění a rozhovor s úspěšnou mladou lingvistkou.

V našich Přesazích vám vřele doporučuji článek o fascinující Brigitte Bardot a jejím obdivuhodném životnímu zvratu, která v roce 1973 na vrcholu slávy opustila svět filmu, aby se stala nekompromisní ochránkyní zvířat.

V neposlední řadě bych vás ráda pozvala k četbě nové rubriky Petra Hanušky s názvem Potkali jsme se.... Petr v ní představuje inspirativní osobnosti, které potkal na svých cestách po republice – nalistujte si příslušnou stranu a objevte, s kým zajímavým rozmlouval tentokrát.

Za celou naši redakci vám přeji příjemné čtení a poklidný únor!

Vendula Vránová

Foto na titulní straně

Tříkrálová sbírka 2026 pomáhá potřebným lidem. Foto: Petr Hanuška

GDPR - „Tímto upozorňujeme čtenáře, že na akcích pořádaných obcí mohou být pořizovány fotografie. Mělo by se tak dít vždy zřetelně označenou osobou. Fotografie slouží jedinému účelu - jako materiál ke zveřejnění, zda daná konkrétní fotografie bude či nebude použita k prezentaci v obecním periodiku, zejména s přihlédnutím k její vypovídací schopnosti ve vztahu k akci, jež byla obcí pořádána. Fotografie takto nepoužité jsou následně skartovány. Pakliže si jako účastník takto dokumentované akce kdokoli z vás nepřeje být objektem fotografování a následného zveřejnění v obecním periodiku, sdělte toto prosím nejlépe osobě fotografa nebo případně zavčas na podatelnu obecního úřadu.“

ÚNOROVÝ ÚVODNÍK

Velevážené čtenářky, vážení čtenáři!

Tak jsme si letos, po pár letech, zase užili zimy. Doma nám zamrzla na půdě expanzní nádrž od ústředního topení. Mráz vytáhl dlažební kostku ve vjezdu tak, že nejdou otevřít vrata, a baterii v autě už jsem musel také oživovat. Ale ta krása, když na bílou pláň polí zasvítl slunce a ona zazáří tisícem ledových krystalů. Vstoupíte do ní a jdete. Necestou. Sníh lehce křupe pod nohama a vaše stopy za zády si povídají s oblohou. Chodím teď do Týnce pěšky kolem chmelnice. Dal jsem na výzvu meteorologů, abychom při špatných rozptýlových podmínkách zbytečně nevyjížděli auty, a jsem z těch každodenních cest nadšený. Považuji to skoro za rozmařilost. Prodloužit si cestu o patnáct minut. Stopy v poli vydrží někdy i dva tři dny, než je zafouká vítr. A to je ta správná zralost. Když se vrátíte odpole dne stopou, kterou jste udělali ráno.

Není to ono. I stopy musí na mraze, větru a slunci vyzrát. Pak se v nich dá kráčet jako v historickém románu.

Přes všechny zimní krásy se přece jen cítím být tím dlouhodobě trvajícím mrazem trochu svázaný. Domlouvám tedy návštěvy u přátel na dobu, až potече voda ze střech. Je možné, že když čtete tyto řádky, už zvoní v okapech. Zablýhl jsem na nich už pár rampouchů a včera ráno jsem dokonce zaslechl kokrhát kohouta. „To je ale odvážlivec!“ říkal jsem si. Hned jsem si ho představil. Jak si stoupl v tom temném ránu na dvorek. Zvedl hlavu, otevřel zobák a zakokrhál. Kohout pláší smrt, říká se v pohádkách. Přivolává Slunce a vítá den. Takovou sílu má jeho hlas. Rozený vládce vesmíru. Ten ví, kdy je třeba poručit Slunci, aby vyšlo. Nebo mu dát pokyn, aby šel spát.

Můj obdiv patřil nejenom kohoutovi, ale i jeho hospodáři. V dnešní době, kdy

vadí, že kočky mňoukají, žáby kvákají a sovy houkají. Má někdo tu odvahu mít doma na dvorku kohouta. Toho malého, a přesto nezlomného bojovníka s jasným hlasem. Galští válečníci si jej dali do znaku a Francie ho dokonce uznává jako státní symbol. Ano. Už to slyším, jak leckterý hrdý Týneckák vyhrkne: „Šak aji v Týncu máme ve znaku kohúta!“ Je dobře mít na zřeteli nějaké pozitivní příklady. Mezi současnými vládci je hodně těžké je najít.

Já osobně bych kohoutům přisoudil ještě jednu vlastnost – radost ze života. Vždyť bez ní by se prostě nadalo ráno vyskočit na dvůr a zavolat: „Spáči vstávejte! Je bílý den!“ A tak všem čtenářkám a čtenářům přeji, aby se uměli radovat z každého rána. Přivítali ho jako novou naději a s chutí se pustili do dobrého díla.

Stanislav Denk

Zasněžený Týnec

© Jan Friesner

Vendula Vránová,
šéfredaktorka

Petr Hanuška,
redaktor

Stanislav Denk,
redaktor

Vladimíra Hacíková,
redaktorka

Pavel Peňaška,
grafik

TÝNECKÉ LISTY - Periodický tisk územního samosprávného celku - měsíčník Obce Velký Týnec.

Vydává Obec Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, IČO 00299669. Ev. číslo MK ČR: E 12522. Ročník XXXVI, číslo 2. Vyšlo 6. února 2025. Cena výtisku 20,- Kč. Adresa redakce: Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, e-mail: velkytynec@velkytynec.cz. Šéfredaktorka Mgr. Vendula Vránová Ph.D.

Redakční rada: PhDr. Petr Hanuška Ph.D., e-mail: starosta@velkytynec.cz, Mgr. Stanislav Denk, e-mail: mistostarosta@velkytynec.cz.

Grafická úprava: Pavel Peňaška, e-mail: penaska.pavel@centrum.cz. Tisk: PROFITISK, Chválkovická 5, 779 00, Olomouc.

Poznámka redakce: Uveřejněné příspěvky nemusejí být totožné se stanoviskem redakce.

Kalendárium

9. - 11. ledna

Tříkrálová sbírka 2026

- Římskokatolická farnost VT

17. ledna

XX. obecní ples

- Obec VT - společenský dům - 20:00 hodin

24. ledna

Hasičský ples

- SDH VT - společenský dům - 20:00 hodin

Hanácký bál

- mikroregion Království - RCO - 20:00 hodin

29. ledna

Kino za pěkné vysvědčení

- Komise pro volnočasové aktivity ZO VT

Další události

V prvních lednových dnech proběhla každoroční údržba společenského domu - výmalba některých umístěných na obecních objektech. Zatím je projekt ve stádiu výpočtů ekonomické návratnosti.

Pan projektant Schmidt předal vedení obce projekt úprav zámeckých stodo. V letošním roce by měla proběhnout re-novace vazby a střešní krytiny.

Soukromý podnikatel z Brodku u Přerova nabídl obci instalování květomatu, prostřednictvím kterého by si mohli občané kdykoliv zakoupit květiny či věnce. Předběžná dohoda hovoří o umístění vedle budovy staré školy, a to v měsíci březnu či dubnu.

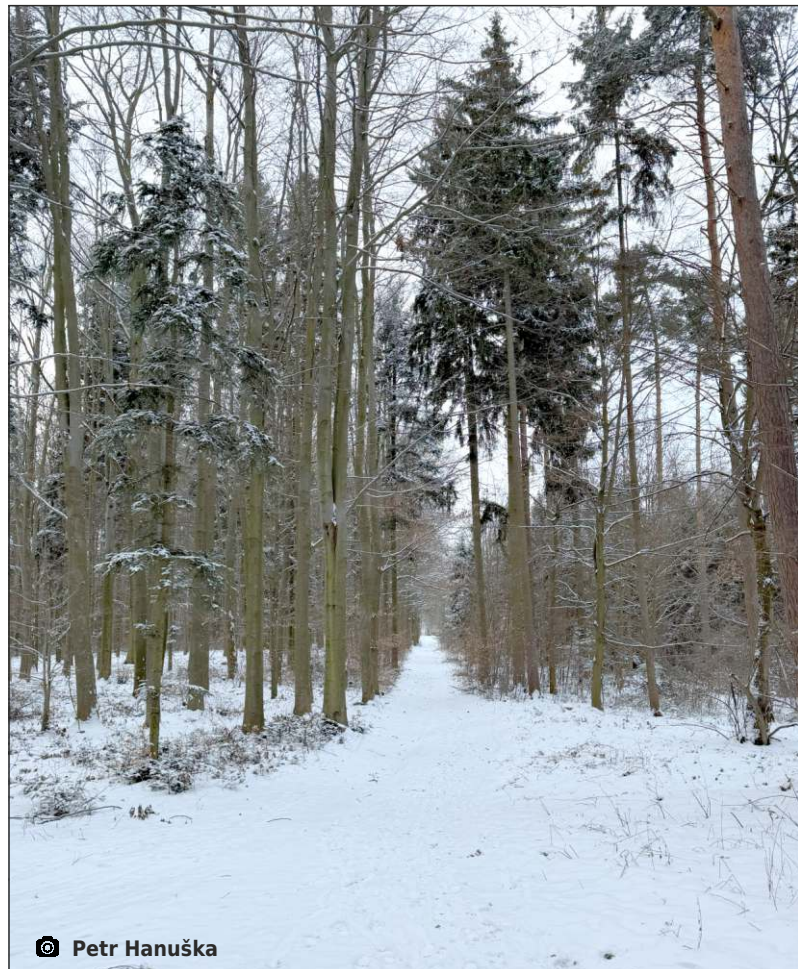
V prvních lednových dnech vedení obce připravovalo návrh rozpočtu obce na rok 2026, který bude zastupitelstvo obce schvalovat na konci února.

Počasí

Lednové počasí jak má být! Volali jsme po ladovské zimě, přišla! Napadl dokonce i sníh! Sice někteří spoluobčané byli nervózní, protože chodníky a silnice nebyly suché jako obvykle, ale celkově to vypadalo daleko příjemněji než v temném inverzním prosinci. Mrazivo bylo i přes den, což v porovnání s teplým loňským lednem bylo téměř neuvěřitelné. V tisku se objevily titulky jako „arktická bestie“ apod.

První dekáda. Noc: -2, -1, -3, -5, -11, -7, -9, -11, -14, -4. Den: 1, 3, 3, 1, -6, -2, -3, -4, -5, -12. Druhá dekáda. Noc: -8, -14, -6, 0, -2, 0, 0, -6, -7, -7. Den: -4, -6, -2, -2, 1, 2, 6, 4, 0, 0. Třetí dekáda. Noc: -8, -9, -2, -2, 0, 0, -1, 0, 0, -1, -5. Den: 3, 1, 0, 0, 7, 7, 6, 4, 1, 1, 0.

Připravil Petr Hanuška

© Petr Hanuška

Procházka zimním Chlumem je vždy úžasným zážitkem

Ze Starostova deníku

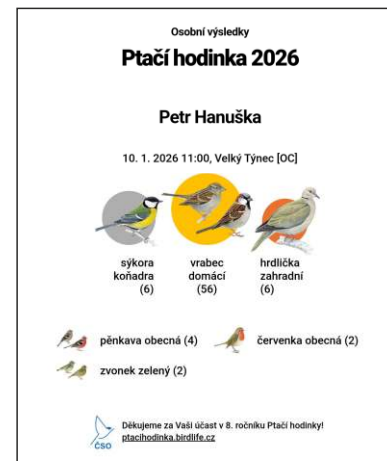
Přáli jsme si ladovskou zimu...

12/1 ...a je tady s námi bezmála čtrnáct dnů! V porovnání s adventní inverzí - nebe a dudy! Bílo, slunečno, ovšem ostře mrazivo. Celodenní mrazy znesnadňují údržbu chodníků a cest, o čemž se přesvědčil každý občan naší země od Aše po Horní Bečvu. Chci na tomto místě PO-DĚKOVAT VŠEM SPOLUOBČANŮM, KTERÍ NÁM S ÚDRŽBOU CHODNÍKŮ POMÁHAJÍ

TÍM, ŽE SI PŘED SVÝM DOMEM PROSTĚ ZAMETOU, A TO I OPAKOVANĚ! Dříve to bývalo běžné, ba dokonce to bylo otázkou sousedské cti mít před vlastním prahem zameteno. Změnilo se to až s legislativní aktivitou jinak sympatického senátora pana Kubery. Takže ještě jednou: mnohokrát děkuji za pomoc!

Ptačí hodinka 2026

A teď trochu z jiného soudku... Možná jste se i vy zapojili do tradičního sčítání ptactva. Jako jinak poněkud pasivní člen České ornitologické společnosti jsem aktivně zasedl za kuchyňský stůl v sobotu v 11.00 hodin a počítal a počítal, resp. fotil, protože zachytit množství ptačích klientů u dvou krmítek bylo syřifovským úkolem. Spisovatel Jan Trefulka kdysi napsal povídkovou knížku nazvanou Do vrabců jako když střílí - a měl pravdu. Přiletěli, seděli, zobali a splašeně uletěli. A zase nanovo... Nicméně podařilo se mi napočítat: 6 sýkorek koňader, 56 vrabců domácích, 6 hrdliček zahradních, 4 pěnkavy obecné, 2 červanky obecné a 2 zvonky zelené. Jak jste na tom byli vy? Napište...

© 2x Petr Hanuška

XX. obecní ples se vydařil

19/1 V sobotu 17. ledna proběhl ve společenském domě jubilejní XX. obecní ples. Tentokrát se odehrál ve stylu Red Velvet, čemuž přizpůsobily své šaty především krásně oděné dámy, nicméně ani pánové se nedali zahanbit. Během večera čekal přítomné bohatý program, kterým provázela členka Moravského divadla Olomouc paní Lenka Košíčková a z něhož lze vypíchnout především ohromně šikovné kreslíře portrétů či taneční vystoupení Antonína Holuba

s partnerkou, resp. děvčat z oddílu sportovního aerobiku. Výborné zázemí v občerstvení připravili týneckí hasiči i pan Vlastík Ján se svým týmem. Velké poděkování za přípravu patří hlavním organizátorkám-zastupitelkám obce paní Veronice Batové a paní Petře Kolibové. A samozřejmě vám všem, kteří jste dorazili a vytvořili skvělou společenskou atmosféru!!! A jaké téma nás čeká za rok? Možná v zimním hávu...

© Petr Hanuška

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

V měsíci únoru blahopřejeme
k významným životním milníkům
těmto našim spoluobčanům

93 let
Vlastimil Valouch z Velkého Týnce

90 let
Jarmila Tomková z Velkého Týnce

89 let
Danuše Mazánková z Velkého Týnce

87 let
Jan Habarta z Velkého Týnce

85 let
František Tomeček z Velkého Týnce

84 let
Antonín Koutný z Čechovic
Jaroslav Skopal z Velkého Týnce

83 let
Ludmila Bartoníková z Velkého Týnce
Jarmila Hájková z Velkého Týnce

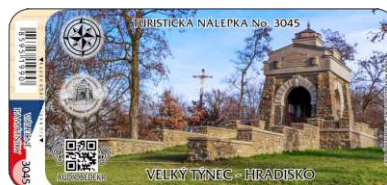
65 let
Božena Dirbáková z Velkého Týnce
Eva Sovová z Velkého Týnce

60 let
Alena Grenarová z Čechovic
Miroslav Zapletal z Čechovic

Připravila Radka Tomečková
Autorka je matrikářka obce

Chystáme provoz IC VT

Obec Velký Týnec pomalu už rozjíždí
provoz Informačního centra.
V únoru tam budete moci zaplatit po-
platky, brzy tam najdou své útočiště
skauti i týnečtí senioři. A turisté si tam
budou moci zakoupit památeční před-
měty s tematikou naší obce...

VZPOMÍNÁME

*Až umřu, nic na tomto světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje
v rose jak k ráni květiny.
Jiří Walker*

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu,
že nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička
paní

Linda ČEJKOVÁ

Zemřela po delší nemoci dne 3. ledna 2026
ve věku nedožitých 84 let.

S naší drahou zesnulou se rozloučíme
v úzkém kruhu rodiny.

Jménem zarmoucených:

syn JIŘÍ s rodinou

Pohřební ústav Šmídovi, Rychnov nad Kněžnou, tel. 603 575 161 nebo 731 626 094

**Kvalitní štípané
palivové dřevo**

**Dodání po celé Moravě
ZDARMA**

CENÍK PLATNÝ OD 15.01.2026

TVRDÉ DŘEVO – nesusušené

polínka 50 cm ..... 1 340 Kč
polínka 33 cm ..... 1 390 Kč
polínka 25 cm ..... 1 490 Kč

TVRDÉ DŘEVO – suché

polínka 33 cm ..... 2 050 Kč

MĚKKÉ DŘEVO – nesusušené

polínka 50 cm ..... 1 000 Kč
polínka 33 cm ..... 1 050 Kč
polínka 25 cm ..... 1 100 Kč

**DOPRAVA
ZDARMA**

+420 739 572 972

objednavky@drevohabrovany.cz

www.drevohabrovany.cz

www.drevohabrovany.cz

Děkujeme
za podporu

**TŘÍKRÁLOVÉ
SBÍRKY
2026**

Výsledky Tříkrálové sbírky 2026 v našich obcích

Velký Týnec celkem: 113.639,- Kč

Velký Týnec: 88.148,- Kč

Vsisko: 13.706,- Kč

Čechovice: 11.785,- Kč

Porovnání let 2025 a 2026:
letos o 4.598,- Kč více než vloni

Řeznictví pana Ondřeje Coufala ve spolupráci s Obcí Velký Týnec
a Národopisným souborem Týnečáci pořádají

VELKÝ
TÝNEC

Týnecký masopust

**Zámecká zahrada Velký Týnec
Sobota 14. února 2026 od 12.00 hodin**

**Masopustní průvod s medvědem po obci
zakončený obřadem Pochovávání basy**

(Sraz masek u společenského domu v 8:30 hodin, obřad ve 13:30 hodin na zámecké zahradě)

**Ukázky zpracování a výroby produktů
z dobře vykrmeného pašíka!**

**Prodej zabíjačkových výrobků a specialit!
K poslechu i tanci hraje cimbálovka Zdeňka Zmeškala!**

Vstup zdarma | Srdečně zvou všichni pořadatelé

Starostovým objektivem

Petr Hanuška

Novoroční připítek 2026

Petr Hanuška

Letošní leden nám vrátil sních a s ním spojené radovánky

Petr Hanuška

Vandalům není nic cizí

SKAUTSKÝ PLES

**SOBOTA
14.ÚNORA 2026**

**SPOLEČENSKÝ DŮM
VE VELKÉM TÝNCI**

OD 19:00 HODIN

**A NEZAPOMENĚTE
SKAUTSKÉ PLESÁNÍ CHMURY ZAHÁNÍ!**

Obecní ples 2026

XX. obecní ples se odehrával ve stylu RED VELVET

Občerstvení připravili skvělí týneckí hasiči

V tombole čekala spousta atraktivních cen

Pěveckého a tanečního vystoupení se s partnerkou zhostil Antonín Holub

Divoké mládí v podání vynikajících závodnic ve sportovním aerobiku

K nejpřitažlivějším atrakcím patřilo portrétování účastníků

© 10x Petr Hanuška

K tanci a poslechu hrála skupina Trio Bene se zpěvačkou Hankou Vyroubalovou

Je libo ruletu...

Nebo snad vzpomínkovou fotografií...

Čas předpůnoci patřil tahu tomboly ve vtipném podání místostarostů obce Stanislava Denka a Miroslava Zdráhala

Ohlédnutí za rokem 2025

Rok 2025 byl opět bohatý na akce, které pro vás připravila Knihovna Velký Týnec

Divadlo Plyšového medvídky: Mrož Ambrož

19. ledna 2025 se v týneckém kině odehrálo loutkovo-činoherní představení Mrož Ambrož. Hlavní hrdina, který žije se svou maminkou na severním pólu, se skamarádí s Ledním medvědem a společně tráví čas hraním na ledu. Jejich idylku naruší šílený vědec, jenž vyrábí koktejl „bahničko“ a s pomocí armády kryšáků-myšáků chce znečistit celou planetu. Ambrož a jeho přátelé se tak musí postavit na obranu severního pólu. Veselá pohádka plná písní přilákala tolik diváků, že zaplnili celé hlediště.

20x Eliška Tomečková

Přednáška Dušana Pořízky

13. února přivítalo týnecké kino pana Dušana Pořízky, jehož přednášky se těší velkému zájmu. Tentokrát potěšil zejména milovníky Beskyd. Představil více než 75 barevných fotografií vrcholů,

lesů, flóry i fauny a doplnil je zajímavostmi z historie, včetně zmínky o Ostravské operaci na konci druhé světové války. Velká návštěvnost nás velmi potěšila.

Pochod pro mozek a pro radost

13. března se Knihovna Velký Týnec a Klub seniorů Velký Týnec, z. s. zapojily do celorepublikové akce vycházku určenou nejen seniorům. Ani nepříznivé počasí účastníky neodradilo. Trasa vedla z Tršic kolem dvou přehrad krásnou lesní

krajinou. U chaty Olešnice si všichni zahráli pod střechou s míčem a vyzkoušeli různé dovednostní úkoly. Pochod byl zakončen v Doloplazech v pohostinství U Freitů.

Akci plánujeme zopakovat i v roce 2026.

Knihadýlko: Pavouk Čenda

V rámci celorepublikové akce „Březen – měsíc čtenářů“ proběhlo 16. března 2025 na Malém sále vystoupení Knihadýlka inspirované knihou Pavla Čecha Dobrodružství pavouka Čendy. Po představení si mohli návštěvníci vyzkoušet

svou zručnost a dovednost na různých úkolech, které pro ně Knihadýlko připravilo. I přes nemoc mnoha čtenářů se divadlo těšilo vysoké návštěvnosti, za což moc děkujeme!

Odpoledne s mangou a anime (1. část)

Kvůli nemoci knihovnice byla akce rozdělena na dvě samostatné části. První z nich proběhla 4. 5. 2025 v kině ve Velkém Týnci a nabídla „rychloukurz“ kaligrafie s pomůckami používanými pro tento typ japonské kaligrafie, a to pod vedením zkušené lektorky. Účastníci se naučili základní držení štětce i základní

tahy a na závěr si každý napsal slovo podle vlastního výběru. Součástí programu byla také možnost vyzkoušet si skládání různých druhů origami. Děkujeme Japonskému centru Univerzity Palackého, zejména Mgr. Halině Zawiszové, Ph.D., za spolupráci a propagaci akce.

Odpoledne s mangou a anime (2. část)

Druhá část akce Odpoledne s mangou a anime (1. června 2025) nabídla soutěže, kvíz o ceny od sponzora akce, nakladatelství Crew Manga. Sabina Vítková podhalila tajemství mangy a anime. Program zakončilo promítání filmu Doručovací služba čarodějky Kiki. Každý účastník obdržel dárek – výtisk časopisu Simpsonovi. I zde patří velké poděkování Japonskému

centru UP, konkrétně Mgr. Halině Zawiszové, Ph.D., za spolupráci.

Seniorské odpoledne

Knihovna Velký Týnec se spolupodílela na organizaci Seniorského odpoledne (26. 7. 2025), zejména na propagaci a zajištění vystoupení jednotlivých sou-

borů ve spolupráci s Klubem seniorů Velký Týnec, z. s. O akci napsala poutavý článek Věra Fialová v jednom z prázdninových čísel Týneckých listů.

Spuštění knihoboxu

Knihovna spustila v září novou službu - knihobox. Umožňuje vyzvedávání objednaných knih i vracení výpůjček mimo otevírací dobu - knihy můžete nejen vracet, ale také si vyzvedávat objednané knihy. Najdete jej v přístřešku u vchodu do knihovny (bílo-červený box). Je k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Návod najdete na webu knihovny, obce i v tomto čísle TL.

Knihadýlko: O nebi na zemi

V rámci celorepublikové akce Týden knihoven jsme 12. října 2025 symbolicky slavili představením O nebi na zemi, inspirovaným knihami Jak si uděláme Zeměkouli a Oskar a měsíční kočky. Děti se

během příběhu dozvěděly, jak vznikla Zeměkoule, kde začíná cesta do vesmíru a co je na světě nejdůležitější. Po představení následovaly tvořivé aktivity s vesmírnou tematikou.

Přednáška o čuháčtině

Dialektolog Mgr. Filip Kubeček z Ústavu pro jazyk český AV ČR představil v rámci své přednášky 23. října 2025 vznik čuháčtiny, její typické rysy, zajímavá slova i oblasti, kde se tímto nářečím mluvilo. Protože se podílil na tvorbě Slovníku nářečí českého jazyka, série Atlasu nářečí českého jazyka a věnuje se výzkumným projektům mapujícím aktuální stav čes-

kých dialektů, obohatil přednášku také o poznatky ze své odborné práce. Na závěr vyzval „rodilé mluvčí“ čuháčtiny, aby se zapojili do jeho výzkumu, a to prostřednictvím krátkého rozhovoru na běžná témata. Velmi nás těší, že přednáška o místním nářečí přilákala tak vysoký počet návštěvníků nejen z Velkého Týnce.

Zájezd do Moravského Krumlova

Knihovna spolu s obcí Velký Týnec uspořádala 9. listopadu 2025 jednodenní zájezd do Moravského Krumlova. Účastníci si nejen prohlédli město, ale také si užili komentovanou prohlídku

Slovanské epopeje. Po chutném obědě a výborné kávě se výletníci přesunuli do Oslavan, kde navštívili místní zámek. Zde je provedl pan místostarosta Oslavan.

Vánoční jarmark

Knihovna se opět se svým stánkem zúčastnila Vánočního jarmarku, který se konal 29. listopadu. Více informací najdete v samostatném článku.

Ježíškova pošta

V prosinci měly děti opět možnost vhodit svůj dopis Ježíškovi do speciální knihovnické Ježíškovy pošty. A Ježíšek samozřejmě všem odpověděl.

Taneční odpoledne

Knihovna se spolupodílela na organizaci tradičního Tanečního odpoledne, které

proběhlo 30. prosince a další informace naleznete v samostatném článku.

Poděkování

Ráda bych poděkovala Klubu seniorů Velký Týnec, z. s., zejména panu Přemyslu Teimerovi, za skvělou spolupráci po celý rok. Velmi si jí vážím a těším se na ni i v roce 2026. Současně děkuji také obci Velký Týnec – bez její finanční podpory by knihovna nemohla uskutečnit mnoho svých projektů. Dále patří mé poděkování Knihovně města Olomouce, ředitelce RNDr. Lence

Pruckové a metodičkám Kateřině Ladýrové a Bc. Pavlíně Charvátové za jejich spolupráci a cennou metodickou pomoc. A v neposlední řadě patří naše upřímné poděkování vám, milí čtenáři. Děkuji, že navštěvujete knihovnu i knihovnické kulturní akce. Vaší podpory si nesmírně vážím a věřím, že se budeme setkávat i v roce 2026.

Vánoční výstava očima knihovny

Již třetím rokem se Knihovna Velký Týnec s radostí zapojuje do Vánočního jarmarku prostřednictvím svého stánku, jehož výtěžek je tradičně věnován na charitativní a dobročinné účely. Nabízené výrobky jsou výsledkem pečlivé ruční práce – dnes bychom řekli 100 % handmade a homemade – které po celý rok vytvářím já spolu s členy své rodiny. Návštěvníci si letos mohli odnést háčkovaná a šitá zvířátka, originální pletené medvědy, andělky, šály, šátky a mnoho dalších jedinečných výrobků. Velmi nás potěšil nejen velký zájem kupujících, ale

také milá slova a podpora všech, kteří se u stánku zastavili. Díky štědrosti kupujících se podařilo vybrat krásných 10 000 Kč. Tato částka byla v plné výši zaslána Nadačnímu fondu Nina, jenž podporuje léčbu a výzkum glioblastomu. „Štafetu“ dílniček, které jsme jako knihovna zavedli a z nichž se postupně stala krásná tradice i neodmyslitelná součást jarmarku, jsme letos předali dál, a to především z kapacitních a časových důvodů. Tvořivá dílnička se tak tentokrát uskutečnila pod vedením Bukohrátek, z. s.

Návod na použití knihoboxu

Vážení čtenáři, s radostí Vám oznamujeme, že jsme pro vás spustili nový knihobox, který vám usnadní vyzvedávání a vrácení knih mimo otevírací dobu knihovny. Knihobox je umístěn v pří-

střešku u vchodu knihovny (bílý-červený box) a je vám k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Slouží nejen pro vrácení knih, ale také pro vyzvedávání vámi objednaných knih z knihovny.

Jak půjčovat knihy:

1. Knihy si můžete objednat prostřednictvím katalogu (odkaz naleznete na webových stránkách knihovny: knihovna.velkytync.cz, na této stránce naleznete i návody, jak se v katalogu orientovat a jak z něj objednávat). Důležité je, abyste u dané knihy u políčka „Získat“ následně zvolili volbu „Odložení do boxu“, nikoliv „Odložení z políčky“.
2. Knihy je také možné objednat prostřednictvím e-mailu knihovna@velkytync.cz nebo SMS na telefonní číslo 731 028 642 (přijímáme pouze SMS, nikoliv zprávy na Viber nebo WhatsApp). Ve zprávě napište název titulu a autora. Je možné knihy nachystat i podle žánru – do emailu nebo SMS sdělte požadovaný žánr a počet knih.
3. Požadavek bude následně zpracován. Pokud jsou vámi požadované knihy půjčené, budete kontaktováni ohledně dalšího postupu.
4. Jakmile jsou knihy vloženy do boxu, přijde vám na e-mail nebo telefonní číslo kód pro vyzvednutí. Zprávy s kódem chodí pouze na email a číslo, které jste nahlásili v knihovně při registraci – nikoliv z emailu nebo čísla, ze kterého jste objednávali. Pokud jej chcete změnit, zastavte se v knihovně a nahláste změnu.
5. Zasláný kód zadáte na displeji knihoboxu. V e-mailu vám přijde i QR kód, který můžete načíst na čtečce pod displejem, slouží místo zadávání čísla.
6. Po správném zadání kódu se vám otevře schránka. Vyjměte knihy a od této chvíle jsou půjčené na váš průkaz.
7. Upozorňujeme, že knihy je takto možné pouze půjčovat. Pokud chcete současně vrátit knihy, není je možné

vložit do stejné schránky, která se otevřela, ale je nutné postupovat podle návodu na vrácení knih.

Jak vrátit knihy do boxu:

1. Připravte všechny knihy, které chcete vrátit – nemusíte vracet všechny půjčené knihy najednou, stačí vrátit pouze přečtené, ostatní výpůjčky se vám automaticky prodlouží.
2. Vkládejte knihy do přihrádky pod obrazovkou (připomíná schránku).
3. Knížky vkládejte postupně po jedné, aby se nezasekly nebo nepoškodily. Ale nemusíte se bát – vrácení je navrženo tak, aby se knihám nic nestalo.
4. Po vložení se již nemusíte o nic starat – knihy jste takto vrátili, neplynou vám tedy žádné další poplatky a pokuty, nevrácené knihy se automaticky prodlouží.

Důležité upozornění:

- Do knihoboxu lze vracet pouze knihy půjčené ve Velkém Týnci.
- Není možné vracet ani vyzvedávat knihy z poboček Vsisoka a Čechovice.

Všechny objednávky i vrácení budou zpracovány v nejbližší možné době.

Věříme, že vám tato nová služba zprjemní využívání knihovny a nabídne větší flexibilitu při půjčování a vrácení knih. Využívání knihoboxu je možnost, nikoliv povinnost – rádi Vás uvidíme rádi i nadále osobně v knihovně.

Eliška Tomečková

Taneční odpoledne ve Velkém Týnci opět přilákalo desítky návštěvníků

Dne 30. 12. 2025 se ve Velkém sále Společenského domu uskutečnilo každoroční Taneční odpoledne, které společně uspořádaly Knihovna Velký Týnec, Klub seniorů, z. s., a obec Velký Týnec.

Tato tradiční akce je oblíbeným způsobem, jak se na konci roku setkat, pobavit a strávit příjemné chvíle. Je určena široké veřejnosti bez ohledu na věk nebo místo bydliště. O její oblíbenosti svědčí i vysoká účast návštěvníků z okolních obcí.

O skvělou hudební atmosféru se postarala skupina Halogen. Zlatým hřebem programu bylo vystoupení „týneckého Elvise“, Libora Konečného, který dokázal roztančit celý sál.

Součástí programu byla tradičně také tombola. S prosbou o poskytnutí sponzorského daru bylo osloveno 435 firem a společností. Na výzvu reagovalo 119 subjektů (cca 27 %), z nichž 22 následně poskytlo sponzorský dar, což představuje přibližně 5 % všech oslovených. Všem sponzorům, kteří věnovali krás-

né, hodnotné a často i velmi originální ceny, patří velké poděkování – bez jejich podpory by bylo sestavení tomboly jen obtížné možné.

Klub seniorů dlouhodobě přispívá k rozvoji kulturních, sociálních a společenských aktivit seniorů v obci, podporuje jejich vzájemné vztahy a propojuje je s dalšími generacemi. Výtěžek z akce je využíván například na startovné v rámci Krajských sportovních her seniorů, na příspěvky na výlety či na vstupné do památek. Děkujeme všem návštěvníkům a těšíme se na další ročník.

Věra Fialová

2x archiv Klubu seniorů V. Týnec

TANEČNÍ ODPOLEDNE

DĚKUJEME VŠEM SPONZORŮM
VÁŽÍME SI VAŠÍ PODPORY!

SMÍŠENÉ ZBOŽÍ HANA LEXOVÁ, HOSTINEC VLASTISLAV JÁN,
PĚSTITELSKÁ PÁLENICE HNILICA, ČLENOVÉ KLUBU SENIORŮ VELKÝ TÝNEC, Z.S.

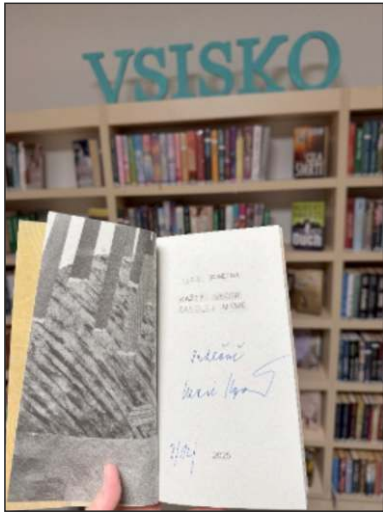
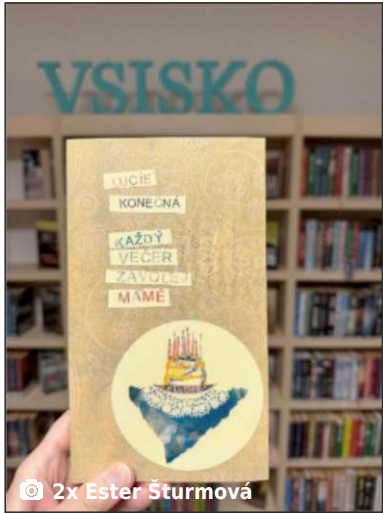

KNIHOVNA

Velký Týnec-Vsisko

Novinky z naší knihovny

Scénáristka, spisovatelka a sběratelka starých vánočních ozdob Lucie Konečná, která je autorkou knižních titulů „Vířivka“ a „Houpačky“, věnovala naší knihovně na konci roku 2025 svoji třetí knihu „Každý večer zavolej mámě.“ Lucie nám do knihy napsala i věnování. Pokud jste ji zatím neznamenal jako spisovatelku, zcela jistě si vybavíte seriál „Ordinace v růžové zahradě“, jehož byla první autorkou. Dalšími počiny této scénáristky jsou seriály „Svatby v Benátkách, Ententyky, Přístav a Jedna rodina.“ Podle jejího scénáře byl natočen rovněž film „Střídavka.“

Lucii velmi děkujeme a vážíme si toho, že zrovna naše knihovna byla vybrána z velkého množství zájemců o tento nový titul. Pokud vás novinka zaujala, přijďte si ji vypůjčit.

Tříkrálová sbírka ve Vsisku

Letošní Tříkrálová sbírka proběhla ve Vsisku v pátek 9. ledna. V 15 hodin se vydaly tři družiny malých králů do ulic, aby pod dohledem vedoucích, paní Josefy Kopečkové, Veroniky Motlové a Ester Šturmové, vykoledovaly finanční prostředky na charitativní účely. Za pěknou koledu dostali králové kromě příspěvků do zapečetěných pokladniček i sladkou odměnu. Na oplátku napsali všem štědrým dárcům nad vchodové dveře známý nápis K+M+B+2026, což v překladu znamená „Ať Kristus požehná tento dům.“ Děkujeme všem dárcům za milé přijetí, úsměv a štědré příspěvky. Velké poděkování patří rovněž všem malým králům i jejich doprovodu, že zvládli koledovat i ve velmi chladném počasí.

Ester Šturmová

Národopisný soubor Týnečáci na prahu roku 2026

Máme za sebou další rok našeho působení a s odvahou a dobrou náladou jsme vykročili do nového roku 2026. Dovolím si za všechny členy našeho národopisného hanácko-čuháckého souboru Týnečáci poděkovat vedení obce Velký Týnec za vstřícnost, podporu, a to hlavně finanční. Bez této pomoci by činnost celého souboru byla nemyslitelná. Dobře to víme, moc děkujeme a my se snažíme co nejlépe reprezentovat obec a rozdávat radost kolem sebe. Také bych chtěla velice poděkovat knihovnici paní Elišce Tomečkové, která pomáhá ochotně zajišťovat zájezdy a další akce pro Klub seniorů Velkého Týnce, jehož jsem také členkou. Moc si toho vážíme a děkujeme! Ještě se musím zmínit o letošních vánočních vystoupeních našeho souboru. Absolvovali jsme dva vánoční koncerty – tradičně v Husově sboru ve Velkém Týnci a v kostele v Holici. Letošní program byl zcela nově koncipován, byl spojen i s vystoupením dětského souboru Sedmikrásky a také se sólovým vystoupením skladeb pro housle a varhany. Celý program připravila naše milovaná houslistka Zdena Fridrichová s naší zpěvačkou Hankou Urgeovou. Podle ohlasů mnoha posluchačů se obě vystoupení moc líbila a my všichni účinkující jsme měli z vystoupení dobrý pocit. Musím také ze srdce poděkovat paní faráři ze Velkého Týnce, která je mimo jiné oblíbenou členkou souboru Týnečáci i panu faráři z Holice za bohaté pohoštění, kte-

ré pro všechny zúčastněné nachystali. Byla to milá jedinečná sváteční setkání! Stalo se již souborovou tradicí, že celý uplynulý rok ukončíme a zhodnotíme společným posezením všech členů Týnečáku. A tak se i letos stalo. V sobotu 10. ledna ve Společenském domě ve Velkém Týnci jsme si připravili společné setkání, které je současně i poděkováním všem členům souboru za tu blahodárnou činnost, za všechna vystoupení, která se během celého roku absolvovali. Sešli jsme se v hojném počtu, nechyběl snad nikdo. Zábava probíhala ve veselé atmosféře, samozřejmě nechyběl zpěv, dokonce i společný taneček. A to prosím jsme se společně sešli tři věkové kategorie: zpěváci (nejstarší věková kategorie), tanečníci a děti s rodiči. Byl to frkot, ale senzáční! Děkuji všem rodičům našich Sedmikrásek za to, že podporují své děti v této záslužné činnosti a zúčastňují se našich zájezdů a všech vystoupení. Jste super! A zcela na závěr. Přeji si, aby nám zpívání vydrželo co nejdéle, aby naši tanečníci stále s elánem tancovali, aby naše Sedmikrásky nadále s radostí nacvičovaly nové a nové písničky a básničky. Přeji nám všem jen to dobré, to nejlepší, a nejvíce ze všeho si přeji, abychom se stále scházeli ve zdraví a měli se stále rádi tak, jak se máme doposud!

Věra Fialová
Autorka je členkou NS Týnečáci a Klubu seniorů VT

Přivítání nového roku 2026 v Čechovicích

V Čechovicích se uskutečnilo tradiční Přivítání Nového roku spojené s novoročním připitkem. Pro všechny bylo připraveno drobné občerstvení v podobě koláčků a šampaňského. Setkání se zúčastnili obyvatelé všech věkových kategorií a panovala příjemná atmosféra. Program byl zakončen ohňostrojem a společným přáním do nového roku.

Poděkování patří firmě Pyrodesign, s.r.o., resp. panu Romanu Blaženovi za zajištění ohňostroje. Pořadatelem akce byla Komise pro místní část Čechovice.

Lenka Novotná
Autorka je zastupitelkou obce a předsedkyní Komise pro místní část Čechovice

Lenka Novotná

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY

Zimní radovánky

Hurá, napadl nám sníh! A to znamená jediné, že pojedeme na saních. Konečně nám začala pořádná zima a napadlo spoustu sněhu, že jsme s dětmi mohli vyrazit ven na zimní radovánky. S dětmi jsme chodili ven alespoň na chvíli, abychom si ten sníh pořádně užili.

Děti dostaly za úkol donést do školky boby a vyrazilo se na kopec. To bylo srandy a smíchu, že se dokonce paní učitelky vrátily do dětských let. Zpátky jsme

udělali dlouhou mašinku a paní učitelky nás dovezly až do školky. Se sněhem jsme si také hráli. Stavěli jsme sněhuláka, dělali jsme sněhového andílka, nebo vytvořili sněhové bábovičky. Snad nám ten sníh ještě chvíli vydrží, ať si ho ještě pořádně užijeme!

Adéla Galásková

Autorka je učitelkou v oddělení Včelíček

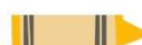

© 5x archiv MŠ Velký Týnec

Zápis se uskuteční: 17. 3. 2026 od 12:00 - 18:00

K zápisu donese zákonný zástupce:

- Žádost o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání
- Potvrzení o řádném očkování
- Rodný list dítěte
- Občanský průkaz zákonného zástupce
- Kopie doporučení, závěrů školských poradenských zařízení
(v případě, že tato zařízení navštěvujete)

Mateřská škola
Velký Týnec

Sláva, už je sníh

Letošní leden nám přinesl to nejlepší, co jen mohl – dostatek sněhu a pořádný lednový mráz. Proto jsme se po několika letech konečně mohli do sytosti vydovádet na bobech a lopátkách a využít tu bílou nadílku plnými doušky. Děti s velkým nadšením stavěly sněhuláky, plácaly sněhové bábovky, vyráběly si ledové ozdoby, dělaly ve sněhu andělíčky

a vyváděly nejrůznější skopičiny. I když sněhu postupně ubývá, tak dokud to jen půjde, budeme ho i nadále využívat k pokusům, tvoření i hrám až do poslední sněhové hromádky. Tak hurá ven!

Marta Horáková
Autorka je učitelkou v oddělení Berušek

3x archiv MŠ Velký Týnec

Návštěva školy

Předškoláci měli možnost navštívit letošní první třídy v ZŠ Milady Petřkové ve Velkém Týnci. Děti se moc těšily. Mohly si vyzkoušet, jak se školáci převlékají, jak se sedí ve školní lavici a jak probíhá jedna hodina v první třídě. Paní učitelky měly pro děti připravené zábavné akti-

vity, a nakonec se s úsměvem zapojili i ti nejstydlivější. Věřím, že i díky této zkušenosti šly děti k zápisu bez obav.

Hana Teličková
Autorka je učitelkou v oddělení Koťátek

5x archiv MŠ Velký Týnec

Sférické kino v MŠ

Děti z naší školky se měly možnost ponořit se do hlubin oceánu, poznat některé mořské živočichy a naučit se jak se chovat živé přírodě. Jindy zase vyletět až ke hvězdám a projet se na mléčné dráze. Seznámit se se Zemí a ostatními planetami naší galaxie. Akce se dětem opravdu líbila a budeme se těšit na další návštěvu kouzelné kopule.

Hana Teličková
Autorka je učitelkou v oddělení Koťátek

6x archiv MŠ Velký Týnec

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - leden-únor 2026

POZDRAVY Z 1. STUPNĚ Den slabikáře

To si tak začátkem prosince přijdete do školy s tím, že všem prvňáčkům rozdáte slabikáře, otevřete skříň a jejich úložné místo zeje prázdnotou.... Všechny slabikáře jsou FUC. Místo nich se tam válí dopis s tajemným vzkazem. Sešly jsme se obě třídy a společně se pustily do řešení této záhady. Třídou se rozezněl hrozivý smích čaroděje Písmenkáře. V dopise dětem vzkázal, že pokud chtějí získat slabikáře zpět, musí splnit několik úkolů, aby ukázaly, co už umí, a získat tak pět klíčů, díky kterým se dozví místo jejich ukrytí. Děti vytvořily skupinky, aby si případně mohly v nesnázích pomoci, a daly se do práce. Moc času nebylo,

všichni se báli, že slabikáře nadobro zmizí.

A za jaké úkoly získaly děti klíče? Z písmen skládaly slova, hrály obrázkové loto a k obrázkům přiřazovaly první sla-

biku slova, vytvářely písmenkovou rodu tisku tiskacích a psacích písmen a nejtěžší úkol je čekal v šatně, kde měly zapsat na stíratelnou tabulku tiskacími písmeny slabiky, které slyšely na nahrávce, následně vymýšlely slova začínající na určitou hlásku. Pátým úkolem byl společný zpěv naší SLABIKOVÉ RA-

Čtení děti moc baví, dělají velké pokroky.

Maminko, tatínku, babičko, dědečku, sestřičko, bráško, podporujte své děti (vnoučata, sourozence) ve čtení, protože čtení je klíčem k moudrosti, zábavě i sebepoznání, rozšiřuje obzory, slovní zásobu, rozvíjí fantazii a obohacuje duši. Děti napodobují to, co vidí. Buďme tedy pro své děti vzorem a vezměme si i my občas místo mobilu do ruky raději knihu.

POVAČKY. Pak už jen správně přiřadit klíče do kouzelného zámku a rozluštit, kam slabikáře čaroděj Písmenkář ukryl. Děti byly moc šikovné a během chvilky z klíčů sestavily slovo ZÁMEK. A už to jelo, rychle se obléknout a přesunout se do prostor místního zámku.

Byly tam! Dokonce i se vzkazem a poselstvím, jak je důležité v životě umět číst.

Vzácná psí návštěva u prvňáčků

Předposlední předvánoční školní den čekalo na prvňáčky po návštěvě kina ve třídě milé chlupaté překvapení. To bylo radosti, úsměvů a výskotu! Pejsek Kira, vycvičený pro canisterapii, rozzářil oči všem přítomným. Spolu s ním přišla i paní Teplá, fyzioterapeutka zabývající se právě touto činností.

Paní Teplá i fenka Kira byly úžasné!

Děti se dozvěděly informace o psím plemeni, především ale o tom, jak se mají chovat, pokud se na ulici setkají s cizím psem bez vodítka nebo se psem za plotem. Většina z nich byla překvapená,

že útěk není zrovna nejlepší řešení. Také zjistily, co slůvko canisterapie znamená, že jde o takové „lечение psí láskou“ a že je pro člověka moc příjemné a prospěšné. No a kdo chtěl, mohl si to vyzkoušet na vlastní kůži.

Věřte, kdybychom mohli, válíme se s Kírou ještě teď. Nikomu z dětí se nechťelo z její těsné blízkosti vymanít.

Děkujeme paní Teplé, že si v předvánočním shonu udělala pro naše děti čas a také SRPŠ, díky kterému se tato bezvadná a příjemná akce v prvních třídách uskutečnila.

Týden s rodilým mluvčím

Intenzivní kurz anglického jazyka - Kurz Talk Talk

Po úspěchu v minulých školních rocích měli i letos žáci druhého stupně příležitost zúčastnit se týdenního intenzivního kurzu angličtiny s rodilým mluvčím. Cílem kurzu bylo zdokonalit jazykové dovednosti žáků intenzivním procvičením slovní zásoby a gramatiky v kombinaci se správnou výslovností. Kurzy vedou kvalifikovaní lektori z anglicky mluvících zemí. Velkou výhodou kurzů je mimo jiné i fakt, že lektor dochází za žáky přímo do výuky, kurz tak probíhá ve známém prostředí, na jejich domovské škole. Rozsah kurzu je třicet hodin, každý den čeká žáky šest hodin intenzivní konverzace. Žáci tak přijdou

do kontaktu s reálným jazykem prostřednictvím rodilého mluvčího v uvolněné atmosféře známých tříd. Obsah tvoří všeobecná témata, hry a komunikační aktivity v angličtině.

*„Rodilí mluvčí nerozumí,
co říkáme česky,
to nás donutí domluvit se anglicky.“*

Možnost konverzovat s lektorem Markem využívaly děti rády i během přestávek, aby si angličtinu v praxi vyzkoušely a prověřily své jazykové schopnosti. Kurz je veden v atmosféře bez strachu a ostychu. Výsledkem je pokrok a vyšší

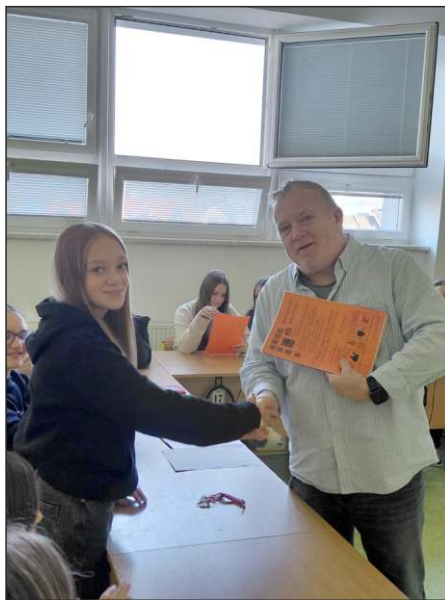
sebejistota v mluveném i psaném projevu. Na konci kurzu každý zúčastněný žák obdržel certifikát o absolvování kurzu.

English week with Mark

Náš anglický kurz jsme započali setkáním s panem lektorem Markem a seznámením. Mark měl na každý den připravenou složku s pracovními listy, které jsme postupně v průběhu dne vypracovávali. Z každého dne jsem s odnesla nejen několik „papírů“, ale spoustu vědomostí. Po celý týden jsme hráli různé hry a hodně nás to bavilo.

Mark je opravdu hodný člověk. Když se vám něco nepovede a nedokážete něco říct, vyjádřit, on vám s tím rád pomůže. Na poslední páteční den jsme si my účastníci kurzu pak nachystali prezentace na různá témata. Objevovaly se tu prezentace s informacemi o Měsíci, Slunci, o knihách, o oceánech, o zvířatech... Dostali jsme diplom, certifikát o absolvování kurzu. S Markem jsme prožili opravdu hezké chvíle v prostředí anglického jazyka. Je to dřina, ale zážitek nezapomenutelný. Hodně jsem se posunula, víc se rozmluvila a už se „nebojím“.

Karolína Němcová, 7. B

Deváťáci a výběr střední škol

Jako deváťáci stojíme před důležitým rozhodnutím – výběrem střední školy. Abychom si dokázali lépe vybrat jakým směrem se vydáme, zúčastnili jsme se během letošního podzimu několika akcí, které nám s tímto rozhodováním pomohly.

Navštívili jsme Burzu práce, kde jsme získali přehled o různých povoláních a možnostech uplatnění. Přímou ve škole nás také navštívila paní z Úřadu práce Olomouc, která nám pomáhala s výběrem střední školy a budoucího povolání. Další akcí byl Scholaris, kde jsme se seznámili s nabídkou středních škol a jejich oborů. Zástupci škol nám představili

průběh studia i možnosti dalšího uplatnění po absolvování školy, což nám pomohlo udělat si lepší přehled o naší budoucnosti.

Zajímavý byl také program „Pneumatika“. Její první část byla zaměřena na práci se vzduchem a povídání o elektrických autech a moderních technologiích. Druhá část programu byla věnována kariérovému poradenství, během kterého jsme přemýšleli o svých schopnostech, zájmech a o tom, jakým směrem se chceme v budoucnu vydat.

Také nás ve škole navštívili zástupci tří škol. A to ze školy strojírenské v Lutíně, zemědělské v Olomouci a Střední průmyslové školy strojnické Olomouc. Zástupci škol nám přibližovali, jak probíhá studium u nich na škole a jaké jsou výhody právě jejich školy, možnosti uplatnění.

Jako poslední jsme navštívili firmu Honeywell. Zaměstnanci nám povídali o tom, jak to v jejich firmě chodí a jaké pracovní pozice nabízí. Ukázali nám také jak to chodí v takové velké výrobě. Díky této návštěvě jsme si mohli lépe představit reálné pracovní prostředí. Všechny tyto akce nám poskytly cenné informace a pomohly nám lépe se rozhodnout o dalším studiu po základní škole.

Nikol Feriančková, 9. A

Účast ve sbírce Kolíčekový den

Naše škola se v letošním roce zapojila do veřejné sbírky „Kolíčekový den“ organizované Nadací Jedličkova ústavu, která již 35 let pomáhá dětem a mladým lidem s handicapem.

Kolíčekový den vyzývá k většímu propojení, respektu a komunikaci mezi zdravými lidmi a lidmi s postižením. Celý výdělek ze sbírky bude věnován na podporu dětí a mládeže s postižením.

A my vám s velkou radostí můžeme touto cestou sdělit, že ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec, její děti a rodiče a pedagogové, přispěli krásnou částkou ve výši 15.466 Kč.

Celkový výdělek sbírky byl přes 1,7 milionu korun. Máme velkou radost z tak

krásné částky, ke které jsme společně také přispěli!

**Jeden kolíček
= 20 minut osobní asistence**

Kolíček si lidé mohli koupit za minimální příspěvek 50 Kč, což odpovídá nadačnímu příspěvku na 20 minut osobní asistence. Příspěvky budou použity na porovnání kompenzačních pomůcek, osobní asistenci, pracovní tréninky pro lidi s postižením, na podporu volnočasových aktivit a rozvoj dalších zájmů pro pestřejší a plnější život dětí a mládeže s postižením.

Děkujeme všem, kteří se do sbírky zapojili!

35 Nadace
Jedličkova
ústavu

SRDEČNĚ DĚKUJEME

za účast ve sbírce **KOLÍČEKOVÝ DEN 22. 10. 2025**

15 466 Kč

ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec
Příčná 326, 783 72 Velký Týnec

I díky Vaší škole můžeme pomáhat dětem a mladým lidem z Jedličkova ústavu.

www.nadaceju.cz

www.kolickovyden.cz

Letem
školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec
Příloha Týneckých listů.
Odpovědná redaktorka Lenka Mužíková.

Foto v příloze není-li označeno jinak:
archív ZŠ M. Petřkové Velký Týnec

MIKULÁŠ ve škole

Tradice, na kterou se těšíme celý rok!

V pátek 5. prosince všechny děti čekaly. Přemýšlely o tom, jestli k nám i letos zavítá Mikuláš se svou početnou družinou andělů a čertů. A dočkaly se. Je to u nás přece ve škole dlouholetá tradice. Svatý Mikuláš, andělé a čerti navštěvují třídy, aby pochválili hodné žáky a připomněli "zlobivcům" jejich prohřešky. Mikuláš si nezapomněl vzít knihu hříchů, čerti pytle na neposedné děti a ti chými krůčky doprovázeli družinu usmívající andělé. Prošli třídy menších dětí na prvním stupni, a nezapomněli ani na ty starší. Poctivě si posvítili na malé i velké hříšníky, kteří se z pekelného pode-

zření museli vykoupit splněním nejrůznějších úkolů. Na menších dětech byla vidět zvědavost, radost, a některé se také trochu bály. Ve třídách se zpívalo, tancovalo, někde i za doprovodu hudebního nástroje výměnou za sladkosti a ovoce. Panovala veselá atmosféra. Velké poděkování patří našim deváťákům, kteří akci pro své mladší spolužáky připravili. Opět ukázali, že když deváťáci vezmou křídlo nebo vidle do ruky, stojí to za to! Mikulášská návštěva je u nás oblíbenou tradicí a už teď se těšíme na příští rok!

Před budovou staré školy jsme si společnými silami nazdobili strom Vánočník.

Zpívání na schodech – krásná vánoční tradice

Na nové škole se i letos uskutečnila oblíbená vánoční tradice Zpívání na schodech.

V pátek 19. prosince se vestibul a schodiště školy zaplnilo žáky, učiteli, zpěvem, radostí a sváteční atmosférou. Nejprve se o krásný hudební zážitek postaral flétnový soubor základní školy, který pod vedením paní učitelky Jany Machovské (kytara), Petry Mrvové (flétna) a Lenky Jašíčkové (klavír) doprovodil zpívání dětí z prvního stupně, poté jsme si zanotovali vánočně všichni za doprovodu klavíru a ke slavnostnímu naladění výrazně přispěli i zástupci jednotlivých tříd, kteří vystoupili s hrou na hudební nástroje. Ida Coufalová a Nela Voleková, Kristýna Březinová a Daniela Stanislavová hrou na sopránové a altové flétny, Natálie Prečanová a Ludmila Melecká hrou na housle, klavírním vystoupením nás naladila Štěpánka Kovářová. Svým vystoupením dodal soubor i žáci celé akci ještě slavnostnější ráz, ukázali svůj talent i odvahu vystoupit před spolužáky. Jsme na ně opravdu moc pyšní. Schodištěm se rozezněly nejen klasické české koledy, ale i pohádkové a zimní vánoční písně. Společné zpívání připomnělo kouzlo Vánoc, přineslo krásnou chvíli zastavení v předvánočním shonu a stalo se milým rozloučením se školními dny před vánočními prázdninami. Děkujeme všem, kteří se na této krásné tradici podíleli.

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Okrskové kolo basketbalu

9. prosince se konal první basketbalový turnaj tohoto školního roku, pořadatelem byla základní škola ve Velkém Újezdu. Nastoupily jsme ve dvou kategoriích – mladší a starší žákyně. Turnaj přinesl řadu napínavých i radostných momentů.

Hned na začátku jsme se postavily proti Velké Bystřici, která pro nás v předchozích letech představovala nejtěžšího soupeře. Tentokrát se nám dařilo a zápas jsme vyhrály celkem s přehledem. Následovalo utkání s domácím Velkým Újezdem, to pro nás bylo bezpochyby nejtěžším zápasem celého turnaje. Ze začátku jsme se držely a skóre bylo vyrovnané, postupem času však soupeřky začaly přebírat kontrolu nad hrou. Navíc nám zápas přišel místy nespravedlivý, protože i když nás soupeř fauloval, rozhodčí fauly pískali nám. Nakonec jsme tento zápas prohrály. Chuť jsme si spravily v utkání proti Tršicím, které jsme dokázaly porazit poměrně jasně.

Turnaj nakonec skončil tak, že starší žákyně jsme se umístily na druhém místě za Velkým Újezdem. Stejného umístění dosáhly i mladší žákyně, které se také umístily na druhém místě.

starší žákyně

1. místo Velký Újezd
2. místo Velký Týnec
3. místo Tršice
4. místo Velká Bystřice

mladší žákyně

1. místo Velký Újezd
2. místo Velký Týnec
3. místo Velká Bystřice
4. místo Tršice

Naši školu reprezentovaly: Zuzana Urbánková, Tereza Stejskalová, Tereza Šišková, Barbora Motalová, Iveta Schneiderová, Anežka Beníčková, Kristýna Březinová, Nikol Feriančková, Gabriela Gengelová, Šarlota Hlaváčová, Simona Šusterová, Kristýna Wolfová, Aneta Křížková, Simona Stiborová, Adéla Rybářková, Štěpánka Kovářová a Laura Kováčová

Nikol Feriančková, 9. A

10. prosince vyrazili do Velkého Újezdu chlapecké týmy. Mladší žáci si přivezli ocenění za 1. místo, starší žáci tentokrát obsadili bramborovou příčku.

mladší žáci

1. místo Velký Týnec
2. místo Velká Bystřice
3. místo Velký Újezd
4. místo Tršice

starší žáci

1. místo Velká Bystřice
2. místo Velký Újezd
3. místo Tršice
4. místo Velký Týnec

Naši školu reprezentovali:

Antonín Milčoch, Tobias Wdówka, Martin Ferianček, Matyáš Kocián, Žádník, Matěj Davydov, Frgal, Adam Levinský, Tomáš Dluhý, Vítek Lakomý, Vojtěch Řehák, Tomáš Sláma, Nicolas Smrkta, Vojtěch Wachtl, Adam Urbánek, Petr Vaněk, Vilém Žádník

Blahopřejeme ke krásným umístěním! Všem zúčastněným děkujeme za reprezentaci školy!

Možná přijde i kouzelník...

...a on opravdu přišel.

V prosinci za námi do Velkého Týnce přijel Tomáš Podzimek, kouzelník, kterého můžete znát i z televizní show Česko Slovensko má talent! a který procestoval skoro celý svět. Jeho MAGIC show „Magie celého světa“, která proběhla ve Společenském domě, nás okouzila. Od prvňáčků až po deváťáky. Díky několika kamerám a projekci na plátno jsme mohli vidět kouzla opravdu zblízka. Každý z nás se stal součástí vystoupení, byli jsme vtaženi do „magického světa, kde je vše možné“. Nechyběly neuvěřitelné triky, iluze s předměty, zábava, do které se zapojili žáci i vyučující, také spousta smíchu i překvapení.

Povídání bylo proloženo poutavým videem z cestování a my jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí z různých koutů světa. Každá země mu byla inspirací. Navštívili jsme Rakousko a jeho hlavní město Vídeň, Hundertwasserhaus. Dozvěděli se informace o Amadeu Mozartovi. Zastavili jsme se na skok v Turecku, ve městě Istanbul. Nahlédli do místního národního parku. Poté následovala nebezpečná Jihoafrická republika. Malé město v úpatí hor a Kapské město, pštrosi, tuleni, opice, tučňáci, zdejší škola kouzel, informace o pěstování vína. Podívali jsme se na ostrov Mauricius, dozvěděli se blíže o cukrové třtině a pěstírnách čaje. Následovala Asie – Bang-

kok. A ostrovní stát Japonsko. Tam je prý neskutečně čisto. Lidé si berou odpadky domů a tam je recyklují, nahlédli jsme pod pokličku výstavy Expo. Na malém indonéském ostrově Bali jsme na dálku omrkli nejznámější vodopád a překvapil nás místní zvyk – pro toho, kdo slaví narozeniny, se pořádají kohoutí zápasy, a že pokrm zvaný „larva“ je ze syrové krve a mohou jej při-

pravovat jen muži. Zavítali jsme i do Austrálie, do Sydney, poté zamířili na sever, na Aljašku, cestování světem jsme zakončili na Floridě a v Brazílii. Uchvátil nás trik s ponožkovými kartami, do kterého byla zapojena paní učitelka Šilberská. Zaujal nás trik s obrázkem, který kreslila Nina na hrací kartu, ten se nakonec objevil na hrací kartě v kouzelníkově levé botě! Nevěřili jsme

vlastním očím, když Maty pod kouzelníkovou taktovkou ohýbal minci, Tom mrazil vodu a Dominik kouznil s čásem. Děkujeme Tomášovi za skvělý zážitek plný radosti a úžasu. Bylo to dopoledne, na které jen tak nezapomeneme. Otázkou zůstává: „jak ty triky děláš?“

Když se potkají učitelé...

V rámci projektu MAP IV ORP Prostějov, do kterého je naše škola zapojena, proběhla na území projektu aktivita „sdílení příkladů dobré praxe“.

Šest setkání v přátelském i odborném duchu nabídlo prostor ke vzájemnému sdílení zkušeností a získání inspirace o nových metodách výuky - od češtiny, matematiky, angličtiny, sportu, informatiky až po podporu a vzájemnou komunikaci se žáky. Kolegové pedagogové se také podělili o to, s jakými obtížemi se nejčastěji ve svých školách setkávají a jakým způsobem se dají řešit. Velký důraz padl také na spolupráci s rodinami, jak žáky připravit na přechod na střední školu a na to, jaká

budoucnost čeká regionální školství. První společné setkání vedení a zástupců základních škol se uskutečnilo na ZŠ a MŠ Vřesovice. Kromě prohlídky zrekonstruovaných prostor nových a historických objektů barokního areálu, které získaly prestižní architektonické ocenění, měli účastníci možnost se seznámit s činností Přípravné třídy, která je jedinou v území ORP Prostějov a do provozu byla uvedena ve školním roce 2022/2023. Druhé setkání bylo zrealizováno na ZŠ Zdeny Kaprálové a MŠ Vrbátky. Tato škola je specifická tím, že pod jedním ředitelstvím spojuje základní školu (pracující na dvou odloučených pracovištích: 1.- 3. ročník a ŠD v ZŠ Dubany a 4. - 9.

ročník v budově ZŠ ve Vrbátkách) a mateřskou školu (pracující na třech odloučených pracovištích v Dubanech, Štětovicích a Vrbátkách). Škola je zapojena do projektu „Pomáháme školám k úspěchu“. Tento projekt pochází z rodinné nadace Renáty a Petra Kellnerových - Nadace The Kellner Family Foundation. Cílem projektu je pomoci veřejným základním školám v tom, aby se všichni jejich žáci učili s chutí a nasazením a měli dobré výsledky. Dále bylo zrealizováno setkání a sdílení příkladů dobré praxe na ZŠ Bedihošť, ZŠ Melantrichova Prostějov, ZŠ Kollárova Prostějov. Sérii setkání završilo přivítání kolegů

u nás, na Základní škole Milady Petřkové ve Velkém Týnci. Škola kolegy příjemně překvapila, je prostorná, vzdušná, s možnostmi pro setkávání žáků, nahlédli pod pokličku výuky, rozvoje čtenářské gramotnosti, sportovních aktivit, s radostí se začali do školního časopisu Letem školním světem, zajímali se o odborné učebny, ohromila je sportovní hala a sportovní zázemí u budovy nové školy. Setkání hodnotili jako velmi pozitivní, inspirativní a přínosné. Jsme rádi, že jsme mohli představit naši práci, sdílet zkušenosti a inspirovat kolegy z jiných škol.

7. B a vícestupňový program se Sdružením D

V naší škole pracujeme na dobrém školním i třídním klimatu tak, že spolupracujeme s externími organizacemi. „Sdružení D“ nám poskytuje pro děti programy, které stmelují třídu, rozvíjejí socio-emoční učení, vtahují děti do aktivit.

V měsíci prosinci ukončila vícestupňový program s lektory z olomouckého Sdružení D třída 7. B. Jednalo se o tři setkání po třech vyučovacích hodinách. Byla to radost vidět děti zvládat neobvyklé situace a nebát se vystoupit ze své komfortní zóny. Tématem programu byla podpora dobrých vztahů ve třídě, řešení konfliktů, osvojování si respektujícího chování, prevence šikany, kyberšikany, závislosti, prevence rizikového chování napříč různými typy.

První setkání podpořilo vzájemné poznání, skupinovou spolupráci, důvěru. Skrze společnou kreativní práci v týmech se lektori snažili posílit u dětí schopnost spolupracovat, komunikovat, tvořit, děti se snažily rozvíjet svou fantazii, empatii, schopnosti formulovat své nápady a myšlenky, prezentovat svou práci.

Druhé setkání s názvem „A pak přiletěl páv“ se neslo v duchu příběhu neznámé ženy, které se přistěhovala na okraj města. Nikdo nevěděl, odkud přišla, ani proč večer sedává na zahradě a dívá se do ohně rozdělaného ve starém barelu od nafty. „Lidé si mysleli různé věci, když nakukovali skrze plot.“ Co se stalo, když sousedy pozvala do své zahrady?

V „trošku magickém“ příběhu se děti seznámily s někým zvláštním, hledaly si k němu cestu, řešily situaci, kdy někdo zničil společnou práci ve prospěch

všech. Program byl zaměřen na prevenci vyčleňování, potírání nesnášenlivosti a boj proti předsudkům, cílem bylo naučit se tolerovat odlišnost a rozvíjet empatii.

Třetí setkání s názvem „Zase já?“ se uskutečnilo formou divadla fórum, která umožnila dětem stát se přímými aktéry příběhu a měnit chování protagonisty tak, aby se děj odvíjel k pozitivnějšímu konci.

Jirka byl docela normální kluk, ale neuměl vhodně řešit problémy s rodiči, ve škole ani s kamarády. Jak na to jít? A nebo ještě lépe – jak problémům předcházet? To vše si mohly děti vyzkoušet na vlastní kůži – v roli Jirky. Učily se nebát vyjádřit svůj názor, konfrontovat jej s ostatními, hledat řešení, zkusit si ho v modelových situacích nanečisto a mít tak možnost zvážit vše do důsledků. Cílem programu bylo posílit schopnost řešit krizové situace a konflikty, osvojit si respektující chování a empatii, nebát se prosadit.

Děkujeme Sdružení D za jejich čas!

*Zdroj informací o programech:
webové stránky Sdružení D*

Všechno to byla jen legrace, no ne?

V listopadu se žáci 5. A zúčastnili preventivního programu „Celé léto v jednom dni“, který pro ně připravilo olomoucké Sdružení D. Program byl zaměřený na to, aby se děti naučily rozlišovat hranici mezi legrací a ubližováním, rozvíjely empatii a respektovaly odlišnosti mezi lidmi.

Děti se seznámily s Meggie. Meggie a její spolužáci žijí na planetě V, kde téměř stále prší a Slunce vychází jen jednou za sedm let. Meggie ale na rozdíl od ostatních dětí ještě nedávno žila na Zemi a nemůže si na nový domov zvyknout. Teskní, chová se jinak než ostatní spolužáci a někteří ji proto dost nemají rádi. Stane se obětí šikany?

Prostřednictvím her, modelových si-

tuací a společného povídání se žáci zamýšleli nad tím, jak jejich chování působí na ostatní a jak mohou přispět k tomu, aby se ve třídě cítili všichni dobře. Uvědomili si, že každá legrace má své meze a že laskavost, porozumění a respekt jsou důležité pro zdravé vztahy ve skupině.

Program vedli zkušení lektori ze Sdružení D, kteří dokázali děti zaujmout a vtáhnout do děje. Děti si mohly vyzkoušet, jak je někdy snadné nechat se pod pláštěm legrace strhnout k výsměchu a k ubližování druhým. Odeslali si nejen nové poznatky, ale i pocit soudržnosti a chuť být ohleduplnější k druhým.

Kde jsou hranice mezi smíchem a pláčem? Poznáte to?

Olympiáda v českém jazyce

V prosinci proběhlo školní kolo Olympiády v českém jazyce, kterého se mohli účastnit žáci 8. a 9. tříd. V této věkové kategorii se letos na naší škole zapojilo 13 dětí.

Nejdříve psaly test, ve kterém poměřily zejména mluvnické znalosti, svou slovní zásobu, ale také porozumění textu, jeho interpretaci a schopnost precizně se vy-

jadřovat. V další části se psala slohová práce na téma „O ztraceném předmětu“.

Do okresního kola, která se koná 27. 1. v Olomouci, postoupila Simona Stiborová z 8. A.

Děkujeme všem za účast! Simče gratulujeme a zároveň držíme palce, ať se v okresním kole daří!

Z PER NAŠICH ŽÁKŮ

Vlády nad krajem se konečně ujala paní Zima, chladná a nelftočná, ale také nádherná čarodějka, která umí dělat zázraky, když se jí zachce. A tak jsme se s žáky sedmých ročníků v hodinách slohu pustili do líčení krajiny. Tentokrát jsme tematicky vyrazili procházkou ke krmelci.

Cesta ke krmelci

Začala zima. Sníh už stihl pokrýt krajinu a lesní zvěř už nemá moc potravy, a tak jsem se rozhodla jít ke krmelci. Vzala jsem si jablka a mrkev. V lese je nádherně. Sníh se od slunce třpytí, jako by někdo rozsypal hvězdy po zemi. Stromy ohýbají své větve pod tíhou napadlého sněhu. Ušlapaná cesta se přede mnou klikatí mezi stromy jako had. Všimnu si malých otisků tlappek. Vypadají, že jsou od lišky nebo od psa. Když se slunce schovalo, začalo sněžit. Vločky tiše padají a slabý větřík si s nimi pohrává. Jdu kolem rybníka. Je celý zamrzlý a blyští se jako zrcadlo. V dálce spatřím stádo srnek, jak běží po zasněženém poli. Začíná sněžit čím dál tím víc. U krmelce není téměř žádný sníh, protože mu stromy dělají střechu. Nechám

zde svá jablka a mrkve. Stádo už se blíží. Divím se, že se mě nebojí, protože srnky jsou plachá zvířata. Když se začnu vracet, srnky už jsou u krmelce. Chvilí je pozoruji. Na cestu zpět zvolím cestu kolem mysliveckého posedu. Je totiž kratší. Začíná se stmívat. Na obloze začínají vykukovat první hvězdy. Po chvíli se objevuje i měsíc, který mi jako pouliční lampy svítí na cestu. Ruce a nohy už mám promrzlé až na kost. Pořád sněží, už napadlo sněhu docela hodně. Doma si sednu na pohovku. Popíjím teplý čaj, o který si zahřívám své promrzlé ruce, a pod dekou pozoruji hořící svíčku. Vůně cukroví se line celým domem a připomíná mi, že Vánoce už klepou na dveře.

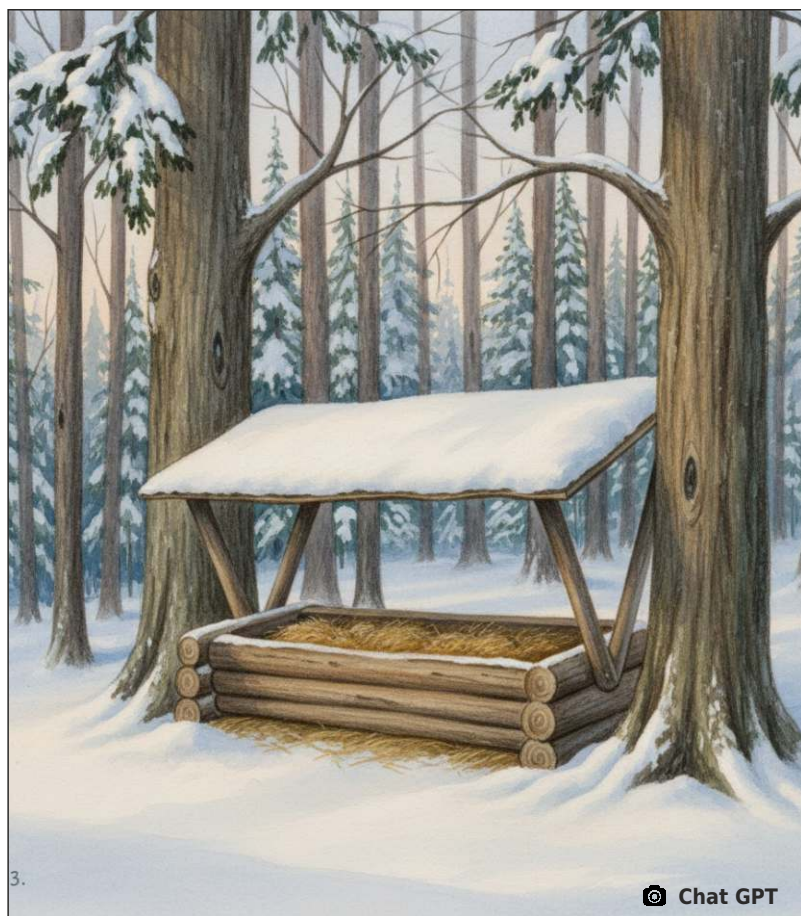
Natálie Dobešová, 7. A

Cesta ke krmelci

Dnes je překrásný den. Venku mezi sebou závodí bílé vločky. S rodiči jsme se rozhodli, že půjdeme na procházku ke krmelci. Vyšli jsme na bílou pokrývku, která zakrývala zem. Samozřejmě venku byla velká zima. První, co jsme zahlédli na okraji malého lesíka, byl zamrzlý potok, který pod ledem potichu protékal a občas vytvářel malé bublinky. Okolo potoka vyrostlo pár jehličnatých stromů, ty pod tíhou sněhu tančily jako kdyby vyhrály nějakou taneční soutěž. Představovala jsem si, že jsem sněhulák s velkou náloží sněhu. V půlce cesty byl postaven domeček ze dřeva se zasněženou střechou, která občas zavrže a někdy z ní kus sněhu spadne dolů na zem, takže to bylo nebezpečné. Našli jsme krmelce postavený u ostře klikaté lesní cestičky. Slyšela jsem, jak kolem nás poletují promrzlí ptáčci. Ke krmelci docházely další rodiny s dětmi. Jedna z rodin měla s sebou perníčky a ty se rozvoněly po celém lesíku. Cítila jsem, jak mi mrznou ruce pod rukavi-

cemi. Naštěstí paprsky zimního slunce nás hřály do zad a tím jsme se všichni zahřáli. Už se začalo stmívat. Proto jsme se vydali na zpáteční procházku. Na obloze jsme viděli místo mraků krásně zářící hvězdy. Dokonce byl k zahlédnutí Malý a Velký vůz. Na kraji lesa jsme se zadávali na bílý sníh ležící na dlouhém poli a malou zasněženou vesnici, která byla v dálce. Konečně jsme našli správnou cestu domů. Došli jsme do vesnice, kde bydlíme a uviděli vločky, které tiše poletují kolem lampy a pak jemně dopadávají na zem. Nacházeli jsme se před naším velkým oranžovým domem. Vešli jsme na dvůr a tam nás překvapili mí bratři ještě s babičkou, dědou a strýcem. Posadili jsme se všichni na pohovku doma, povídali si a z okna pozorovali, jak se bílý sníh pomalu rozpouští. Když všichni odešli, tak jsme si ještě s mámou zahráli nějaké hry. Tento den jsme si společně užili.

Veronika Koutná, 7. A

Chat GPT

Z PER NAŠICH ŽÁKŮ

Tak to jsem se opravdu bál

Jmenuji se Jirka, nebo spíš Jiří Novák. Bydlím v Praze na Palackého 742. Je 9. května 1945. Teď zrovna jdu do školy. Mám to do ní dost daleko. „Ach jo, říkám si, dneska píšeme z němčiny.“ Jdu dál, jsem zhruba ve čtvrtině cesty. Najednou se rozezní sirény, kam až ucho doslechne. Mumlám si pro sebe: „Proč hrají sirény, vždyť první středa v květnu byla čtvrtého!“ Soudím se směrem na Masarykovo náměstí, náhle před sebou spatřím esesáka. Sáhnu do kapsy pro průkazku a vytáhnu ji. Než jsem ji vyndal, byl jsem u něj, říká mi: „Ukaž tašku, kluku.“ Pomalu si sundávám tašku ze zad a podávám mu ji. On si ji přebírá, jakmile ji chytne, ozve se zvuk motoru. Kouknu se nahoru a vidím nejméně pět letadel. Všechny na sobě měly bílou hvězdu. Esesák se mezitím už taky díval nahoru a vypadal dost naštvaně a vylekaně dohromady. V tu chvíli mi došlo, proč hrály sirény. Já jsem věděl, co znamená ta bílá hvězda a taky jsem věděl, že nalevo přes silnici je hlavní sídlo nacistů v Česku. Letadla už byla přímo nad ním a přesně v tu chvíli všechna shodila bomby.

Ozval se strašný randál: „Utíkejte!“ zařval někdo. Všichni se rozutíkali, já taky, v tom spěchu jsem tam nechal tašku i s klíči. Doběhl jsem až na vzdálený konec Masarykova náměstí. Náhle zprava přijely tanky, měly na sobě taky hvězdu, ale červenou. Mezitím spadl prach z místa, kde stálo sídlo nacistů. Nic z něj nezbylo, jenom hromada kamenů. Víc nevím, protože mi někdo něčím vrazil do hlavy. Probudil jsem se až v nemocnici. Skláněl se nade mnou doktor. Chvilí jsem se rozkukával, asi za pět minut se mě ten doktor zeptal na číslo aspoň jednoho z rodičů. Já jsem jim řekl číslo na mámu. Když jí volali, málem dostala infarkt. Řekl bych, že si volali tak dvě minuty, pak si pro mě přijela a jeli jsme domů. Doma jsem si lehl a spal až do devíti večer. Jak jsem se vzbudil, rodiče mi řekli, že to bylo osvobození a že Hitler spáchal sebevraždu. „V Praze je maximálně deset nacistů“ pověděl mi táta. No a tak jsme žili dál celkem normálně.

Antonín Mičoch, 6. B

Cesta ke krmelci

Se školou jdeme na procházku ke krmelci. Bílá zasněžená stopa nás vede po klikaté cestě. Krásné vločky padají z nebe a ladně tancují ve větru. Studený vítr je odnáší dál a dál. Sníh na cestě křupe pod nohama a vysoké stromy se ohýbají pod tíhou sněhu. Vítr nám fouká do obličeje, až nám z toho zčervená nos. Krajina kolem nás je tichá a tajemná, jdeme v tichosti zasněženým lesem a posloucháme zvuky přírody. Slyšíme houkání sovy a jak si veverka na větvi louská oříšek. V dálí tiše našlapují srnky a hlasitě vyjí vlci. Stopa nás dovede ke starému dřevěnému krmelci. V batohu mi zašustí igelitová taška s ořechy uvnitř. Své zásoby vysypu do krmelce a slyším, jak se některé ořechy trochu nakřáply. Za stromem na nás kouká hladová srnka. Slyším její dech a kopání kopýtek. Učítím studený vzduch. Odcházíme

zpátky do školy. Krajina se zdá ještě tajemnější. V ruce držím sněhovou kouli, která mě studí na dlaní. Ticho přeruší dětská koulavačka. Slyším, jak vzduchem sviští jedna koule za druhou. Všude se ozývá dětský smích a všichni mají dobrou náladu. Kousek od nás spadne strom, už je zase ticho. Cítím smrkové dřevo ze stromů. Hrubá smrková kůra je pokryta studenou jinovatkou. Vysoké stromy na nás shora koukají a dávají na nás pozor. Zima pokryla úplně celý les. Trochu mě polije strach. Už ale vycházíme z lesa. Les a jeho chlad nás pomalu opouští. Všichni přemýšlíme nad tím, jestli se do lesa po škole vrátíme a nakrmíme i jiná zvířata. Cítím, že se nám procházka všem líbila, a proto do školy všichni dojdeme s širokým úsměvem na tváři.

Zuzana Urbánková, 7. A

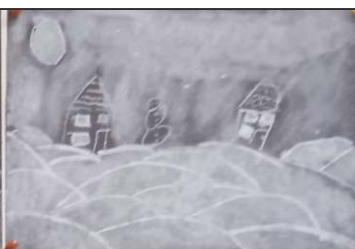
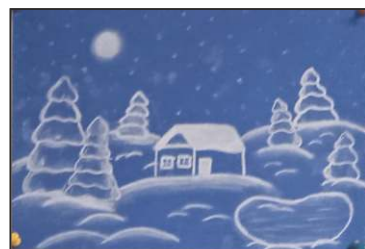

Gemini

VÝTVARNÉ OKÉNKO

Užíváme si mrazivého vzduchu, ale sněhová pokrývka nám chybí. A tak si o zimě sníme alespoň ve výtvarné výchově...

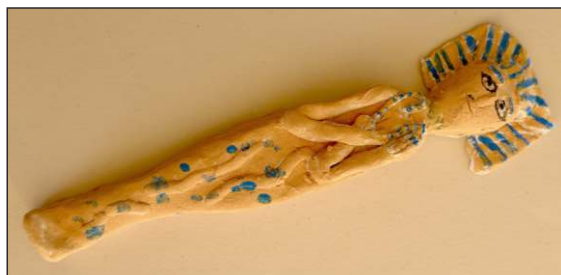
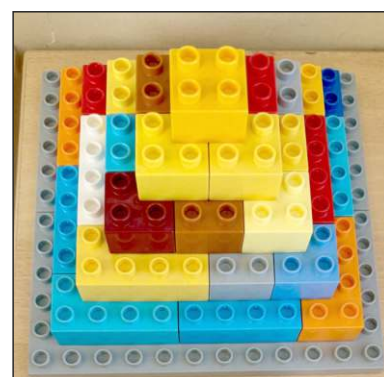

DĚJEPIS NENÍ NUDA

Starověký Egypt aneb šestáci se na chvíli vrátili v čase

Šestáci se v hodinách dějepisu toulali s paní učitelkou Taťanou Hanuškovou starověkým Egyptem. Stali se z nich badatelé, stavitelé a lékaři. Vznikly mumie podle vlastní fantazie a pyramidy všeho druhu, které by i faraon záviděl. A dějepis? Tentokrát nebyl v učebnici. Pro tuto chvíli se neprobíral. Prožil se.

SPOLUŽÁCI POD LUPOU

Naše škola je plná různých žáků a talentů. Někteří vynikají v jazycích a cizí řeč je pro ně nejen školním předmětem, ale i koníčkem. V tomto rozhovoru vám představíme žačku, pro kterou je angličtina důležitou součástí studia i každodenního života.

Aneta Křížková

Zkouška B2 First (dříve známá jako FCE) testuje angličtinu na úrovni B2 a je mezinárodním certifikátem z angličtiny. Obvykle se na ni připravují studenti na gymnáziích a jazykových školách a je to nejrozšířenější anglická zkouška na světě. Úroveň B2 otevírá dveře do akademického a profesního světa. Tato zkouška se doporučuje všem, kdo potřebují potvrdit úroveň angličtiny u přijímacího řízení na vysokou školu nebo v zaměstnání. A proč o tom píšou? Protože Anetě Křížkové, žákyni 9. A třídy, se ji v letošním roce podařilo složit!!!

Jak ses vlastně dostala k angličtině? Byla to láska na první pohled nebo spíš nutné zlo (školní předmět), který se Ti časem zalíbil?

Ze začátku spíše nutné zlo. Později mě to ale začalo bavit, protože jedna paní učitelka z grygovské školy nás začala

učit angličtinu jinak. Snažila se nám tento předmět přiblížit vzhledem k našim zájmům a také věku, vše zábavnou formou, tak aby nás vše opravdu bavilo. Procházela s námi učivo anglického jazyka srozumitelně a současně tak, abychom je v reálném životě opravdu využili. Jak mi to postupem času začalo jít, tak mě to i začalo bavit.

Co Tě na angličtině nejvíce baví? Slovíčka, gramatika, nebo to, že se domluvíš s rodilým mluvčím bez zábran?

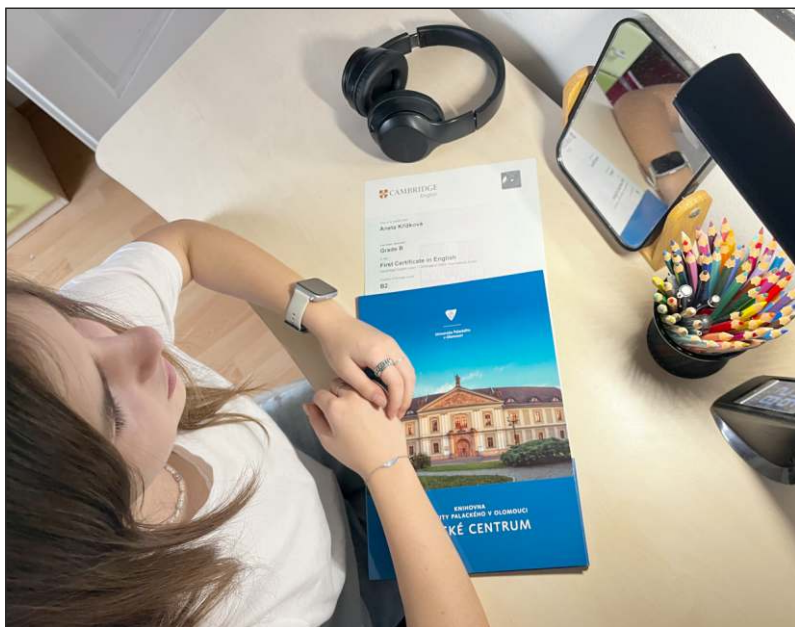
Baví mě anglické fráze, které běžně a často používám, a současně to, že se kdekoli jednoduše domluvim.

Sleduješ filmy nebo seriály v angličtině? Posloucháš anglické písničky?

Filmy a seriály v angličtině tolik nesleduji, ale často poslouchám anglické písničky.

Máš nějaký trik nebo metodu při učení, která Ti pomohla?

Při písemné části mi hodně pomáhalo sepsat si bokem na papír, jak by vše správně mělo začínat a končit, co bych kde měla použít, třeba více spojek nebo přídavných jmen. Základem je pak mít velkou slovní zásobu. Hlavní je vědět kde a jak to použít a držet se jednoho času, aby to dávalo smysl.

2x archiv Anety Křížkové

Co bylo pro Tebe v angličtině nejtěžší částí cesty k úrovni B2?

Nejtěžší pro mě určitě bylo to, že jsem se musela více naučit spisovnou angličtinu. Psát a mluvit více spisovnou angličtinou než tou hovorovou. Hlavně psát dopisy, stížnosti a recenze, abych byla připravená na všechno, to bylo asi to nejtěžší.

Jaký máš teď další jazykový cíl? Pokračovat na C1 nebo si dát chvíli pauzu?

Teď si plánuji dát pauzu, ale určitě do budoucna bych chtěla dosáhnout vyšší úrovně.

Kdybys měla někomu doporučit, jak začít, co bys mu poradila?

Hlavní věc je, aby vás to bavilo. Jinak doporučuji, abyste si našli někoho, kdo vám s tím ze začátku pomůže. U mě to

byla moje paní učitelka Alexandra, kterou jsem už dlouho znala. Vždy je lepší, aby to byl někdo, koho znáte a důvěřujete mu, abyste se nebáli na cokoli zeptat. Dále je pak důležité psát různé recenze, formální i neformální dopisy a také stížnosti. Během části s aktivním rozhovorem se naučit co nejvíce slovně popsat obrázky a být schopný se s ostatními bavit na nejrůznější témata.

SO IN THE END, IN YOUR OWN STYLE, I JUST WANT TO WISH YOU ALL THE BEST ON YOUR JOURNEY WITH YOUR BESTIE - ENGLISH. MAY EVERYTHING GOES WELL, AND YOU GET EXACTLY WHERE YOU WANT TO BE!

*Ptala se a Anetku vyzpovídala
Taťana Hanušková*

Koncert flétnového souboru

Pod vedením paní učitelky Jany Machovské a Petry Mrvové se uskutečnil koncert flétnového souboru ZŠ Milady Petřkové ve Společenském domě Velký Týnec. Soubor svým vystoupením vytvořil krásnou adventní atmosféru i v kapli Narození Panny Marie v Čechovicích, ve středu 17. prosince zavítal naladit vánočně všechny i do mateřské školy ve Velkém Týnci.

CESTOVATELSKÉ OKÉNKO

Lednicko-valtický areál v zimním kabátě

Jsem ráda, že se i v novém roce opět setkáváme u mého cestovatelského okénka. Chtěla bych vám tímto popřát, abyste do nového roku 2026 vkročili šťastně, ve zdraví, a tou správnou nohou, nejlépe obutou v turistické obuvi. Vzhledem ke sněhovému závějímu a „pocitivé“ zimě, kterou již dlouhá léta nepamatujeme, to bude s cestováním nejspíš složitější, ale ne nemožné. Jelikož ani já, ani můj chlupáč nejsme lyžaři či milovníci zimních sportů, nečekejte od nás pozvánku na zasněžené svahy hor či kopců, ale spíš na pohodové toulky zimní krajinou. Ráda bych vás tedy pozvala do Lednicko-valtického areálu, přesně tak, jak jsem slíbila na sklonku minulého roku. Naše rodinka jej sice navštívila již koncem podzimu, ale tato oblast má zaručené své kouzlo i v období zimním. Lednicko-valtický areál najdeme na jižní Moravě v okrese Břeclav při hranici s Rakouskem. Jedná se o krajinnou oblast, která byla v průběhu 18. a 19. století přetvořena knížecím rodem Lichtenštejnů do podoby přírodního parku. Při procházce zde narazíme na spoustu kulturních i přírodních památek. Součástí areálu je i Boří les, Lednické rybníky či lužní lesy v okolí řeky Dyje. Lednicko-valtický areál je od prosince roku 1996 zapsán na Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO a je pokládán za nejrozsáhlejší krajinu utvářenou lidskou rukou v Evropě a možná i na světě. Vzkročme tedy společně do Bořího lesa, který byl uměle založen, vysazen, na neúrodné písčité půdě, kde se dříve těžil jíl. Rostou v něm převážně borovice a teplomilné listnaté dřeviny. Odtud také jeho název Boří, což znamená les plný borovic. Vzrostlé stromy pak neposkytují pouze stín a chlad v horkém létě, ale ukrývají i krásné stavby jako Dianin chrám, Kapli sv. Huberta či Chrám Tří Grácií.

Dianin chrám nebo též Rendez-vous je lovecký zámek vystavěný roku 1812 a připomínající římský vítězný oblouk. Stavba je zasvěcena patronce lovu, bohyni Dianě a sloužila k setkávání panstva při loveckých vyjíždkách. Má čtyři patra, z nichž první dvě jsou rozdělena obloukem na dvě části. Jedna ukrývá schodiště a druhá byt správce. Ve třetím a čtvrtém patře je umístěn salonek a hlavní sál. Fasádu zámku zdobí sochy a obrazy antické mytologie, a také legenda o bohyni Dianě. Jen dodám, že zámek je veřejnosti přístupný od jara do podzimu. Pojdme ale dál, protože nedaleko odtud nás doslova uprostřed lesa čeká další skvost, a to volně přístupná Kaple sv.

Huberta. Je jedna z nejmladších staveb celého areálu postavená roku 1855 v novogotickém slohu. Stavební sloh zmiňuji záměrně, a to proto, že stavba má působit a vypadat jako gotická, ovšem s tím rozdílem, že je postavena o několik století později. Pocit starobylosti má například navodit pískovcové zdivo, které je opatřeno smyšlenými středověkými kamenickými značkami. Samozřejmě jsou také lomené oblouky či chrlice v podobě psa, jak je známe právě z období gotiky. Kaple má tvar pravidelného trojúhelníku a uprostřed se nachází socha patrona lovu sv. Huberta. Ve své době sloužila ke konání slavnostní mše při zahájení či ukončení lovu a také k připomínce legendy o sv. Hubertovi.

Pro ty, kteří legendu neznají nebo již dávno zapomněli, ráda připomenu. Hubert byl šlechtic, který žil kolem roku 655 ve francouzské oblasti Akvitánie. Rád se věnoval bujarému životu a lovu. Když mu pak při porodu zemřela žena i dítě, hledal v lovu útěchu a zapomnění. Jednou při lovu na Velký pátek spatřil jelena, jemuž mezi paroží zářil zlatý kříž. Zvíře na něj promluvalo, aby místo lovu začal hledat Boha. Tento zážitek Huberta velice poznamenal, dal se na pokání, počal hledat Boha a rozhodl se zasvětit svůj život boží službě. K víře a křesťanství obrátil lid Arden, až se stal biskupem Lutychu. Svou víru šířil i mimo svoji domovinu, kde hlásal „Svá provinění naprav pokáním a smíř se s Bohem“. Bohužel brzy onemocněl a zemřel. Sv. Hubert je patronem nejen myslivců a střelců, ale i řezníků, kožešníků či optiků a matematiků.

Ale mi již míříme k další pamětihodnosti, a to letohrádku Tří Grácií vybudovaného v roce 1825. Ten nesloužil jen jako ubytovna pro personál, ale i k podávání loveckých snídaní, které se dělo v sále se zajímavou mozaikovou podlahou z kamene. Chrám má tvar půlkruhové kolonády s dvanácti jónskými sloupy. V deseti výklencích zadní zdi jsou umístěny alegorické sochy umění a věd. Znárodnují sochařství, poezii, dramatické umění, malířství, hudbu, lékařství, historii, hvězdářství, zpěv a tanec a stavitelství. Před kolonádou stojí také sousoší Tří Grácií, vytesané z jednoho balvanu, které bylo původně umístěno v zámeckých zahradách v Lednici a po dokončení letohrádku přemístěno sem. Socha znázorňuje řecké bohyně krásy a půvabu – Charitky. První drží helmou bohyně války, moudrosti i řemesel Mi-

nervy, druhá křídlo Merkura, boha obchodu a třetí myrtu, symbol reka Persea. A my narychlo opouštíme Chrám Tří Grácií, jelikož nás nedečká o čekává další zajímavá stavba Lednicko-valtického areálu, a to Nový dvůr zbudovaný v roce 1810 jako hospodářský statek Lichtenštejnů. Původně sloužil pro chov dvaceti krav bernského plemene a poté vzácných merinových ovcí. V roce 1819 byl statek rozšířen o kruhovou rotundu se stájemi pro koně. Bohužel památka vzala za své v době komunismu, kdy byla využívána jako objekt živočišné výroby. Naštěstí došlo k obnově budovy a již v roce 1981 zde byl založen chov koní s dostihovou stájí. Jen dodám, že si tyto koně nevedly vůbec špatně a dva z nich dokonce startovaly na Velké pardubické. V současné době je Nový dvůr v soukromém vlastnictví, a i nadále slouží jako stáj pro chov jezdeckých koní. V budově statku také sídlí informační centrum a občerstvení. V turistickou sezonu je také možnost prohlídky rotundy.

Za zvuku veselého řehání koní se loučíme a pospícháme k naší další zastávce, Apollonovu chrámu. Ten se tyčí na návrší břehu Mlýnského rybníka a byl postaven roku 1819 podle vzoru slavné vily herečky Guimardové v Paříži. Chrám je zasvěcen antickému bohu Apollónovi. Stavba je z přední strany zdobena osmi dórskými sloupy, mytologickým výjevem boha Apollóna na slunečním voze taženém čtyřspřežím a čtyřmi sochami symbolizující čtvero ročních období. Ty zde byly převezeny z Chrámu Múz, který stával nedaleko a byl na počátku 19. století zrušen. Na vrcholku chrámu je pak terasa, která dříve i dnes slouží jako vyhlídka, ovšem pouze v turistické sezóně. Z té můžeme vidět i další pamětihodnost Lednicko-valtického areálu, a to Rybníční zámek z roku 1816.

Za dob Lichtenštejnů sloužil jako ubytovna hajného, a také šlechty při příležitostných lovech ptactva a ryb. Později byl zámek domovem knížecího zahradníka. Když byly po roce 1918 zřízeny nové české vysoké školy, poskytli Lichtenštejnové zámek Vysoké škole zemědělské v Brně. Ta zde zřídila biologickou výzkumnou stanici pro výzkum vzácné fauny a flory lednicko-valtických rybníků. V roce 1971 přešel zámek pod Lesnickou fakultu VŠZ v Brně, která zde umístila ornitologickou expozici. Ta byla po roce 2001 zrušena. Od roku 2022 je zámek ve vlastnictví Mendelovy univerzity v Brně. Veřejnosti bývá zpřístupněn dvakrát ročně, a to o Velikonočních a Vánočních svátcích. Je také

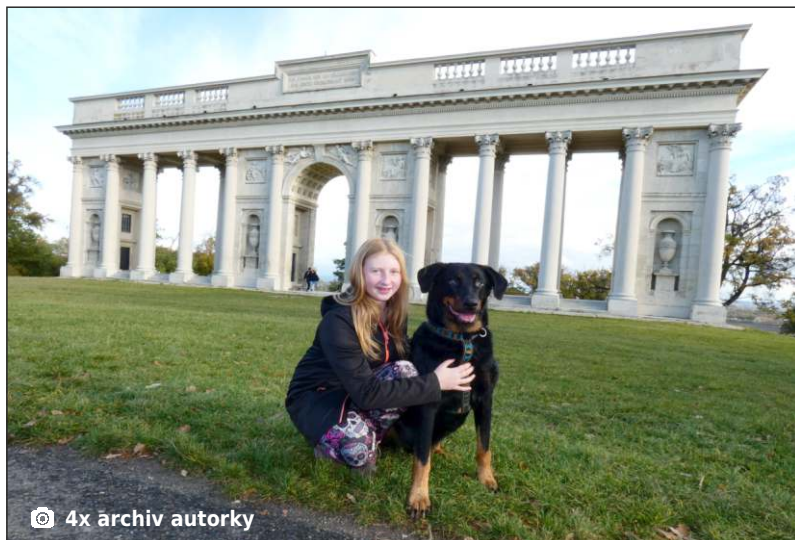
možnost si jej pronajmout k svatbě, rekreaci či podnikovým akcím.

Pro všechny zapálené turisty dodám, že byt se to nezdá, tyto skvosty můžete vidět na několika kilometrovém okruhu, který se dá zdolat pohodovou chůzí během jednodenního výletu. Ještě nesmím opomenout, že hlavní perlou a lákadlem Lednicko-valtického areálu zůstává samozřejmě zámek Lednice se svými sklenicemi, zahradami a Minaretem nebo zámek Valtice. Ovšem to by bylo ještě na dlouhé povídání. Pokud byste však chtěli, vidět celý kraj jako na dlani, doporučím ještě výšlap na Kolonádu Reistru.

Tato vyhlídka byla postavena Lichtenštejny po napoleonských válkách r. 1823 jako památník na zesnulé předky. Nachází se na nejvyšším místě Lednicko-valtického areálu a vzorem pro její stavbu byla Glorietta vídeňského Schönbrunnu. Kolonáda je bohatě zdobena postavami z antické mytologie a její stavba mimo jiné poskytl pracovní příležitosti pro poddané. Hned po svém otevření se stala oblíbeným výletním místem a tím zůstala dodnes. Veřejnosti nebyla přístupná pouze po roku 1945, kdy byla součástí hraničního pásma a sloužila pohraniční stráž. Dnes je přístupná v turistické sezóně a z její vyhlídkové terasy můžeme vidět nejen krásy Moravy, ale i Slovenska či Rakouska.

Náš čas se již pomalu nachýlil a mně nezbyvá než se s vámi rozloučit. Snad vám výlet, na němž jsme poznali nejen kousek historie, ale i malebné přírody, udělal radost, a to stejně jako mému chlupáči, který si při něm krásně provětral kožich.

Leontýnka

Pohádka o sněhové vločce a sněhulákovi

Za sedmero kopci a lesy se rozprostírala zimní krajina. Všude ležel třpytivý bílý sníh a ze zamrzlého nebe se pomalu snášely sněhové vločky. Mezi nimi byla jedna, která byla menší než ostatní. Jmenovala se Sněženka. „Ach, jak je tady všechno krásné!“ švitořila Sněženka, když se snášela dolů. „Chtěla bych něco dokázat! Ale co by taková malá vločka mohla zvládnout?“ Dopadla na nos velkého sněhuláka, kterého si děti postavily na návsí. Byl vysoký, měl knoflíky z uhlíků, červenou mrkev místo nosu a na hlavě starý hrnc. „Dobrý den, pane Sněhuláku!“ pozdravila ho Sněženka. „Dobrý den,“ zahřímáhl Sněhulák. „Kdo jsi a proč jsi tak smutná?“ „Jsem jen maličká vločka. Připadám si zbytečná, nic neumím a nikdo mě nepotřebuje.“ Sněhulák se zamyslel. „Sněženko, co kdybych ti řekl tajemství? I ta nejmenší vločka má velkou moc. Víš, proč

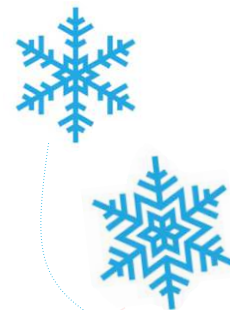
tady stojím?“ „Protože tě děti postavily?“ hádala Sněženka. „Ano, ale bez tebe a ostatních vloček bych vůbec nebyl. Vločky drží pohromadě a společně tvoří sníh. Ty jsi důležitá, protože bez tebe bych nebyl já a nebyla by tahle kouzelná zima!“ Sněženka se zatřpytila radostí. „Opravdu?“ „Opravdu!“ usmál se Sněhulák. „A teď si odpočiň, protože brzy přijde sluníčko a z nás všech udělá vodu, která zalévá květiny na jaře.“ Sněženka si uvědomila, že má svůj význam – stejně jako každá vločka, každá kapka vody a každý člověk. Spokojeně se usadila Sněhulákovi na nose a spolu si užívali krásu zimního dne. A pokud jste někdy viděli, jak sněhulák září ve slunci, vězte, že možná právě tam seděla malá Sněženka.

Připravila Vladimíra Hacsiková

Cestička vločky

Pomocí pastelky nebo tužky obtáhni vločce cestičku, kterou se snese na zem.

Mráz maluje na sklo

Viděli jste někdy, jak mráz maluje na sklo? Jde o přírodní jev, který vzniká díky kondenzaci vzdušné vlhkosti na podchlazeném skle, která zamrzá a tvoří krásné, složité krystalické obrazce připomínající květy a listy. Tyto vzory vznikají drobnými nečistotami a strukturou skla.

Tento přírodní jev je dnes vidět méně na plastových oknech, která lépe izolují, ale stále ho můžeme napodobit výtvarnými technikami se solí, cukrem, nebo speciálními barvami na sklo.

Vyzkoušejte si to, na internetu je návodů spousta. Tady máte jeden na stránky máma do deště <https://1url.cz/Xjm1P>

Tvoření s dětmi Sněhové vločky z papíru

Dlouhé zimní večery jsou jako stvořené pro vyrábění a tvoření s dětmi. Vystřihování sněhových vloček z papíru je skvělou zábavou i způsobem, jak si předškoláci i mladší školáci vylepší svou motoriku a stříhací schopnosti. Navíc mohou rozvíjet svou fantazii při návrhu vlastních vloček. Nechybí tu pak ani moment překvapení, jak nakonec výsledná vločka bude vypadat.

Hotovými výrobky si mohou ozdobit pokojíček nebo je nalepit na okno pro potěchu svou i lidí procházejících okolo.

Na výrobu papírových vloček stačí jen papír a nůžky. Další předností je i to, že pro toto tvoření nepotřebujete žádnou složitější přípravu a nákup materiálu. Stačí jen obyčejný papír A4 a nůžky.

Jak správně složit papír pro sněhovou vločku

1. Z papíru velikosti A4 si vystříháme čtverec. Zcela snadno to jde přeložením spodní strany směrem k té delší a odstříhnutím přebytku (ten pak můžete analogicky použít pro další 2 menší vločky)

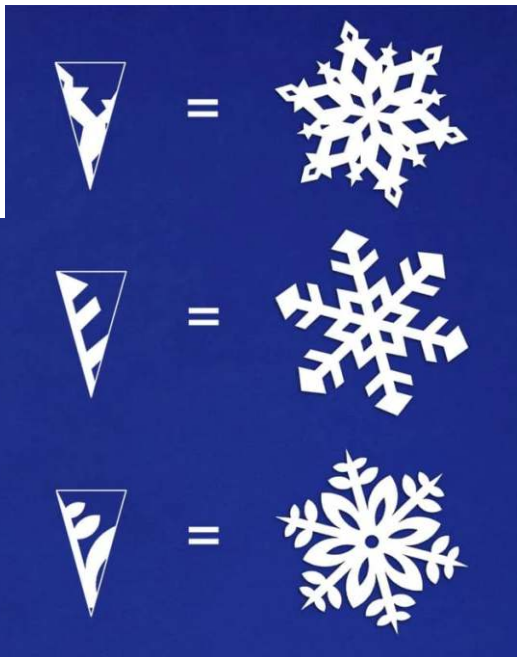
2. Čtverec přeložíme po úhlopříčce.

Nyní máme připraveno na vystřihování.

Vzory pro sněhové vločky

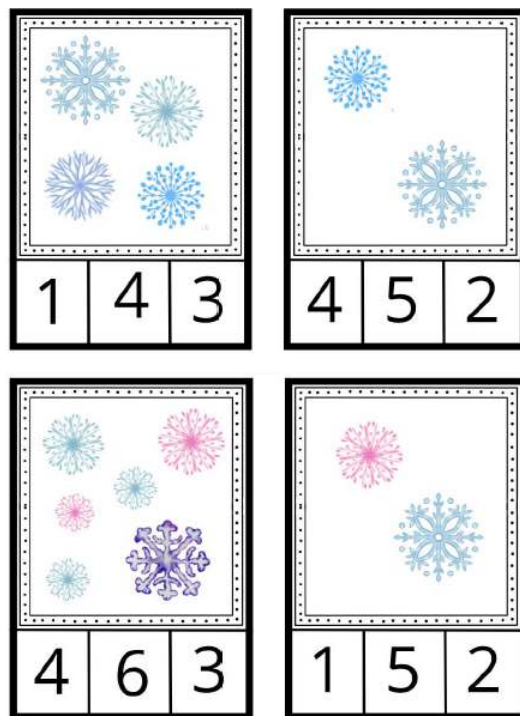
Vzorů pro sněhové vločky najdete mnoho. Můžete je obkreslit na papír a stříhat podle nich. Pokud se vám nechce vzory obkreslovat, můžete stříhat i podle fantazie a nechat se překvapit, co za vločku vám vyjde. Níže přinášíme pár vzorů pro inspiraci.

Dětskou rubriku připravila Vladimíra Hacsiková

Počítání

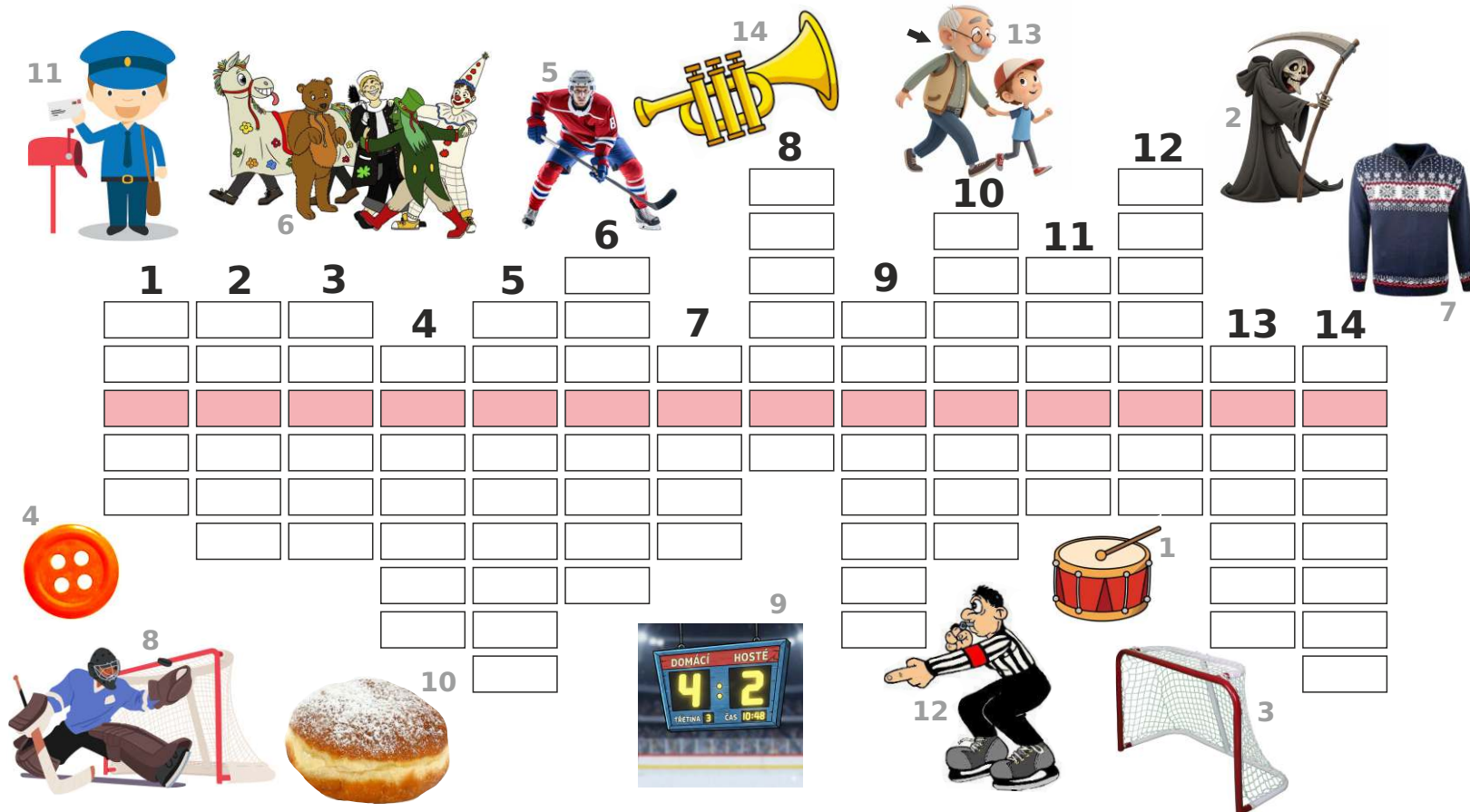
V každém čtverečku spočítej vločky a zakroužkuj nebo vybarvi číslo, které je správně.

Poslechni si písničku

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA PRO DĚTI

HOKEJOVÝ ZNALEC

„Tomáši, je pravda, že víš o hokeji všechno?“ „Ano, ptej se.“ „Kolik má ...?“ dokončení najdete v tajence křížovky.

Podaří-li se vám tajenku vyluštit, zašlete nám její znění do redakce na e-mail sekretariat@velkytync.cz a my ze zaslaných odpovědí vylosujeme vítěze.

Správná tajenka z minulého čísla zní: „v noci pořád svítí“. Výhercem se stává Daniel Kolář z Velkého Týnce.

DUCHOVNÍ SLOVO

Svátek Svaté rodiny - ukončení Svatého roku a vstup do projektu Propojení Kázání arcibiskupa Josefa Nuzíka

Olomouc, 28. prosince 2025

Milí spolubratři v kněžské službě, bratři a sestry, shromáždili jsme se při této mimořádné bohoslužbě, abychom jako místní církev – olomoucká arcidiecéze – uzavřeli Svatý rok. Je to důležitý okamžik a symbol. A je potřeba dodat, že uzavřením tohoto roku nekončí Boží milost, ale mimořádný čas, který církev prožívala jako čas k obnovení naděje: *Naděje neklame – Spes non confundit*. Papež František

svou bulu začínal slovy „Kéž naděje naplní srdce těch, kdo budou číst tento list.“ My všichni shromáždění zde v naší katedrále i vy všichni s námi spojení chceme Bohu poděkovat za uplynulý rok, v němž jsme mnohokrát mohli zakusit Boží působení a jeho přítomnost. A víme, jak řekl kardinál Reina, že „vzkříšení přichází i přes zavřené dveře a nepřestává klepat na naše uzavřená srdce.“ Děkuji vám všem, kteří jste pracovali pro obnovení naděje.

„Naše naděje není útěkem, ale rozhodnutím,“ řekl náš papež Lev. Každý z nás by se měl, bratři a sestry, na konci tohoto Svatého roku rozhodnout, že chce žít nadějí, kterou nám dává Bůh. Upustíme ovlivnění světem od zpochybňování druhých a každé cesty! Jak víte, chceme na tento rok v naší arcidiecézi navázat v duchu synodality – tedy společné cesty kněží i laiků a vstupem do procesu hledání, jak žít lépe a hlouběji podle evangelia. Tuto společnou cestu jsme nazvali slovem Propojení. Nejsme přitom sami ani jediná. Arcikněz lateránské baziliky kardinál Baldassare Reina při uzavření svaté brány včera řekl: „Pro naši diecézi začíná nová éra. Spojme své modlitby a síly, abychom byli místem, které zjevuje přítomnost Pána, které svědčí o jeho blízkosti, a staňme se blízcí jeden druhému.“ Boží slovo dnešního svátku Svaté rodiny k nám i do této situace promlouvá povzbudivým způsobem, abychom neopouštěli styl žít jako rodina – nejdříve doma a pak i ve společenstvích, která na různých místech vytváříme. Starozákonní Sirachovec i apoštol Pavel nám připomněli dobré vztahy v rodině, které vytváříme láskou a otevřeností, když každý v sobě prověřujeme, zda naše postoje odpovídají účt, zda si druhého vážíme a nepohrdáme jím, zda se

nám nevytratil ohled a soucit. Jistě poznáme, že můžeme mnohé zlepšit. Tam, kde vstupujeme na tuto cestu dobrých vztahů, pak poznáme, že to Bůh proměňuje naše srdce. V nedávném rozhovoru s Alfrédem Strejčkem shrnul on dílo Jana Amose Komenského „Obecná porada o nápravě věcí lidských“ do věty: „Není k ničemu, když jedni druhým stále znovu předkládají protichůdné názory, kdy se spolu hádají a vytýkají si chyby. Všechno na tomto světě se dá napravit pouze jemným teplem lásky, protože jinak je to nemožné.“ Jsem rád, že právě dnes, o svátku Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa, můžeme pokračovat v duchu synodality – tedy společně kněží i laici – skrze projekt Propojení v hledání cesty k oživení víry skrze misijní poslání. Právě k příkladu Svaté rodiny můžeme přiblížit naši situaci i celý náš život. Svatá rodina nezůstala v žádném klidovém režimu, potkávala ji řada nečekaných událostí. Písmo svaté nám zmiňuje jen některé a víme, že stále znovu zakoušeli, jak Bůh o ně v nových okolnostech pečuje, že s nimi kráčí, že v jakémkoliv situaci a na každém místě je jim blízko. Kéž je pro nás všechny, milí spolubratři ve službě i vy, milí diecézané, tento pohled na Svatou rodinu stálou výzvou k propojování se s Bohem i druhými.

Alianční týden modliteb

přivedl do týneckého chrámu křesťany všech vyznání

Jan 21,15-22

15 Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě víc než ty zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky!“ 16 Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“ 17 Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mě rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!“ 18 Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ 19 To řekl, aby mu naznačil, jakou smrti oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“ 20 Petr se obrátil a spatřil, že za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval, ten, který byl při večeři po jeho boku a který se ho tehdy otázel: „Pane, kdo tě zraňuje?“ 21 Když ho Petr spatřil, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s ním?“ 22 Ježíš mu řekl: „Jestliže chci, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc. Ty mne následuj!“

Sestry a bratři, pokoj vám v Ježíši Kristu! Přátelé, Týdnu modliteb za jednotu křesťanů předchází Alianční týden modliteb, který právě prožíváme, a jsem moc ráda a vděčná bratru faráři Milanovi i vám, že se setkáváme při společné úvaze nad Písmem svatým a v modlitbách. Letošním tématem je „Setkání se Vzkříšeným“. Jako by nás ten dnešní

text přenesl do velikonočního času. To slovo církve vychází a opírá se o Bibli, kde je zachyceno jedinečné svědectví apoštolů. Oni byli bezprostředními svědky Ježíšova života, jeho pozemského působení, byli těmi, kteří se osobně setkali s Ježíšem v jeho nové podobě. Spatřili jeho oslavené tělo. Jedli s Ježíšem chléb a hovořili s ním. Několik takových zpráv o setkání učedníků s Pánem máme v Novém zákoně dochováno. Mezi ně patří také rozhovor se Šimonem Petrem na břehu Tiberiadského jezera. Po Ježíšově ukřižování, které bylo viděno jako tragický konec, veliká prohra, učedníci začali pochybovat o smyslu všeho, co bylo před tím. Vrátili se zpět tam, odkud je Ježíš povolal. Většina z nich byla svým původem rybáři z okolí Tiberiadského či Genezaretského jezera, a proto se vrátili zpět ke svým sítím. Člověk může Krista zapřít, zřít se ho, zapomenout na něho. To všechno může udělat. Ale Pán ho stejně závčas vyhledá, tak jako vyhledal učedníky a oslovil Petra. Nejprve mu Ježíš položil otázku: „Šimone, miluješ mě?“ A na tuto otázku musel dát Petr odpověď celkem třikrát. Je tomu tak proto, že Petr v oné temné noci Ježíšova zatčení svého Pána také třikrát zapřel. Tuto scénu jako by připomínalo hořící ohniště na břehu jezera... U ohně Petr třikrát zapřel, u ohně měl třikrát vyznat lásku k Ježíšovi. Možná bychom očekávali z Ježíšovy strany nějaké výčitky, hněv nebo odsouzení Petra, který v rozhodující chvíli selhal. Místo toho z Ježíšových úst zazněla docela prostá otázka: „Miluješ mě?“ Přátelé, ten Petřův příběh je nám docela blízký, protože každý z nás se tomuto apoštolovi podobáme. Někdy jsme jako Petr horliví, ale jakmile se objeví prv-

Petr Hanuška

Hana Šebíková a Milan Maštera společně přivítali všechny věřící

ní překážky, naše horlivost rychle opadne. Ze strachu o sebe jsem schopni zapřít pravdu, zapřít Krista... Náš život je poznamenán mnohým selháním. Přesto ani nás Ježíš nezavrhne. Znovu k nám přichází a ptá se nás na to základní a vlastně nejdůležitější: „Miluješ mě?“ Jak je to s hloubkou a opravdovostí lásky vůči Kristu? Každý z nás si musí zodpovědět Ježíšovu otázku: „Opravdu mě miluješ?“ Jako ve vztahu mezi lidmi je láska tím nejdůležitějším, tak je tomu také v našem vztahu k Bohu. „Ať se děje co-

koli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá...“ čteme ve 13. kapitole 1. listu do Korintu (1K13,7). Právě takovou lásku od nás Ježíš požaduje a očekává... Ta láska ke Kristu však není nezávazná, souvisí s ní určitá služba, starost a péče o druhé. Proto Ježíš vzápětí Petrovi říká: „Pas mé ovce.“ Apoštol Petr byl pověřen velkou službou... A tady platí, čím větší služba a úkol, tím má být v srdci větší láska.

U Tiberiadského jezera Ježíš Petrovi

naznačil, že jeho cesta služby a následování bude ve znamení ponížení a utrpení. Ani Petr se nevyhne kříži. A Šimon Petr se v tu chvíli začal rozhlízet kolem sebe. Uviděl za sebou jiného Ježíšova učedníka, který se jmenoval Jan. O tomto apoštolovi je řečeno, že ho Ježíš velmi miloval. A Petr pohleděl na Jana a řekl: „Pane, co bude s ním?“ Tím jako by chtěl Petr říci: „Jak je možné, že tento apoštol nemusí projít takovými zkouškami a utrpením, jaké jsi naložil mně?“

Petr a Jan – dva apoštolové a každý z nich měl docela jinou Bohem určenou životní cestu. O Janovi víme, že se dožil velmi vysokého věku a žil poměrně klidným životem v Eferu, zatímco Petr zemřel podle tradice jako mučedník v Římě. Ježíš na Petrovu otázku odpoví: „Není to tvá věc. Ty mě následuj.“ V Bibli Kralické to vyznívá tvrdším způsobem: „Co tobě po tom?“ I my se často ohlížíme na druhé lidi. Říkáme si, jak to, že druhým se daří v životě lépe než nám? Jak je možné, že někdo prožívá klidný, spokojený život a druzí (nebo my) samé nesnáze, problémy, potkávají nás těžkosti, procházíme zkouškami? Jak to, že Bůh někomu dává deset kříven a jinému jen jednu? To ale není naše věc! Bůh je přece Pán, který rozhoduje, a my máme možnost s pokorou a vděčností ho následovat. Jakmile se příliš začneme rozhlízet kolem sebe a za sebe, ztrácíme ze zřetele cestu, někdy cíl a někdy svého Pána.

© Petr Hanuška

Společné posezení věřících na týnecké faře

A tak přátelé, Petrovi i nám říká Ježíš zcela konkrétně a osobně: „Nehleď na ty druhé, ty mě následuj, ty máš svou cestu, svůj úkol, své poslání.“ Jdi cestou, kterou jsem šel já. Je to sice cesta náročná, ale spolehlivá. Vede k věčné Boží slávě. A tak nám všem přeji, ať se na té cestě setkáváme a máme se přitom rádi.

Amen!

Hana Šebíková
Autorka je farářkou
Církve československé husitské

© Petr Hanuška

Paní farářka Hana Šebíková při kázání

OZNÁMENÍ

Církev československá husitská

Změna bohoslužeb od února 2026

1. a 3. neděle - Husův sbor ve Velkém Týnci - 9:00 hodin
2. a 4.(5) neděle - Husův sbor ve Velké Bystřici - 9:00 hodin

Jarní pozvánka na Benefiční Galavečer V Dubu 2026

Milí přátelé, v jedné písni se zpívá, že čas letí jako bláznivý. Je to neuvěřitelné, ale v příštím roce proběhne již 15. ročník Benefičního Galavečera v Dubu nad Moravou 2026, na který bych vás ráda co nejrůzněji pozvala. Možná se ptáte, proč právě teď v předvánočním čase zveme na jarní akci. Je to nabídka pro vás, kteří byste chtěli věnovat vstupenky na tento koncert jako vánoční dárek. 15. ročník Benefičního Galavečera proběhne dne 16. května 2026 od 19:00 hodin v kostele Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou.

V příštím roce budeme vzpomínat na úžasnou zpěvačku Hanku Zagorovou. Krásné vzpomínkové hudební představení, na kterém zazní spousta Hanciných známých písní, pro vás připravila její dvorní kapela Boom Band Jiřího Dvořáka. Zpívat bude vynikající zpěvačka Eva Kleinová, která dlouhou dobu působila u Hany Zagorové jako vokalistka.

Již tradičně tento večer vždy zdobí výstava obrazů, na kterém vystavují známí či méně známí výtvarníci. V příštím roce proběhne výstava také, ale bude to výstava speciální, kterou si pro vás nechám jako malé překvapení. Velice mě těší, že tyto večery také pomáhají. Hanka Zagorová většinu života bojovala s poruchou krve-

by, proto jsem se rozhodla, že část výtěžku z tohoto koncertu poputuje neziskové organizaci Šance, která je samostatným centrem pro pomoc hematologicky, onkologicky a chronicky nemocným dětem a jejich rodinám v oblasti střední Moravy. Druhá část výtěžku bude předána opět na zvelebení kostela v Dubu nad Moravou.

Vstupenky můžete zakoupit v obvyklých předprodejních místech: na Obecních úřadech Věrovany, Dub nad Moravou a Třebíči, v Květinářství Tovačov-Michaela Hrubá, v Řeznictví Ondřej Coufal Velký Týnec nebo přes e-mail jb.jitka.blahova@seznam.cz. Cena vstupného je 250,-Kč.

Přeji Vám všem krásný a klidný závěr letošního roku a těším se na viděnou v Dubu nad Moravou v roce 2026.

Jitka Bláhová
Autorka je pořadatelka a producentka

HANKA je naprosto nezbytné

Eva Kleinová a Boom!Band
Jiřího Dvořáka

NAPSALI NÁM...

Archeologie na stavbě chybějícího úseku dálnice D 55

Když se v prosinci loňského roku otevíral nový úsek dálnice D 55, který vede podél Týnce a končí mezi obcemi Krčmaň a Kokory, tak mnohé určitě napadlo, kdy bude dostavěna zbývající část dálnice až do Přerova. Lze odpovědně říci, že práce na této chybějící části dálnice byly zahájeny již v září minulého roku, kdy bylo započato se skrývkou ornice, která probíhá dle počasí doposud. Současně se skrývkou byla zahájena povrchová prospekce, během které se také využívá detektor kovů. V průběhu prospekce byly zjištěny nejen předměty recentního původu, ale také desítky bronzových, železných a olověných předmětů datovaných do období laténské kultury, středověku a novověku (spony, opaskové závěsky, hřebky, kování, křížek, svátostka, novověké mince, podkovy, náprstek, olověné plomby) a dokonce menší kolekce olověných kulek, projektilů do vojenských pušek, které byly patrně

Pohled z dronu na trasu dálnice během skrývky ornice pohled z polní cesty spojující Kokory a Lukovou, směrem na jih k Rokytnici a Přerovu

vystřeleny v rámci bitvy u Tovačova v průběhu Prusko-rakouské války z roku 1866. Okamžitě, když byly zpozorovány archeologické objekty, byl také zahájen záchranný výzkum, v průběhu kterého bylo od září do počátku prosince prozkoumáno 391 zahloubených objektů

a 4 kostrové hroby. Prozatím prozkoumané archeologické situace můžeme datovat do období neolitu (5. tis. př. n. l.), eneolitu (26.-24. st. př. n. l.), starší doby bronzové (2. tis. př. n. l.), střední doby bronzové (16.-14. st. př. n. l.), starší doby železné (3.-2. st. př. n. l.), časného středověku (9. st. n. l.) a novověku. Z období neolitu byl objeven a půdorys dlouhého domu o rozměrech 18x6 metrů a v jeho místě byly nalezeny zlomky keramických nádob, mazanice, zlomky kamenných nástrojů (drtidla a těrky) na mletí obilí a broušená sekera. Ze starší doby bronzové byly prozkoumány kostrové pohřby, kdy zemřelí byli uloženi na pravém boku ve skrčené poloze, zemřelým byly do posmrtného života přidány měděné kroužky, kostěné korálky nebo kamenné šípky. Ze starší doby železné (laténské období) byly prozkoumány pozůstatky zásobních jam, zemnice, relikty nadzemních konstrukcí a rozměr-

ný hliník. Z tohoto období pochází také relikty řemeslnické dílny, která byla částečně zahloubená pod úroveň terénu tzv. zemnice, na jejímž dně byly rozpoznány pozůstatky pícky, která sloužila ke zpracování kovů. Z období novověku byl zkoumán pozůstatek zaniklé cesty, která byla zahloubená do vrstvy s nálezy pocházející ze starší doby železné. Výplň zaniklé cesty obsahovala pouze nahodilá malé zlomky novověké keramiky. Nyní je záchranný archeologický výzkum díky zimnímu počasí přerušen, ale jakmile to klimatické podmínky dovolí, bude výzkum opět zahájen. Výzkum i povrchovou prospekci provádí pracovníci Archeologického centra Olomouc p. o.

Marek Kalábek a Jakub Vrána
Autoři jsou pracovníci
Archeologického centra Olomouc

Snímek z dronu na půdorys neolitického domu (Kultura s lineární keramikou), který je porušen výkopem meliorace recentního stáří

Kostrový pohřeb H 4 pocházející ze starší doby bronzové (Nitranská kultura)

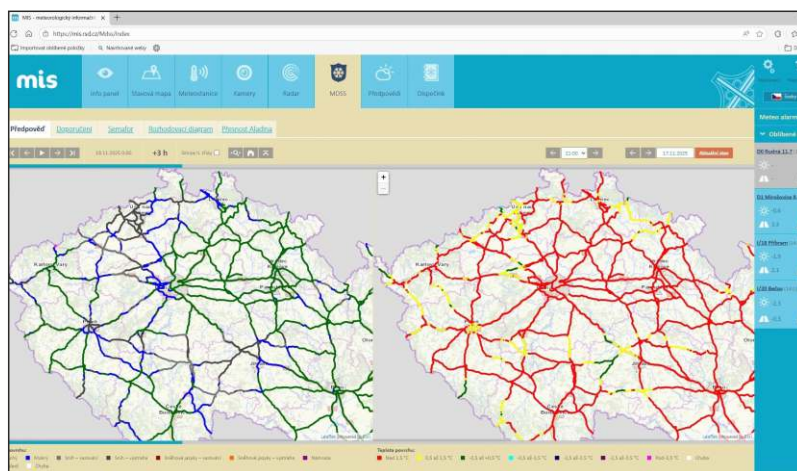

Objekt 215 ze starší doby železné (Laténská kultura), na jehož dně je patrný relikty pyrotechnického zařízení (pícky), ve které byly zpracovány kovy

Role telematických systémů při zajišťování sjízdnosti dálnic a silnic I. třídy

Ředitelství silnic a dálnic používá k zajištění bezpečnosti provozu stále větší množství špičkových technologií, které kromě klidnější dopravy zajišťují zvýšení efektivity silniční infrastruktury. Zásadní roli, zejména v zimních měsících, hrají meteostanice napojené na Meteorologický informační systém (MIS). Systém se skládá z několika částí. Klíčová je síť zhruba 650 meteorologických stanic rozmístěných podél dálnic a silnic I. třídy. Každá stanice se skládá z více prvků integrovaných ve výsledku do nepřehlédnutelného zařízení schopného monitorovat například rychlost a směr

větru, množství srážek, teplotu či vlhkost vzduchu i vozovky, specialitou je také senzor dohlednosti pro určování viditelnosti například v mlze nebo hustém sněžení. Na meteostanice jsou pak navázané třeba kamery nebo proměnné dopravní značení, teploměry u vozovek a systémy liniového řízení dopravy. Všechna data zpracovává MIS schopný poznatky interpretovat v přehledných grafech včetně předpovědních modulů. Jednotlivá čidla meteostanic jsou na stále vyšší úrovni. Například srážkoměr umí i rozlišit mrholení, kroupy nebo sněhovou vánici, zároveň určuje intenzitu srážek. Ještě dál jdou vozovková čidla - ta v reálném čase analyzují stav asfaltu a identifikují led, suchý sníh nebo typickou prosolenou a rozježděnou „břečku“. Kritická místa sledujeme i pod povrchem, konkrétně teplotními čidly zapuštěnými v hloubce 5 nebo 30 cm pod vozovkou za účelem upřesnění dynamiky promrzání povrchu (klíčové hlavně při oblevách nebo na začátku zimy, kdy se

teplota vzduchu může drasticky lišit od teploty hlubších vrstev silnice). Všechny informace z terénu se promítají k dispečerům, kteří v zimě drží nepřetržitě směny 24 hodin denně. Pracovníci mají okamžitý přehled o tom, které úseky jsou již ošetřené, což usnadňuje přesné plánování výjezdů jednotlivých sypačů. Přestože telematické systémy poskytují neocenitelná data, slouží primárně jako expertní doporučení a finální rozhodnutí o konkrétním postupu zimní údržby je vždy v kompetenci dispečera - každý je pravidelně proškolen a v případě složitých situací může využít přímou konzultaci s meteorology.

Audio verze částí informační zprávy od mluvčího ŘSD (Jan Rýdl):
<https://1url.cz/ZeLF8>

Zajímavé zprávy a novinky najdete také na našich krajských účtech sítě X:
https://twitter.com/RSD_olomoucky
https://twitter.com/RSD_MSlezsky

Mgr. Miroslav Mazal
Oddělení regionální a celostátní komunikace

Daimler Truck Česká republika s.r.o. se stal jedničkou mezi dovozci nákladních automobilů v ČR za rok 2025

Značka Mercedes-Benz přesvědčivě obhájila po čtyřicetileté v řadě celkové prvenství v registracích nákladních automobilů nad 6,5 tuny celkové hmotnosti v České republice. První pozice ve své kategorii dosáhla i značka Fuso.

V roce 2025 bylo podle údajů z registru vozidel z 5.1.2026 v ČR nově registrováno celkem 8530 nákladních automobilů nad 6,5t celkové hmotnosti*), tedy o přibližně 140 vozidel méně, než v roce 2024. Z toho bylo 1932 nákladních vozidel značky Mercedes-Benz, což znamená podíl na celkovém relevantním trhu 22,6%. Značka tím dosáhla opět prvního místa mezi dovozci a výrobci nákladních vozů v počtu nově registrovaných vozidel v ČR s velkým odstupem od dalších značek.

V České republice bylo registrováno 1056 tahačů návěsů značky Mercedes-Benz, což znamená tržní podíl 20,7%. V podvozcích pro různé druhy speciálních nástaveb značka registrovala 729 vozidel, což znamená tržní podíl 27,3%. U obou kategorií se jedná o první pozici na českém trhu.

Rok 2025 se také stal významným milníkem v prodeji elektrických bateriových nákladních vozidel, a to především díky modelu Mercedes-Benz eActros 600, který je nositelem prestižního titulu „International Truck of the Year 2025“. První objednávky nového modelu byly zaznamenány během roku

Canter, který spadá do portfolio koncernu Daimler Truck, zaznamenal též v

velmi úspěšný. Podařilo se nám dosáhnout oproti loňsku výrazně vyššího

vypsání na sklonku roku 2025, nám pomůže navýšit prodej elektrických nákladních vozidel a také pomůže při budování nabíjecí infrastruktury, aby se rozšířila její dostupnost a tím i možnosti praktického využití vozidel. Těšíme se i na podzimní veletrh IAA v Hannoveru, kde představíme další inovace, a to jak v konvenčním dieslovém programu, tak i v bezemisní oblasti. I přes výborné výsledky chci poznamenat, že transformace automobilového průmyslu nám přináší stále mnoho změn v celkové strategii, v legislativě i cílech, a z toho vyplývajících nových úkolů, procesů a projektů, které musíme denně řešit. Děkuji proto všem našim zákazníkům za přízeň, trpělivost a důvěru v roce 2025. Díky patří též všem našim zaměstnancům za jejich výborné výkony. Doufám, že rok 2026 přinese pozitivní vývoj, směřující k realistické strategii cesty ke snížení emisí a k tolik potřebné stabilitě v segmentu nákladní automobilové dopravy v celoevropském měřítku.“

David Chleboun
Daimler Truck ČR

2024 a rok 2025 znamenal velký úspěch, protože v ČR byly zaregistrovány více než dvě desítky těchto technicky vyspělých vozů. I v kategorii elektrických nákladních vozidel se tedy značka Mercedes-Benz stala lídrem českého trhu, když zaregistrovala 24 z celkem 38 registrovaných elektrických nákladních vozidel kategorie N3, což znamená podíl na trhu 63%.

V tradičním portfoliu vozidel Mercedes-Benz se vznětovými motory je největší novinkou inovovaný Actros L s aerodynamicky optimalizovanou kabinou Pro-Cabin, jejíž design a výbavu sdílí s elektrickým eActrosem 600. Velmi pečlivě vyladěná aerodynamika přinesla další až 3% snížení spotřeby a s inovací hnacího agregátu s novou převodovkou a těžším stálým převodem vozidlo nabízí opět znatelně zlepšenou hospodárnost provozu. S novými verzemi řady bezpečnostních systémů disponují vozidla značky Mercedes-Benz také aktivní i pasivní bezpečností na špičkové úrovni. Řidiči pak oceňují nové materiály, funkce a komfortní prvky výbavy v kabině. Prodej malých nákladních vozů Fuso

těžství v kategorii relevantních lehkých nákladních vozů. Prodej 103 ks znamená v kategorii srovnatelných produktů*) tržní podíl 59,2%. Na tomto neobyčejném výsledku má svůj nezanedbatelný podíl elektrický Fuso eCanter, který je dalším velmi úspěšným plně elektrickým modelem z portfolio Daimler Truck a v relevantním segmentu*) je též lídrem trhu. Řada těchto vozidel již slouží u zákazníků, a to především v branžích zásilkových a komunálních služeb. Jedním z hlavních argumentů pro vozidla značky Mercedes-Benz Trucks jsou jejich nízké provozní náklady a bohatá nabídka doprovodných služeb. V posledních letech se velmi dynamicky rozvíjí především nabídka digitálních služeb a funkcí vozidel, které předznamenávají vstup do nové éry nákladní dopravy. Zákaznický portál My Truck Point, služba online připojení TruckLife, telematika FleetBoard a servisní smlouvy jsou základními stavebními kameny bohaté nabídky.

Josef Mařík, ředitel společnosti Daimler Truck ČR, k úspěchu řekl: „Rok 2025 můžeme hodnotit z hlediska výsledků jako

podílu na trhu klasických nákladních aut a také prodej elektrických aut nás mile překvapil. Těšíme se, že státní podpora,

Co je nového v týneckých fotbalových oddílech?

V čase zimních měsíců je třeba nachystat mužstva na jarní část, proto náš A tým začal s přípravou 20. ledna. K tréninku je nejčastěji využita umělá tráva (dále UT) v našem fotbalovém areálu. První přípravný zápas proběhl již v měsíci lednu, když jsme poslední lednový den využili UT v Lipníku nad Bečvou a utkali jsme se s domácím mužstvem, které je lídrem 7. ligy sk. A. Utkání sice skončilo po uzávěrce únorových TL, přesto vám z něj přinášíme krátkou reportáž.

Další přípravná utkání nás čekají:

7. února - 15:00 - Velký Týnec-mužstvo z Rakouska (trenér Kučernák) - UT Holice

22. února - 14:00 - Kovalovice-Velký Týnec - UT Kroměříž

28. února - 14:00 - Loštice-Velký Týnec - UT Mohelnice

14. nebo 15. března (termín a čas budou upřesněny) - Velký Týnec-Kožušany - hřiště Velký Týnec, generálka na jarní část

Mužstvo dorostu začne s přípravou v polovině února a již před zahájením zimního drilu odehrají první přátelské utkání 14. února ve 12:00 hodin s Horkou nad Moravou na UT ve Šternberku.

Ostatní mužstva využívají prostory obou tělocvičen v týnecké základní škole. Všechna mužstva přípravku odehrála přes zimu několik halových turnajů se skvělými výsledky.

Výměna střídaček a laviček

V měsíci únoru dojde k výměně stávajících střídaček a laviček na straně hlavní tribuny za nové, již připravené. Vše je samozřejmě odvislé i od počasí, protože je třeba udělat i drobné zemní práce (výkop, betonování, položení zámkové dlažby). Vše bude hotové na začátek jarní části, čímž se zvýší komfort všech návštěvníků a fanoušků týneckého fotbalu.

Pozvánka na fotbalový ples

Jménem fotbalového oddílu si vás dovoluji pozvat na Fotbalový ples, který se koná letos až v březnovém termínu, a to konkrétně 7. března. Přijďte se pobavit a podpořit náš oddíl nejen na hřišti, ale i při této společenské události. Předprodej vstupenek proběhne od 23. února ve Smlíšeném zboží Lexová.

Robert Prečan
Autor je předseda TJ Sokol VT

Lipník nad Bečvou - Velký Týnec 1:1

Po několika neproměnných brejkových situacích v první půli zápasu jsme šli do vedení krátce po zahájení druhého poločasu. Po špatné rozehrávce domácího brankáře vstřelil naší branku Tomáš Černošek. Naši borci měli i nadále

několik příležitostí vedení navýšit. Domáci zahrozili jen několikrát až ke konci zápasu a krátce před jeho koncem se jim podařilo po skvěle kopnuté standardní situaci srovnat na konečných 1:1.

© 4x Robert Prečan

DOMÁCÍ ZÁPASY ÚNOR & BŘEZEN

PÁ | 18.00
27.2.

ST | 17.30
4.3.

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA			Tajenka 1	Zvýšený tón A	Existuje	VELKÝ TYNEC	Konto	Tajenka 2	Organi- zace spojených národů	Jubilejní
VELKÝ TYNEC	Otázka 2. pádu	Bylinný odvar				Násilné odvle- čení				
		Velká moucha								
Plemeno psa						Vyzna- menání				
						Slov. muž. jméno				
Obilnina slovensky					Laciná					
					Sušenka					
Slav- nostní šat				Postava ze Švejka					Oblít	Zavolání na Ladu
				Interval (oktáva + sekunda)						
Zbrojnoš							Údolí (básn.)			
VELKÝ TYNEC	Anglicky východ	Slepičí slabiky					Domácky Alena			
		Belgičan					Osten			
Americký herec (Chris)						Silnější bavlněná tkanina				
						Buničina				
Mořský pták					Část Čes. Budějovic					
					Ptačí zvuk					
Vstřebá- vat do sebe				Německy tanec					Úloha	Dřevěné vedro
				Vyrobený litím						
Spra- vovat tmelem							Šíje			
VELKÝ TYNEC	Část střechy	Cizí žen. jméno					Žena moravsky			
		Obyvatelé Ruska					Hrátky			
Zkypřiti rýčem okolo						Náš básník Vítězslav				
						Jméno mezi čes. a cizím				
Částečný					Rozsudek					
					Zaklení					
Asociace spotřební elektro- niky				Kontakt					Muž. jméno 2. 8.	Něm. polit. strana
				Hudební interval						Běloveská kyselka
Hrát pomalé míče							Živě, lehce, hybně (hudeb.)			
VELKÝ TYNEC	Část vozíku	Domácky Iva					Otrava			
		Vodní sport					Dětský pozdrav			
Mužské jméno (1. 8.)						Italské město s věží				
						Potom				
Akade- mická zkratka					Blok států					Malé kolejové vozidlo
					SPZ Brno město					
Hrob (zastar.)							Syčák			
Inter- netová doména Afghá- nistánu			Automo- toklub (zkr.)				Ženské jméno			

SUDOKU

			5		2	9		
			6					7
	9			1				5
	1		9	8				2
9		3				6		4
2				4	3		8	
7				6			9	
1					4			
		4	3		7			

Tajenkou únorové křížovky je výrok, který pronesl George Herman Babe Ruth (1895-1948), americký profesionální baseballový hráč.

Tajenka z lednového čísla zní: Nepotřebuji, aby to bylo snadné. Já jen chci, aby to stálo za to. Správnou tajenku zaslala a vyherkyní se stala paní Věra Obšajdřová z Čechovic. Správné znění tajenky zašlete poštou, e-mailem nebo ho zatelefonujte na Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72, Velký Týnec, telefon.: 585 151 111, e-mail: sekretariat@velkytynec.cz a to do konce aktuálního měsíce.

Zkr. atletického klubu	 VELKÝ TÝNEC	Marie domácky	Jméno písničkáře Jahelky	Tajenka 3	Saliva	Rozčítovat (řídce)
	Hlavní město Běloruska					
	Zn. pěny do koupele					
	Výraz opovržení					
Páchat						
Hraniční poplatky						
			Ti			
			Opatřit razítkem			
		Pracovat pluhem				
		Eisenhowerova přezdívka				
	Irská osvobození armáda				Dívčí jméno	Tímto způsobem
	Semena					
Zvrzat						
Daniel domácky						
		Rusky tedy				
		Zn. teluru			Pomůcka Agile, Alka, Avela, East, Ike, Ina, Itak, Katz, Krytba, Laco, Nona, Otta, Ovos, Rita, Tanz, Titi, Tse, Vrána	

ZA PLOTEM

CO SE DĚJE ZA HRANICEMI NAŠÍ OBCE

Přehled únorových kulturních akcí ve Velké Bystřici

1. – 28. 2. (galeriezet, po – pá 8:30 – 17:00, so, ne zavřeno)

Hana Watral-Mikulenková: Blízkost - vernisáž výstavy obrazů

Maluji. Věřím v malbu. Sbírám vizuální zážitky z každodenního života, z cest a z míst někde na hraně vášně. Mám potřebu zhmotnit moje představy na plátno. Je to cesta, která je bez cíle a je to teda jízda! Srdeční záležitost. Autenticita. Malbou ukotvuji harmonii ve vrstvách akrylu, gestech, barevné škále a expresivních stop štětce. V kresbě se naopak zaměřuji na detail a preciznost vedení linky, přiznávám v nich vliv tetování a asijské tradiční kaligrafie. Studovala jsem na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě, kde jsem v roce 2011 absolvovala IV. ateliér vedený profesorem Ivanem Csudaie. Momentálně tvořím na Valašsku. Výstava potrvá do 26. 3. 2026.

7. – 8. 2. / sportovní hala Na Letné
/ so, ne 9:00 – 15:00

J.M.I.T. CUP - 14. ročník turnaje žáků v miniházené

Mezinárodního turnaje v miniházené 4+1 se zúčastní 8 družstev z Česka a Slovenska.

14. 2. / KD Nadační
/ so 15:00 – 18:00

Dětský karneval

TJ Sokol Velká Bystřice zve děti, rodiče i prarodiče na odpoledne plné tance, her a zábavy. Tombola, rybolov, bohaté občerstvení.

Vstupné 50 Kč,
děti a masky
ZDARMA.

hana watral mikulenková blízkost

vážení milovníci umění, galeriezet
vás srdečně zve na výstavu obrazů hany watral mikulenkové

v prostorách galeriezet
(zámecké nám. 775, velká bystřice)

výstava potrvá do 26. 3. 2026

galeriezet je otevřená od pondělí do pátku 8.30 – 17.00 hodin
v sobotu a neděli zavřeno | www.galeriezet.cz

galeriezet Město Velká Bystřice

14. 2. / Zámecké náměstí, obchůzka městem / so 10:00 – 14:00

Bystřický masopust se zabijačkou

Od 10 hodin se na zámeckém náměstí můžete těšit na předání ostatkového práva, ukázkou zabijačky, vystoupení bystřických folklorních souborů, hostujícího souboru Výkvět i kejklře. V prodeji budou studené i teplé zabijačkové dobroty, „prdeláčka“ i maso z kotla, masopustní koblihy a koláče, pivo TVARG a bystřické Tvargle a další dobroty....

14. 2. Bystřický masopust se zabijačkou

10–12 h | Zámecké náměstí | 12–15 h | obchůzka v ulicích města
Pořádá soubor Haná | Robert Šolc 736 537 331 | www.souborhanas.com

„Zhusta chaso, zhusta, konec masopusta, ostatke se krátjío, jož se nenavráťjío!“ bude znít Bystřicí. Náměstí provoní zabijačkové dobroty i masopustní koblihy. Kluziště během masopustního dopoledne pro bruslaře v maskách ZDARMA. Ve 12 hodin vyrazí průvod maskar i s medvědem ulicemi 8. května, Havlíčkova, Loučná, Na Letné, Bří Mikolášků Kopaniny, Na vyhlídce a Svatokopecká.

Hanácký rok v Bystřici®

Starobylé tradice lidové kultury Hané zahrnují plnění, lidovou hudbu, tanec, zvyky a obyčeje, krojové bohatství, řemesla i gastronomii.

Rok života na hanáckém venkově.

Město Velká Bystřice Kulturní lázně regionu
Kulturní a informační centrum Velká Bystřice
Zámecké náměstí 775, 783 53 Velká Bystřice, tel.: (+420) 734 236 502, e-mail: kic@muvb.cz, www.velkabystrice.cz

19. 2. / KD Nadační / čt 16:30 – 19:00

Bestřecké zpěváček

Soutěžní postupová přehlídka v sólovém zpěvu lidových písní z regionů Haná, Malá Haná, Lipenské a Hostýnské Záhoří. Bližší informace na www.soubor.hana.cz/zpevacek.

Akce cyklu Hanácký rok v Bystřici, koná se za podpory Olomouckého kraje.

22. 2. (galeriezet, ne 16:00 – 17:00)

Ensemble Triflauto

Kruh přátel hudby zve na koncert tria zobcových fléten. Soubor Ensemble Triflauto tvoří hráči na zobcovou flétnu s bohatými hráčskými zkušenostmi. Spojením tří osobností různých generací vzniká svěží neotřelé pojetí umocněné originální stavbou programu a použitím zobcových fléten nejrozličnějších typů i velikostí. Program přináší průřez repertoárem flétnového tria od 13. po 20. století.

Vstupné 100 Kč, děti zdarma.

15. 2. | 19:00
KULTURNÍ DŮM VELKÁ BYSTRICE

HASIČSKÝ PLES

HRAJE:
YANTAR BAND

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

VSTUPNÉ 150 Kč

ZVUKU HASIČÍ VELKÁ BYSTRICE

21. 2. / KD Nadační /
so 20:00 – 02:00

Ples Sboru dobrovolných hasičů

K tanci i poslechu hraje skupina YANTAR. Bohatá tombola a občerstvení.

Sdružení obcí mikroregionu Království pořádá **fotografickou soutěž** pro všechny své občany

KRÁLOVSTVÍ OBJEKTIVEM OBČANŮ KRÁLOVSTVÍ

Vyhlašeny jsou dvě kategorie:
1. KOUZLO OKAMŽIKU
2. NĚMÁ TVÁŘ
- 19. ročník -

- autorem je občan mikroregionu Království
- fotografie velikosti A4 musí být vytištěny na fotografickém papíru
- fotografie musí být pořízeny na území mikroregionu Království

- jeden občan může do soutěže přihlásit až 4 snímky v každé kategorii
- na zadní straně musí být každá fotka označena jménem autora, adresou, mailovou adresou a místem pořízení snímku

Fotografie můžete odevzdat na kterémkoli OÚ mikroregionu Království do 31. října 2026

Vernisáž a vyhlášení výsledků se uskuteční v neděli 15. listopadu 2026 ve 14:00 v Kulturním domě v Císařově

Vítěze vybere komise Sdružení obcí mikroregionu Království. Vítězové převzou na vernisáži hodnotné ceny! Akce se koná za finanční spoluúčasti Olomouckého kraje.

Školní ples 2026

28. 2. 2026 ve 20,00 hodin
KD Nadační Velká Bystřice

Spolek rodičů a přátel při MZŠ a MŠ Velká Bystřice zve na tradiční školní ples.

Hraje DJ Vlč.

Bohatá tombola a občerstvení.

Vstupné 250 Kč.

Rezervace míst a prodej lístků IC Velká Bystřice nebo telefonicky 734 236 502
Vstup pouze ve společenském oděvu

VOLNÁ VSTUPENKA

STAVOTECH
stavební a technický veletrh

VŠE PRO STAVBU
+Elektromobilita

OLOMOUC
Výstaviště Flora
19.–21. 3.
čt, pá 9-18 h., so 9-17h.

T: 608 711 422, nasadil@omnis.cz, www.omnis.cz

Hanácký bál roztančil Olomouc. Takto to žilo na nejkouzelnějším plese sezony

Nejkouzelnější a nejkrásnější ples sezóny, tak bývá fanoušky označován Hanácký bál. Je také jedním z nejtradičnějších plesů v Olomouci, letos sál olomouckého RCO hostil již jedenatřicátý ročník.

A jako v předchozích letech to opět opravdu stálo za to. K vidění zde nebyly jen dámy v róbách a pánové v oblecích, ale samozřejmě plno Hanaček a Hanáků v krojích. A nejen jich, představil se i speciální folklorní host z Ostravy.

Bohatý program byl připraven na dvou pódiích. K tanci a poslechu hrála skupina Syrinx Band se zpěvačkou Danou Chytilovou a cimbálová muzika Záletníci. Hostem bálu byl folklorní soubor Šmykňa z Ostravy, během večera se

představily folklorní soubory Haná z Velké Bystřice, Cholinka z Choliny, Olešnice z Doloplat, Omladina z Martinic u Holešova a Týnečtáci z Velkého Týnce. Novodobá tradice Hanáckých bálů byla v Olomouci založena již v roce 1994 z iniciativy národopisného souboru Týnečtáci z Velkého Týnce. Ten byl také až do roku 2019 jeho hlavním pořadatelem. V současné době má organizaci Hanáckých bálů pod palcem Sdružení obcí mikroregionu Království, které zahrnuje celkem 17 obcí z Hané, včetně Velkého Týnce.

Petr Pelíšek
Olomoucký Deník, 26. ledna

8x Olomoucký deník, Petr Pelíšek

Moravská filharmonie Olomouc

mfo.cz

Koncerty
únor 2026

Srdečně vás zveme také
na březnové koncerty:

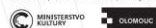
12. 2. 19.00 Reduta
P2 / Olomouc s hrdostí
Vičar, Mozart, Čajkovskij
Veřejná generální zkouška se koná tentýž den od 9.30 v Redutě.
17. 2. 19.00 Reduta
R3 / Klavírní recitál
Terezie Fialové
Vasks, Janáček, Scarlatti, Bach, Busoni
19. 2. 19.00 Cervený kostel v Olomouci
K3 / Komorní večer
s Fedorem Rudinem
Bach, Paganini, Mozart
26. 2. 19.00 Reduta
D3 / Maďarský temperament.
Brahms a Bartók
Beseda se sólistou Barnabásem Kelemenem se koná tentýž den od 18.00 v Mozartově sále. Vstup na besedu je součástí abonementy/vstupenky.

3. 3. 19.00 Reduta
C4 / Valašské čarování
Hudební seskupení Muziga s houslistkou a zpěvačkou Helenou Vedralovou uvádí české a moravské lidové písně v osobitých autorských úpravách, v nichž se prolíná jazz, folk i klasika. Ve valašském nářečí se slovem „muziga“ označuje jakákoliv hudba, zábava s tancováním či skupina muzikantů rozmanité úrovně i obsazení. Projekt Valašské čarování odkazuje na folklorní bohatství valašského regionu a spojuje energickou interpretaci skupiny Muziga s mohutným zvukem symfonického orchestru.
8. 3. 10.30 Reduta
NM3 / Bláznivá jízda
s holkama od kolotočů
Nedělní matiné pro celou rodinu
Kdyby žena nebyla ženou, asi by nemohla pořádně dělat nic ženského – nebyla by něžnou mámost, veselou tanečnicí, ani krásnou princeznou, rozpustilou a vášnivou motorkářkou, opravářkou vodovodního potrubí a už vůbec by se z ní nestala krasojedkyně a už vůbec by se z ní nestala půvabná a inspirativní hrůza – pardon – múza! Milé děti, přijďte se podívat, kolik krásy v umění dokázaly a dodnes dovedou holky natropit. Čeká vás bláznivá jízda s holkama od kolotočů – Sárou a Hanou – na horské dráze snů! Principál Joel už ladi fláinet. Projďte se s námi!

10. 3. 17.30 Mozartův sál
S3 / Romantismus
v dobovém hávu
Barevné souznění klavíru, lesního rohu a houslí ve svém vrcholném komorním díle s velkým úspěchem objevil až Johannes Brahms. Autentičnost pak této hudbě období romantismu dodají jemnější znející historické nástroje i dobové nižší ladění na 432 Hz, které podle ezoterického pojetí díky své přirozenosti navozuje zklidňující pocit a bývá proto považováno za léčivé. Jediná kombinace tří různých nástrojových skupin s svým souzvukem dokonale vyrovná a zharmonizuje.

Koncerty MFO se konají za podpory:

Gen. partner MFO:

HL. partner MFO:

PŘESAHY

2
26

do světa historie a kultury

Bardotová
Jirků
Glonek
Drvota
Přidal
Jareš
Hanuška
Fischerová
Ševčíková
Vránová
Wohl

ROZHOVORY S BRIGITTE BARDOTOVOU

Druhá kariéra slavné BB? Běh na dlouhou trať

Každý rok jedna bitva. Takovou strategii si stanovila Brigitte Bardotová, když zakládala nadaci na ochranu zvířat, a také se jí držela. Na sklonku života připustila, že jen jednu z těch bitev na celé čáře vyhrála. Mezitím však změnila řadu věcí.

„Vypadám jako idiot. To by stačilo!“ Ty dvě věty vstoupily do dějin kinematografie. V roce 1973 natáčela Brigitte Bardotová s Rogerem Vadimem drama Don Juan 73 a hrála také v komedii Sukničkář Colinot, pro níž ji získala režisérka Nina Companeez. A právě během natáčení tohoto historického snímku se herečka zastavila jednou — cestou z placu — před zrcadlem a pronesla ona památná slova. „Už nechci dělat práci, kterou nemám ráda. Tohle je můj poslední film!“

A co řekla, to také dodržela. Posledním záběrem odešla ze scény hvězda, již „stvořil Bůh“, aby se vrátila nezávislá ochránkyně zvířat.

ky. Brigitte Bardotová ji zpečetila, když posleze v dražbě prodala svůj nábytek, starožitnosti, cennosti i šaty z nejslavnějších filmů. Rozhodla se totiž založit profesionální nadaci na ochranu zvířat a k tomu podle francouzských zákonů potřebovala tři miliony franků. Výprodej vzpomínek skvěle zafungoval, Nadace Brigitte Bardotové vznikla v roce 1986. Dnes má 300 zaměstnanců, působí v 70 zemích světa, pomáhají ji stovky dobrovolníků, tisíce sponzorů a řada světových osobností.

Vím, co je Taxis

„Můj osud je spjat se zvířaty. Dnes už vím, že to je smysl mého života. K čemu byly ty roky před kamerou? Přinesly mi světovou slávu, kterou jsem mohla využít na pomoc zvířatům,“ napsala mi v září 2024 Brigitte Bardotová, když jsem jí mailem přála k devadesátým narozeninám. Takřka stejná slova volila i o čtvrt století dříve při našem prvním rozhovoru tvář v tvář.

Nebylo úplně jednoduché se v 90. le-

© Wikimedia Commons

se a ukázala mi protestní dopisy, které už poslala české vládě, prezidentovi. Nikdo jí neodpověděl, ale nemínila se vzdát. V té době podrobně sledovala situaci v bývalém socialistickém bloku, zachraňovala rumunské vlky, cirkusové medvědy...

Témat bylo bezpočet, a tak jsme v rozhovoru pokračovaly i na dálku. Na její odpovědi, sepsané typickým baculatým rukopisem, můj fax tehdy potřeboval několik metrů papíru, ale dodala je přesně v domluveném termínu. S obdivuhodnou precizností a soustředěním reagovala na moje otázky i v následujících letech, jen fax nahradil e-mail. A i z úplně posledních odpovědí vyplývalo, že Brigitte Bardotová, navzdory vysokému věku a jistému osamění, je neotřesitelná ve své životní volbě.

atkách s výjimkou rituálních obřadů. Francie pod vlivem kampaní Bardotové přestala používat také živá zvířata při crash testech automobilů a zřekla se dovozu lvích trofejí. Zákaz konzumace koňského masa se jí sice někdejší filmové hvězdě prosadit nepodařilo, ale už svým vehementním odporem způsobila, že spotřeba tohoto masa ve Francii klesla o více než 30 procent.

V dalších letech pak Nadace Brigitte Bardotové přispěla k zákazu mezinárodního obchodu se slonovinou či se podílela na boji proti testům na zvířatech v kosmetice. V Bulharsku zachránila tzv. tančících medvědy, v Moldavsku 80 vlků, věnovala statisíce eur na výstavbu domova pro cirkusové slony, stále sleduje podmínky v drubežích chovech, při transportu zvířat, a to po celém světě...

Až do konce

Když 28. prosince 2025 zemřela, v médiích se samozřejmě psalo i o tom, jak někdejší filmová hvězda nešetřila sympatiemi k francouzské extrémní pravici a zvláště pak rodině Le Penových, jak byla mnohokrát stíhána pro urážky vládních činitelů, rozebíraly se také její rasisticky podbarvené výroky o náboženských skupinách a rituálech, ale nikdo nepochybně opravdovost jejich záměrů a nezdolné pracovní nasazení. Co se jí tedy v druhé kariéře podařilo?

„V roce 2009, když Evropská unie vyhlásila totální embargo na všechny produkty, jež přináší lov tuleňů a ostatních ploutvonožců, jsem prožila obrovskou radost. To bylo skutečné vítězství,“ řekla mi a přidala vzpomínku, jak ji na začátku této bitvy – v 70. letech – francouzští novináři obvinili, že se letí do Kanady fotit s tuleními mláďády pro svou vlastní reklamu. „Kanadani byli také děsiví. Málem na nás stříleli, až jsem to chtěla vzdát. Ale pak ta moje fotka s tulením miminkem obletěla svět a věci se přece jen daly do pohybu. Trvalo to ovšem třicet let, než se dalo mluvit o vítězství.“

Běh na dlouhou trať, tak charakterizovala svou druhou profesi a přiznávala, že občas propadala pocitům marnosti. Stačí však nahlédnout na webovou stránku její nadace a připomenout si, že v roce 1964 díky iniciativě slavné herečky byly ve Francii konečně zavedeny předpisy, podle nichž zvířata musí být před porážkou povinně omráčena, a to na všech

© Wikimedia Commons

© Wikimedia Commons

Výprodej vzpomínek

Ten moment před zrcadlem figuruje dnes ve všech nekrolozích jako zásadní milník. Jak by také ne, když sama Brigitte Bardot jej ráda umocňovala historkou o kůzleti, se kterým se při posledním natáčení spřátelila. A když se dozvěděla, že po finální klapce má jít kůzle na porážku, koupila jej, ubytovala ve svém luxusním hotelovém pokoji a nakonec s ním odjela domů do Saint-Tropez. Kozíčka se tam přidala ke stádu přátel, s nimiž se vyčerpaná superhvězda cítila často lépe než s lidmi. Nemohlo být snad ani symboličtější teč-

tech, kdy Nadace ještě tvrdě bojovala o existenci i důvěryhodnost, pracovat v Paříži ke dveřím ředitelky, ale otevřela na první zaklepaní. Do náruče mi napsala extrémně chlupatou kočku, seznámila mě s toulavým basetem a spustila vodopád dotazů na Velkou Pardubickou. Moc dobře věděla, co je Taxisův příkop, znala statistiky o zraněných koních. „Považuji to za jeden z neodpornějších závodů na světě! Jak je možné, že tomu Češi tleskají? Myslela jsem, že když jste prožili tolik let v nesvobodě, budete mít pochopení pro utrpení druhých, i když jde ‚jen‘ o zvířata,“ zlobila

Ve Francii dnes Nadace také spravuje čtyři několikahektarové pozemky – útočiště. Ohrožená zvířata tady mohou žít jen díky tomu, že Brigitte Bardotová věnovala peníze z prodeje své nemovitosti v okolí Paříže. Nadační kapitál navýšila na začátku 90. let také darem v podobě své slavné vily La Madrague v Saint-Tropez, díky čemuž se mohla Nadace zařadit mezi francouzské veřejně prospěšné společnosti. Tak to už zůstane. Jak oznámili zástupci Nadace, vila La Madrague se stane v dohledné době muzeem Brigitte Bardotové a peníze utržené za vstupné poputují zase na ochranu zvířat.

„Nemám žádné výčitky, žádné pochyby. Ničeho nelituji! Jsem velmi hrdá na svou nadaci. Vyšla z ničeho, ale dnes je silná a respektovaná po celém světě,“ napsala mi Brigitte Bardotová ve svém posledním mailu. To bylo v září roku 2024, kdy slavila devadesáté narozeniny. V takovém věku obvykle lidé už šetří silami a rekapituluji, ale ona stále přemýšlela nad bitvami, které je ještě třeba na ochranu zvířat vybojovat. Mně osobně bylo ctí, že se o své názory byla vždy, když jsem ji oslovila, ochotná podělit. A pokaždé mě vlastně udivovalo, že nemá žádné manýry celebrit, byla vždy bezprostřední až živelná, a nejen při osobním setkání, ale i ve svých písemných odpovědích. Kvůli ochraně zvířat dokázala překonat i despekt k médiím, který si vytvořila během své první, filmové kariéry. Z našich rozhovorů, vedených zblízka i na dálku, vybírám několik témat, o nichž jsme spolu v průběhu let rozmlouvaly. Podle mého názoru nejlépe charakterizují, čím se ve svém „druhém životě“ Brigitte Bardotová stala. Nebo kým ve skutečnosti vždycky byla.

Wikimedia Commons

O koních a vládě

V neděli slavíte narozeniny. Máte nějaké přání? Našel by se dárek, který by vás potěšil?

Obrátila jsem se oficiálně na prezidenta, na vládu, na poslance a senátory a požádala je v otevřeném dopise, aby se už konečně začali vážně zabývat dvěma základními problémy, proti nimž bojuju více než třicet let. Vyzyvám je, aby udělali vše proto, aby byla ve Francii zakázána konzumace koňského masa a aby se už také přestalo s rituálním zabíjením zvířat. To by byl ten nejkrásnější dárek!

Takže stále stejná písnička. Žijete teď pro zvířata. Odkud se vzala ta vášně?
To je přímo ze srdce, z duše, ze mě.

Ptát se, jestli jste stále vegetariánka, bude teď působit jako provokace.
Samozřejmě že jsem vegetariánka a rádím vám, abyste se jí také stala. Jíst maso zvířat se rovná kanibalismu.

Jak o tom chcete přesvědčit pány a dámy v Elysejském paláci a v parlamentu? Jak je přimějete, aby zakázali koňský salám a košer maso?

Co se týká rituálního zabíjení, stačí vlastně málo: je třeba jen v praxi důsledně aplikovat už platný francouzský a evropský zákon, jenž vyžaduje omráčení jatečných zvířat, ještě před tím, než budou utracena, a uplatnit ho bez výjimek na všechna zvířata. Civilizované země, jako je Norsko, Švédsko, Island, Švýcarsko, Řecko, Lucembursko, Rakousko, Polsko a letos také Dánsko, už zrušily všechny výjimky vztahující se na halal a košer rituály, při nichž zvířata podstupují, než zemřou, dlouhé trýznění. Ať tedy i Francie, jež přece není zemí s náboženskou většinou, následuje tyto příklady. Co se mé druhé žádosti týče... Návrh zákona, který by z koní, kteří byli našimi souputníky dávno před tím, než jsme usedli za volant, udělal oficiálně „domácí zvířata“, a zakázal tedy požívání jejich masa, leží v parlamentu z popudu mé nadace od června 2013. Bez odezvy, je to jen kus popsaného papíru. Požaduju,

Wikimedia Commons

jsem hodně odvahy a síly, abych tu změnu ustála a zvládla to. Převrátila jsem svůj život naruby, začala žít úplně jiným způsobem. Vlastně jsem si ani nedovedla představit, jak to bude těžké. Musela jsem se naučit tomu, co jsem celé roky ignorovala, a doufala, že se tím nikdy nebudu zabývat. Musela jsem začít studovat zákony, nařízení a vyhlášky, musela jsem pochopit, jak taková nadace vůbec může fungovat, jak ji mám vystavět, jak ji řídit. A nebylo vůbec jednoduché získat si respekt a také uznání ostatních nadací. Víte, žárlivost existuje všude!

Potýkala jste se s nemalými finančními problémy. Jak dlouho to trvalo, než jste si mohla říct, že nadace přežije?

Chtělo to poměrně hodně času, několik let, ale krok po kroku se situace zlepšovala, řekla bych v závislosti na tom, jak jsme získávali kompetentní spolupracovníky.

Je pravda, že nedostáváte žádnou státní dotaci?

Přesně tak. Stát nám nijak nepomáhá. Moje nadace žije z darů a z odkazů našich sponzorů. Abych měla potřebnou sumu vůbec pro založení nadace, před lety jsem prodala všechny své cenné věci, nechala jsem si jen to nejnnutnější. Posléze, v roce 1992, jsem do nadačního jmění vložila i svou vilu La Madrague v Saint-Tropez, aby mohla být nadace uznána jako veřejně prospěšná organizace. To bylo stvrzeno státním dekretem v únoru 1992.

O filmu, o Francii

Nepřišly chvíle, kdy se vám přece jen zastesklo po filmu? Skončila jste s ním možná zbytečně brzy, ještě vám nebylo ani čtyřicet let.
Nikdy ničeho nelituju.

Byla jste tehdy na vrcholu – nejen v roli filmové hvězdy, ale i módní ikony.
O módu se nezajímám, protože mě ve skutečnosti nikdy nezajímala.

Ale o svou zemi jste se vždy zajímala! V roce 1968 jste třeba stála modelem pro sochu Marianne, symbol francouzské státnosti. Byla jste první známou ženou, jejíž tvář byla takto zvěčněna. Až po vás přišly Catherine Deneuve, Laetitia Casta a další. Jste hrdá na to, že jste Francouzka?

Ale kdepak, vůbec nejsem hrdá. Moje země se stala úzkoprsou, smutnou, bezradnou, zemí bez autorit. Chybí tu nadšení, postrádáme hrdost a velikost.

Mám tomu rozumět tak, že postrádáte velké osobnosti? Kteří Francouzi byli ve vašem životě nejdůležitější?

Bylo jich hodně, ale ti velcí postupně odešli a přenechali místo směšným maňáskům, kteří staví svou slávu na průměrnosti.

Vzpomínáte občas třeba na Charlese de Gaulla?

De Gaulle je nezapomenutelný, nenahraditelný. Ten zásadně chybí dnešní Francii. Jeho následovníci jsou čím dál tím menší a menší, ubožejší, žalostnější.

O vítězství a prohrách

V minulých letech jste měla možnost jednat s řadou politiků v zahraničí i ve Francii, bývala jste hostem v Elysejském paláci. Kdo vám nebo vaší nadaci skutečně pomohl?

Až dodnes mi žádný politik nepomohl. Ano, slibovali, slibovali, ale ty sliby nikdy nesplnili.

Ale přece, už v roce 1983 se díky vaší dlouholeté kampani proti zabíjení mláďat tuleňů podařilo prosadit, že Evropská unie zakázala obchod s jejich kůží. A lov se předeevším v Kanadě začal omezovat.

V roce 1983 zakázali dovoz, to je pravda, ale pouze dovoz kůží mláďat! Až teprve v roce 2009 Evropská unie vyhlásila totální embargo na všechny produkty, jež přináší lov tuleňů a ostatních ploutvonožců.

Takže vítězství!

Ano, vítězství. Mohu říct, mé jediné skutečně velké vítězství.

Aproha?

Čekám na to, jak se teď vlada a parlament postaví k mé výzvě. A pak uvidíme, jestli to bude další prohra, anebo skutečně největší vítězství. Když se to nepovede, promarnila jsem život.

To snad ne.

Někdy je to skutečně těžké. Nicméně to samozřejmě nevzdám. Až do konce budu usilovat o zlepšení podmínek pro zvířata. To je zásadní, hlavní.

Výňatky z rozhovorů, které autorka vedla s Brigitte Bardotovou v uplynulých letech a jež byly z části otištěny v různých českých médiích.

Připravila Irena Jirků

Autorka je šéfredaktorkou časopisu Finmag

KNIHA, O KTERÉ SE MLUVÍ

Jeseníky v zimě!

Zimní sporty v Jeseníkách do roku 1945

Jiří Glonek

Putovat do hor v zimě? Čistě z bláho-
vého rozmaru nebo jen tak pro zábavu?
Dobrovolně zakoušet ve tvářích ledový
vichr a pocit třeskutého mrazu v tuh-
noucích konečcích prstů? Toť holé bláz-
novství, ba nerozum. Takovéto spole-
čenské vnímání ve vztahu k zimní turis-
tice bylo zcela běžné ještě na konci 19.
století. Nežřídká i déle. Mentální promě-
nu v nazírání na zimní turistiku výstižně
glosoval spisovatel Stefan Zweig: „Zi-
ma, dříve čas prázdný, lidmi mrzutě
utrácený v hostincích při kartách či unu-
děně v přetopených světnicích, byla
objevena na horách jako čeřen filtrova-
ného slunce, jako nektar pro plíce, jako
rozkoš prokrvující se pokožky.“

Jiný náhled na krásy zimní horské
krajiny začali na různých místech
prosazovat, ovlivnění zprávami
ze zahraničí, nejprve jednotliví
zanícení průkopníci a posléze
i skupinky nadšenců. Dnes již těž-
ko určíme, kdo si v českých ze-
mích poprvé nasadil na nohy lyže
neboli ski za účelem turistickým.
Každopádně byli to zejména
lyžníci, kteří otevřeli hory i zimní
turistice. Počátky těchto snah
u nás spadají do 80. let 19. sto-
letí. Předtím se do zasněžených
hor vydával jen málokdo. A po-
kud ano, tak z čistě pragmati-
ckých důvodů, které byly na míle
vzdáleny budoucím romanti-
ckým představám zimních turistů
a sportsmenů. V lese jste tedy
mohli potkat nanejvýš tak lovce,
lesníky, a hlavně pak lesní děl-
níky využívající sněhovou nadílku
coby vítané ulehčení práce. To na
zvláštních saních svázeli z hor-
ských strání již předem přípra-
vené dřevo blíž k civilizaci. Obvy-
kle na skladiště u vody, na tzv.
„holcplacy“.

V mnoha oblastech (například na
Šumavě) se lesníci, stejně jako
jejich předchůdci přinejmenším
ve středověku, probíjeli masami
sněhu až do poloviny 19. století
díky sněžnicím, které už tehdy vystřídal
jiný vynález - tzv. „Schneeschuhe“, sně-
hové boty neboli ski, zkrátka primitivní
lyže. Ty totiž byly známé úzkému okruhu
lesníků dávno před oficiálním datem
prvního lyžařského pokusu Josefa Rös-
slera-Ořovského, který v podvečer
5. ledna 1887 společně se svým brat-
rem Karlem provedl prvosjezd Václav-
ského náměstí v Praze. Přitom protřeli
lesníci používali k pohybu na ski nejen
dlouhou tyč (hůl), nýbrž i „Skirudl“ - ly-
žařské pádlo. Také zkušený hajný či ho-
ralé, již neměli jinou šanci než setrvat
i přes zimu v odlehlých částech hor,
však zpravidla zůstávali uvězněni po
dlouhé měsíce uvnitř svých chalup pod
sněhovým příkrovem. Za všechny uved-
me konkrétní příklad rodiny Kortuso-
vých z šumavské
Roklanské hájovny, jejichž život stráve-
ný v odloučení od okolního světa i dra-
matické události ze zimy 1923, kdy do-
slova bojovali o přežití v až po komín
zaváté chalupě, zachytila ve vzpomín-
kách dcera hajného Kortuse Erika.
Navzdory načrtnutým obtížím ale můžeme
pozorovat zárodky zimní turistiky
dříve, než bychom si mysleli. Zejména
pak v Krkonoších. První záznam o zim-
ním výstupu na Sněžku máme ze 17.
ledna 1806, kdy se na nejvyšší krkonoš-

skou horu odvážil Ferdinand von Ru-
ppersberg z Marburgu. O svém výstupu
zanechal zápis v knize hostů v Hamplově
boudě. Víme proto, že cestu vykonal
i přes varování místních, kteří ho od ris-
kantního podniku zrazovali. Dobře vě-
děli proč, neboť i s pomocí dvou znalých
horských vůdců šlo prý o nesmírně vy-
čerpávající záležitost ztěžovanou prud-
kou bouří a vánicí. O jedenáct let později
ho trumfla výprava Slezanů, kteří pod-
nikli první zimní přechod hlavního krko-
nošského hřebene. Jistě podniky hod-
né obdivu, při nichž patrně asistovaly
i sněžnice.

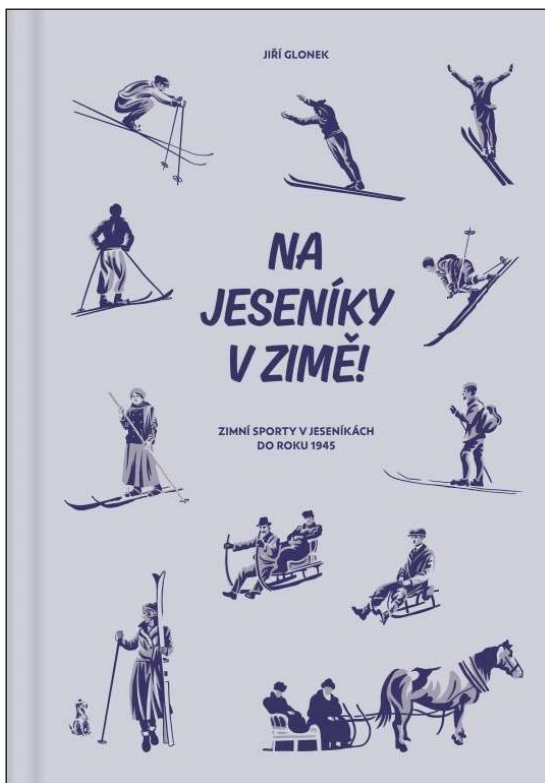
Snad vůbec prvními lyžníky v českých

Podivuhodný sport začal díky přímým
kontaktům i zprávám z tisku ze Skandi-
návie přes Německo či Vídeň rychle
pronikat i do ostatních horských oblastí,
takže bylo jen otázkou času, kdy vyvolá
rozhlas také v Jeseníkách. Rovněž sem
totiž začaly doléhat zprávy o pořádání
sportovních lyžařských klání v okolí nor-
ské Kristianie (dnes Oslo). Nutno dodat,
že v příhodném období, kdy byla vše-
obecně budována stále hustší komuni-
kační síť a na horách se začala rozvíjet
rovněž infrastruktura spojená s turisti-
kou. To vše podporované i postupnými
sociálně-společenskými změnami,
z nichž vypíchneme alespoň zrod vele-
důležitého fenoménu volného
času, byť zpočátku využívaného
hlavně majetnějšími vrstvami. Nicméně
díky pozvolnému zkracování velmi
dlouhé pracovní doby měl již i běžný
člověk z nižších sociálních tříd od konce
19. století čas na své zájmy a koníčky. K
tomu ještě dodejme, že v českých
zemích byl den klidu, tedy neděle,
uzákoněn v roce 1905. Po první
světové válce se stejné výsady
dočkalo po anglickém způsobu
i sobotní odpoledne, přičemž volný
čas byl pro celou společnost
legislativně zakotven až ve 20.
století. Placená dovolená pro urči-
té kategorie zaměstnanců byla na
našem území zavedena roku
1910, po roce 1918 i pro ostatní.
Obrovský vliv na zpupularizování
lyžování však měla objevitelská
expedice Fridtjofa Nansena z roku
1888, během níž na lyžích přešel
Grónsko. Vliv o to větší, že se do-
čkala velké medializace, a přede-
vším i knižního zpracování. Nan-
senův příběh proto zasáhl ohrom-
nou masu populace. Přitom ob-
dobný literární počín Julia von Pa-
yera (1841-1915), rodáka z Teplic-
Šanova, zaznamenávající příběh
polární expedice z let 1872-1874,
takového vlivu nedosáhl. Vlast-

ně ani nemohl, neboť
v jeho výpravě nehrá-
ly lyže žádnou roli.
A předpoklad, že to
měl být právě Payer,
který do Čech přivezl
první „moderní“ lyže,
je spíše zbožným přá-
ním. Tudiž se nelze
divit, že až Nansenova
kniha, vydaná roku
1890, přivedla k ly-
žování nezanedbatel-
nou skupinu lidí.
Ostatně nejeneden
průkopník lyžování i
napříč horskými oblas-
ti českých zemí zmi-
ňoval právě Nansena
jako prvotního hyba-
tele při svých začá-
cích na ski. Za všech-
ny uvedme třeba krko-
nošskou lyžařskou le-
gendu Guida Rottera
(1860-1940), který
vzpomínal, jak právě
díky popisu této vý-
pravy publikovanému
v němčině roku 1891
propadl lyžařskému
sportu. A pasáže z uve-

dené Nansenovy knihy přetiskoval na
pokračování od ledna 1893 i jesenický
Viktor Heeger v časo-pise *Mährisch-
schlesisches Jagdblatt*.

Období okolo roku 1890 lze proto po-
kládat za skutečný zlom v popularizaci
lyžování, a to i v jiném ohledu. Ve stejné
době napomohl šíření dřevěných prký-
nek rovněž ryze praktický zájem lesní-
ků. Pěkně to ilustrují vzpomínky Josefa
Rösslera-Ořovského. Podle nich si v roce
1890 postěžoval Jan Nepomuk hrabě
Harrach na dvorní tabuli ve Vídní vedle
sedícímu švédskému vyslanci, jaké
potíže s rozvozem příkrmků pro zvěř má
jeho lesní personál v zimě v Krkonoších.
Vyslanec tehdy hraběti poradil, aby
pořídil pro své lesníky lyže. Ty mu
skutečně ještě tutéž zimu zaslal baron
Frijs ze Stockholmu. Šlo prý o dlouhý
a těžký pár lyží, na nichž poslal Harrach
jednoho lesníka z Jilemnice do Janovy
Hory, kam nebylo možno jít ani s kro-
kvemi čili sněžnicemi kvůli množství
prachového sněhu. „Po lyžích se tam
hajný sice dostal, obávav se při chůzi do
kopce provazem, avšak po návratu
hlásil, že lyže jsou příliš těžké a mezi
stromy příliš dlouhé, že bych jich stačila
polovina a že by krásně nesly.“ Hrabě
Harrach mu tedy poradil: „Tak si je zkráť
o něco, ale tak, abys je nepokazil. Hajný
se strachem uřízl vzadu po 30 cm, ale
lyže měřily ještě 3¼ metru.“ Vídeňská
harrachovská kancelář pak podle článků
v německých novinách doporučila kratší
lyže mimo jiné od firmy Thonet, které
byly dlouhé jen 220 cm. Podle Rösslera-
Ořechovského hrabě viděl lyže i při své
cestě po Švédsku a Norsku v létě, proto
pro jejich zavedení tak rychle a osvěceně
rozhodl. Po prvotní zkoušce a dobro-
zdání od hraběte, jemuž patřilo jilemnic-
ké panství zahrnující vlastně téměř celé
západní Krkonoše, tedy lesní správa ne-
lenila a 17. prosince 1892 objednala
jeden pár jasanových lyží z Norska a je-
den pár bukových lyží od firmy (Thonet
k mání byly za 11 zlatých, leč o rok

Glonek, Jiří: Na Jeseníky v zimě! Zimní sporty v Jeseníkách do roku 1945. Olomouc, Vědecká knihovna v Olomouci 2025, 728 stran

zemích byli dva synové radního Krause
ze slezského Zhořelce, kteří na podiv-
ných prknech dorazili na krkonošskou
Petrovu boudu v roce 1880. Otec ho-
chům ski obstaral ve Štětíně přes svého
známého, kapitána norské lodě. Chyběj-
ící znalosti techniky i jiné náležitosti
však měly způsobit, že po úvodních po-
kusech vše rychle vzdali. Dokonce se
tradiuje, že se páru ski, který zde za-
nechali, následně chopili bratři Adolfové
brázdící svahy u Jeleních bud. Většina
německých historiků však pokládá za
prvního opravdového lyžaře až učitele
z Janských Lázní Kajetána Baiera (též
Cajetan Bayer), který měl předvádět
své umění v roce 1886 na svazích v ne-
dalekém Černém Dole. Další průkopníci
ho měli následovat. A jak si záhy uká-
žeme, nešlo jen o Krkonoše. Z nich zmiň-
me ještě úsměvnou historku zazname-
nanou míšečskou kronikou, kterák před
Vánocemi roku 1889 narazil hajný Josef
Rieger na Zlatém návrší na podivné
báhlé stopy otštěně ve sněhu, které si
nedovedl vysvětlit. Věc ztratila nádech
tajemna až po roce, když byl v lese při
cestě do Špindlerova Mlýna spatřen
s prky na nohou hejtman Otto Vorwerg
od Jelení Hory, který jako důstojník slou-
žil ve Skandinávii, kde se stal nadšeným
příznivcem nového sportu.

***

„Z jitra se stal počátek dne, z hvězd stary, z umění nástroj, z vědy královna bez potomků, ze začarovaných míst střediska rekreace, z mužů zaměstnanci, z potřeby lidí přemýsl, z průmyslu problém a z utopil četba k srovnávání.

Není třeba souhlasit. Viktor se nepokoušel vyhlásit názor jedné generace. Napadlo ho pouze, že je kolem příliš ticho. Stejně dobře by mohl klotkat.

***

„Má krásný profil, ale není, čím jej vyplnit. Toužením, žloutenkou, chladem, ničím. Jako divadelní budova v časných hodinách.“

Není třeba hledat náplň. Martin by si nedal vymluvit svůj názor na Ležící ženu. Ostatně bylo už nalezeno mnohem víc, než člověk může kdy ztratit.

***

„Zdalipak už všichni posnídali?“

Není třeba něco přidat. Leda trochu mléka a více cukru. Madam Penzion však musela hospodařit. Dcera znamená věno, podobně jako syn dluhy. Proto se uzavírají sňatky.

***

„Myslí na mne?“

Není třeba doufat. Jana to dosud nevěděla.

„Chrrr – chrrr.“

Není třeba nadávat. Lidé nejsou odpovědní za kompozici svého spánku.

***

Florian po svém ranním provolání chvíli čekal, co se stane. Nepřihodilo se nic. Požádal ještě jednou zkusmo o pomoc. Na dvoře někdo začal mlátit koberce. Floriana by nechali uškrtnit.

Rozzouřen vyběhl do chodby. Zle řádl. Byl spatřen ve všech částech budovy. Byl slyšen pravděpodobně i mimo ni. Svolal okamžitou schůzi a pozval na ni Madam Penzion. Zastal práci mnoha korespondenčních listků. Do svého pokoje se vrátil jen nakrátko. Oblékl se a sešel dolů.

Shromáždili se v jídelně, nedomytí, nedospalí, neuspořádaní – lidské polotovary. Florian se mezi nimi objevil jako po prvé sedlaný kůň.

„Přátelé...“ spustil.

„...poznáme se v nouzi.“ dokončil výtržník v davu.

„Prohlašuji tuto schůzi za zahájenou.“ pokračoval Florian.

„Sláva!“ vykřikl výtržník.

Strhl ostatní. Výskali, objímali se, tančili radostí, padali si do náruče v nezměrném blaženství. Sem je také nutno zařadit ztrátu jednoho kelímku marmelády z kuchyně madam Penzion.

„Dnes...“ hovořil dále Florian.

„Považte.“ zapojil se kdosi, „právě dnes. Takový den, kdy člověk očekává jen novou díru v punčoše.“

„Dnes vyvrcholilo nepřátelství proti mně v otevřený boj,“ probíjel se Florian.

Šum, neboť pocity se mísily.

„Tato zbraň,“ Florian vyzdvihl napínáček, „byla na mne namířena.“

Údiv při zavřených ústech.

„Ale jsou prostředky, které by měly být zavšeny nad lidský dosah.“

„Pošlete tento názor oběžníkem po ministerstvech války.“

„Proč bychom nemohli hovořit o něčem sympatickém?“

„Nerad mluvím o sobě.“

„Máte tak nepřijemné jméno?“

„Martin. Omluvte mě. ale nechtěl jsem vás kopírovat.“

„Myslíte, že jsme si podobní ještě jinak?“

„Kdyby nás bylo ještě padesát osm, byli bychom veselá kopa.“

„Kolik vás zde bydlí?“

„Asi dvanáct. Ale není to pevný počet. Každou chvíli se sem prokouše podlahou někdo nový.“

„Kolik minut jste u mne?“

„Nemusel bych se shýbnout, abych to spočítal na prstech.“

„Iste dovádívá i v číselném vyjadřování.“

„Nač myslíte?“

„Násobím.“

„Nezapomeňte dvakrát podtrhnout výsledek.“

„Upadl by a nemohla bych na něm trvat.“

„Vypočítala jste něco?“

„Ano. Budu muset být vypočítává a bezohledná hostitelka.“

„Zbavíte se posledních ctností.“

„Ale naberu nových sil.“

„Marná snaha. Vždy zůstanete slabou ženou.“

„Je to nespravedlivé. Přála bych si vás pozdvihnout.“

„Milá Marto, je něco mezi nebem a zemí...“

„Pan Piccard by vás mohl poučit, co to je.“

„Neumíte se povznést?“

„A co budu dělat u stropu?“

„To je ovšem zlé. neumíte-li jej přestoupit. Chybí vám asi nosná plocha.“

„Spíše koňská síla.“

„Ano, jestliže kladete na první místo tažné zvíře.“

„Proč mi stále dokazujete, že stojíte nade mnou?“

„Abyste věděla, že máte anděla strážného.“

„Čeho mě chcete vyvarovat?“

„Všeho falešného.“

„Děkuji. O svůj chrup umím pečovat sama.“

„Soudím, že jako anděl s vámi nic nesvedu.“

„Jako anděl si hledejte rychle nějaké měkké místo pro dopad. Nesvedete ovšem zase nic.“

„Už jsem dokázal leccos.“

„Dokážete změnit přání ve skutek?“

„Nevyhánějte mě ještě.“

„Chtěla bych vědět, kdy spíte?“

„Když nesním.“

„Máte prostý pracovní rozvrh.“

„Nezmiňujte se o práci. Mluvme raději o tom, co znáte.“

„Vy jste poznal práci dokonale?“

„Ovšem.“

„Jistě hodně čtete.“

„Proč se nemůžeme dohodnout? Proč je mezi námi bez přestání krátké spojení?“

„Isem totiž plna kladů.“

„Vás nic nepohne k přátelské větě.“

„Vás nic nepohne k odchodu.“
 „Odeházím. Do výšin a hlubin. Mám tam uložen materiál. Chtěl jsem vás vzít s sebou.“
 „Nezajímám se o skladiště. Nastoupíte cestu hned odtud nebo vám mám otevřít dveře?“
 „Zklamala jste mě. Váš duch vyžaduje podlahy.“
 „Lidé mluvívali o výšinách a hlubinách, když jím začíná být jejich sedadlo příliš tvrdé.“
 „Vy rozhodně nejste záchytnou stanicí pro city.“
 „Chováte-li pro mne city, musíte je držet v čistotě.“
 „Doufám, že vám za tuto zbytečnou připomínku vaše srdce namlátí. Kvality k tomu má. Spěte sladce.“
 „Děkuji, ale já si spánek neupravuji.“
 „Jste hrozná žena Brzy vás zase navštívím.“
 Marta vyryla nehem na zdi dvanáct čárek. Dvě z nich přeškrtna. Pak s povzdechem upořebila židli.
 Toto zaklepaní bylo šetné.
 „Dále.“
 Vstoupilo něco dlouhého, zrzavého a stydlivě to prolupovalo oči.
 „Dobry večer. Jmenuji se Florián. Bydlím v tomto domě. Pracuji jako redaktor.“
 „Kam přislúšíte?“
 „Prý do starého železa. Nevzbuzuji ve vás pohoršení?“
 „Budíte ve mně touhu vzlyčt k vám kolmici.“
 „Nic jsme si neudělaly.“
 „Mohu se posadit?“
 „Prosím. Ale zdržujete se se mnou. Proč raději nepracujete?“
 „Dopsal jsem.“
 „Začněte nový svazek.“
 „Dopsal jsem tužku.“
 „Och.“
 „Ano.“ Třel si ruce a vyzdobil se nachem.
 „Budete mi vyprávět svůj život?“
 „Vy byste chtěla?“
 „Ne,“ ujistila ho spontánně.
 „Líbím se vám?“ proplétal si nohy. Bližili se uzlu.
 „Na metry byste ušel.“
 „Mám nové podrážky,“ pochlubil se nezletile.
 „Nejšímla jsem si vás zespodu.“
 „Nemám bratra,“ oznámil znenadání.
 „Chápu. Rodiče spotřebovali všechno na vás.“
 „Nemám človíčka,“ pokračoval, „proto jsem k vám přišel.“
 „Je mi vás líto.“
 „A také proto, že by vás mohli někteří hoši obtěžovat.“
 „Už se stalo.“
 „Psi bídný!“
 „Takhle nesmíte mluvit.“
 „Típsové bídní,“ pravil úměrně.
 „Ach.“
 „Ano.“
 „Je vaše mlčení nějak významné?“
 „Čekám pouze na pobídnutí, abych vám mohl světit něco velmi přelétavého.“
 „Přejete si, abych vás týpla do žeber?“
 „Stačil by pohled.“

„Takhle?“
 „Uberte nežijem, přidejte něhu, utopíte ji ve shovívavosti a snažíte se nemrknout.“
 „Ruce v bok mít nemusím?“
 „Svoje ne.“
 „Takhle tedy?“
 „Není to ono. Pokuste se nešilhat.“
 „Poslyšte, pane...“
 „Já vím. Promluvíím tedy bez narážky.“
 „Unikl jste ji jen o vlas.“
 „Líbíte se mi.“ Pak ze sebe ještě vykroutil dodatek: „Velmi.“
 „Děkuji vám.“
 „Neděkujte. Vy za to nemůžete.“
 „Proč se vám líbím?“
 „Protože jeden kolega si mi sedl na brýle. Odhaduji vás z velké vzdálenosti.“
 „Mohl bych vás ještě políbit, ale mám na rtu jelení lůj.“
 „Jste opravdu ohleduplný.“
 „Já vás...“ začal přiškrteně.
 „Věnujme se raději počásí.“
 „Mám...“
 „Lásku nemůžete vyznávat na dvě směny, příteli.“
 „Já vás už opustím. Mám ještě něco důležitého.“
 Odešel. Náhle přestal být. Končil jako úryvek.
 Marta škrtna další čárku a usedla na postel. Pak se položila, ale jen na krajíček, aby si vytvořila předmostí k nočnímu klidu. Azavřela oči.
 Byl to slušný spánek. Nechal ji oblečenou a nezhasil.

V.

„Pomóóóoc!“
 Není třeba se lekat. Florian nalezl ve své ranní kávě napíináček, který přesahoval ve všech směrech jeho zažívací schopnosti. Pocházel nejspíše z linolea a Florian v něm viděl atenát na svou osobu.

***

„Noc jako klenot. Perforovaná světlem luceren a zdobená dvanácti údery věžních hodin. Pod poslední svítlinou stojí strážník. Nejkrásnější skvost mu při rozbřesku mizí před očima. Nepostrádan.“
 Není třeba se nadchnout. Albert se pustil do práce hned ráno, ale jeho slova nebyla ještě probuzena. Pohrával si pouze na hmatnici řeči.

***

„Mé ubohé šaty!“
 Není třeba projevít soustrast. Zvlášť jde-li o ženy. Dovedou využít citů, šatů i saze na nose. Marta však měla také zpřihlé vlasy. Přeneseno do mužského způsobu myšlení se to rovná vykradenému vimnému sklepu.

později již vyráběl kolář Antonín Soukup z Horní Branné ski skoro za polovic). Tehdy ovšem v Krkonoších ještě nevěděli nic o tom, že si sám Rössler-Ořovský objednal již roku 1887 lyže od firmy Heyde & Gustafsson ze Stockholmu a že jeho pražský Skiklub měl již roku 1889 k mání 24 párů lyží různých tvarů. O Vánocích 1892 lyže dorazily z Vídně do Horní Branné a lesníci mohli začít cvičit. Další páry pak začala promptně vyrábět štěpanická pila a během zimy 1892/1893 se umění jízdy na ski začalo šířit i mezi další nadšence, v jejichž řadách nechyběla ani další krkonošská skijácká legenda v osobě Jana Buchara. Přitom i jiní dokázali ocenit mnohé výhody lyží. Lékař Čeněk Ježdík z Hlinská si v roce

1890 objednal lyže přímo z Norska, aby se dostal ke svým pacientům. Naučil se na nich jezdit sám, nucen okolnostmi, protože sněhu bylo tehdy tolik, že ani saněmi se nemohl přiblížit do všech osad ve svém obvodu. Po nastíněném úvodním entréee nastoupily lyže vítěznou cestu. Z ryze praktické pomůcky se na konci 19. století přerodily do stále oblíbenější kratochvíle se sportovním přesahem, již zejména po Velké válce propadly široké masy společnosti. Lyžování už dávno nebylo výsadou pár podivínů ani majetnějších vrstev. Naopak, nyní se již jednalo až o módní záležitost. Ale o tom si blíže povíme až později.

Jiří Glonek (*1978) vystudoval historii na FF UP v Olomouci. Od roku 2003 je zamestnancem Vědecké knihovny v Olomouci, kde pracuje v oddělení historických fondů. Zde se odborně věnuje zejména starým mapám a knižní vazbě. Kromě toho je aktivní ve spolku Lubavia, který pečuje o zbývající památky na území Vojenského újezdu Libavá. Mimo jiné je autorem knihy Zaniklé obce Vojenského újezdu Libavá a aktuálně i srdcovky Na Jeseníky! O putování jesenickými horami, turistických bedekrech a mapách do roku 1945. Od dětství nachází největší potěšení v putování a potulování se po horách.
Zdroj: www.olkraj.cz

SLOUPEK

Výlet na Bučinu

Kdo maže, ten jede. Předpotopní přísloví, že ano? Asi tak z dob, kdy Barunka Panklová sotva rozum brala a poštu vozil do České Skalice kočím v do-
stavníku. Ten ma-
zat kola potřeboval pravidelně, stejně jako to činil povozník, který pak asi převážel dopisy a noviny na Staré Bělidlo.

„Kdo maže, ten jede,“ opakuji si to omšelé heslo jako mantru a fakt nechápu, jak se mi do hlavy zrovna teď mohl dostat kýčovitý obrázek s babičkou, Adélkou, Sultánem a Tyrlem. Já totiž vůbec, ale vůbec nejedu! Za to podklouzávám, smekám se, anebo zadržávám, drhnu, až ryju. Nesedím také na žádném voze, nejedu líbeznou ratibořickou krajinou, ale škrábu se šumavskou lyžařskou stopou.

Ráno jako vymalované, znáte to, sníh křupe, třpytí se na slunci, a tak namažete trochu „modrého“. A - jedete! Dva tři kilometry. K lesu. Tam stopa ztuhne a zledovatí, takže hned první terénní vlna na sebe bere podobu příkrého úbočí. Jo, jasně že to dáte! Poprvé, podruhé. Potřetí si povolíte pauzu. A přemažete: zkusíte fialovej, pak červeněj, přebijete klystrem. Kdo maže... No, v téhle fázi už spíš jdete, než jedete, ale aspoň to není pozpátku, a závidíte všem, kdo si pořídili šupiny nebo sobolí kůžičky pod paty.

Šupináci nešupináci, se sobem i bez ně-

ho, všichni se sejdem před Bučinou. Stopa se nečekaně vyhoupne z lesa, přeskočí úvoz a elegantně vpluje na svažující se louku. Závěje bělostného sněhu, temně zelené panorama na obzoru a nad ním, v mlhavém oparu... Fakt, to jsou Alpy! Když zase popadnete dech, sundáte běžky a prostě jen vnímáte to čarodějné místo.

Kdysi v Bučině, nejvýše položené osadě na Šumavě, žilo okolo 400 lidí, stávalo tu na 40 domů, taky dvě školy (česká i německá), banka (Reiffeisenbank), expozitura finanční stráže, celní úřad, rychtářský dům, kaplička, několik hospod a dva vyhlášené hotely – turistické chaty. Teď na té trpytici se louce stojí jen hotel Alpská vyhlídka (pohrobek české chaty), jeden domek (pozůstatek vojenských ubikací z 50. let), jeden pomník (kopie části tzv. hraniční signální stěny) a replika kapličky, kterou dal po roce 1990 vystavět potomek německého hoteliéra Fastnera. Kdepak ani on, ani jeho český konkurent Peší se na Bučinu ke svému podnikání už nevrátili. Jak bývalo v šumavském hraničním pásmu zvykem, všichni Němci byli vyhnáni, Češi posléze taky, a ti, co by snad mohli být neposlušní, pak ještě vězněni a perzekuováni.

Historie jedné vesnice, osudy tolika lidí. Jak lehce se dají vygooglovat a stlačit do pár obyčejných vět. Jak je to vše vzdálené, že? Asi jako to Staré Bělidlo. Vypínám mobil. Na bílé, sluncem zalité pláni přece není potřeba ani jedno slovo. Brzy bude zase 25. únor.

Irena Jirků

BÁSEŇ MĚSÍCE

Návraty

Tomáš Přidal

Chybí mi tvůj polibek,
zachycený v čase
a rozpadený na nekonečno
vzpomínek a toužených
vzplanutí.

Chybí mi tvůj hlas,
rozřátý popravčí sekerou,
na poloviny sedící
v opětovném sblížení.

Chybí mi tvá vůně,
nořím se do ní
jako do máminých peřin,
když bylas' teskně dál...

Vrátíš se
zpátky k sobě?

Vrátíš se
do mého srdce?

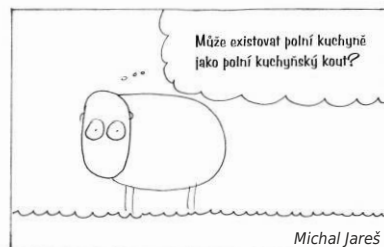
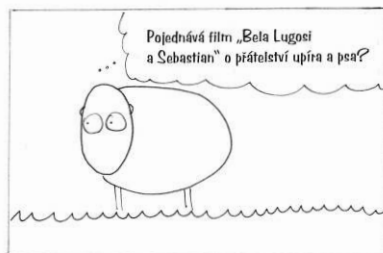
Zjevuješ se mi jako symbol,
otisknutý v mysli,
máš abstraktní podobu,
avšak, v mých snech,
jasně provedený tvar.

Vrať se mi & znovu
neodcházej,
v tvém návratu se urovná
každá má vráska.

Naše láska je rovná
jako ztichlá hladina moře,
hluboká jako dno
nezměřitelných propastí,
čistá jako ochráněné květiny
v náručí Přírody.

Dokud bude úcta & pokora,
(v srdcích opravdových lidí)
naše láska přetrvá...

KOMIKS - Zlá ovce

Michal Jareš

KULTURNÍ KURÝR

NOVINKY ZE SVĚTA KNIH, AUDIOKNIH A HUDBY

KNIHY

Do hlubin Janáčkových oper z doby „velkého stáří“

Káťa Kabanová a Příhody lišky Bystroušky jsou první opery z posledního desetiletí života Leoše Janáčka – období,

Zahradka, Jiří: Káťa Kabanová a Příhody lišky Bystroušky Janáčková druhá miza Brno, Host 2025, 544 stran

kteří bývá označováno jako skladatelovo „velké stáří“. V těchto dílech Janáček dospěl ve své skladatelské metodě k dokonalému tvaru propojením příběhu, slova a hudby. Publikace zkoumá vznik obou oper v kontextu bouřlivých dvacátých let dvacátého století, kdy se Janáček, narozený v polovině devatenáctého století, musel vyrovnávat s politickými i kulturními změnami danými novým uspořádáním Evropy po konci světové války, vznikem Československé republiky a proměnou paradigmatu nejenom hudebních, uměleckých, ale i obecně společenských. Kniha sleduje nejen skladatelovy inspirační zdroje, hledání ideální dramaturgie a kompozičního řešení, ale také inscenační historii obou děl, úspěchy a neúspěchy při prosazování na zahraniční scéně, spolupráci s Maxem Brodem a mnoho dalšího. Okrajově pojednává rovněž o Janáčkově Zápisků zmizelého, o němž skladatel neuvažoval pouze jako o písňovém cyklu, ale detailně promýšlel i jeho polosecnickou, dramatickou formu. Text doprovází bohatý a často unikátní ikonografický materiál.

Souzení vírou, ovládání peněží

Dva nově přeložené romány Ludwiga Winder, jejichž vydání chce Česká knižnice vyzdvihnout tvorbou významných českých německy píšících autorů, promlouvají dobou estetickou expresionistické tísně a nové věcnosti k naléhavým otázkám současnosti – ztráta identity, pocit odcizení, mechanismy moci a manipulace. Vývojový román Židovské varhany (Die jüdische Orgel, 1922, překlad a komentář Ingeborg Fialová-Fürstová) tematizuje odvážné úsilí člověka vzepít se autoritě. Albert Wolf odmítá bezvýhradnou poslušnost otci i Bohu svých předků. Jeho pokusy prolomit potlačené touhy, zbavit se pochybností a sebe-

Židovské varhany Opožděné slasti

Ludwig Winder

Winder, Ludwig: Opožděné slasti, Židovské varhany. Brno, HOST 2025, 347 stran

trýzně střídá poznání, že vlastní výlučnost je prokletím i vyvolením zároveň. Politický román Opožděné slasti (Die nachgeholtten Freuden, 1927, překlad a komentář Jan Budňák) odhaluje moc peněz a křehkost hodnot v poválečném čase ekonomických krizí a morálního otřesu. Každý pokus dohnat ztracené životní příležitosti se pak může stát náhražkou nesplněných snů i bezcitným kalkulem k ovládnutí a vydírání druhých. Co dělat, když se domněle,

materiální dobro v rukách Adama Dupiče stane nástrojem k působení zla?

Česká literatura 20. století pod interpretačním drobnohledem

Kniha Disonance a fata morgána je závěrečnou částí dlouhodobého projektu mapujícího českou literaturu 20. století, stejně jako metodologické možnosti, jimiž v současnosti disponuje literární historie. Projekt byl zahájen v roce 2010 publikací Dějiny nové moderny. Česká literatura v letech 1905 - 1923 a pokračoval pak dalšími díly: Lomy vertikál. Česká literatura v letech 1924 - 1934 (2014), Věk horizontál. Česká literatura v letech 1935 - 1947 (2017) a Chór adisonance. Česká literatura 1947 - 1963 (2022). Aktuální svazek se věnuje období od roku 1964 do roku 1971.

Papoušek, Vladimír a kol.: Disonance a fata morgána Česká literatura 1964–1971. Praha, Akropolis 2026

Titul odkazuje k specifické charakteristice periody, která je typická kontradikcemi a paradoxy. Krátké období, v němž individualistické hlasy vítězily nad režimní „chóričností“ a otevíraly výhled do velkého světa svobody, bylo přerušeno drastickými událostmi okupace v srpnu 1968 a následnou „normalizací“. Víra v nově nabývanou svobodu se ukázala na dlouhý čas jako iluze, jako fata morgána, která vyvstane na obzoru a náhle zase zmizí. V jednotlivých kapitolách věnovaných českému i evropskému myšlení, poezii, próze, dramatu, významu překladové literatury, myšlení o literatuře, ale také roli dobového filmu či populární kultury, se autoři pokoušejí záměrně metodologicky odlišným způsobem uchopit historicky různorodé založené situace. A to jak v kontextu dobových filozofických a estetických úvah a konkrétních uměleckých postupů, tak z hlediska reflexe dobové situace naplněné očekáváním, tvůrčím a myšlenkovým entuziasmem, ale také frustrací a planými iluzemi.

Kniha nejen o lyžování v Jeseníkách

Kniha historika VKOL Jiřího Glonka otevírá fascinující, dnes téměř zapomenutý svět předválečného lyžování, sáňkování a skokanských můstků v celých Jeseníkách. Přináší příběhy průkopníků, klubů, ikonických závodů i slavných skokanů, jejichž jména po roce 1945 zmizela spolu s původními obyvateli regionu. Objevte, jak významnou roli sehrály Jeseníky ve středoevropské historii zimních sportů.

Kdy a jak se vlastně objevily v Jeseníkách lyže? A kdo se na nich po horských úbočích proháněl jako první? Kdo si dnes vzpomene na názvy skokanských můstků jako Altvaterschanze či Sudetenschanze? Kdo dnes tuší, o jak populární sport v předválečných Jeseníkách šlo a jak pestrá síť skokanských můstků různých velikostí kdysi pokrývala celou jesenickou oblast? Komu dnes něco řeknou jména vynikajících jesenických skokanů, běžců na lyžích a sjezdářů, jako byli Rudolf Huleja, Ferdinand Winterherbst, Walter Drkosch, Alfred Wanke nebo Alfred Knoll?

Jejich jména, stejně jako povědomí o kdysi slavných a populárních skokanských můstcích, dlouhých sáňkařských drahách, lyžařských klubech i jimi pořádaných spektakulárních závodech, se vytratila po roce 1945 společně s jejich obyvateli. V drtivé většině Němci, protože zrovna oni tento region obývali, a byli tudíž i hlavními protagonisty zimních sportů v Jeseníkách, stejně jako v přilehlých Rychlebských horách a na Králickém Sněžníku.

A právě o nich a o zašlé slávě zdejších zimních sportů vypráví tato více než 700stránková kniha vybavená stovkami obrazových příloh. O bláznivých průkopnických jízdách na ski, o zapomenutých místních výrobcích lyží či saní, o zaniklých sáňkařských drahách, o prvních odváživcích, které uhranuly skoky na lyžích, i o jejich pozdějších organizovaných kláních. O tom, jak se fenomén lyžování či sáňkování postupně rozšířil od prvních nadšených jednotlivců do celé společnosti.

Jakou roli přitom v rámci střední Evropy a českých zemí vlastně sehrály Jeseníky? Zjištění, že ne zrovna malou, ale naopak důležitou, jistě mnohé překvapí. Historie zimních sportů v Jeseníkách je totiž fascinujícím příběhem, který upadl v zapomnění.

Glonek, Jiří: Na Jeseníky v zimě! Zimní sporty v Jeseníkách do roku 1945. Olomouc, SVKO 2025, 728 stran

AUDIOKNIHY

Sága o karvinském kraji a jeho lidu

Karin Lednická se v závěrečném dílu trilogie o zaniklém městě Karviná rozmáchlá k mnohovrstevnatému, velkorose pojatému románu. Předkládá v něm do značné míry převratný,

Lednická, Karin: Šikmý kostel 3. Románová kronika ztraceného města. Léta 1945–1961. Praha, Radioservis 2025. Čtou Gabriela Mikulková, Zbigniew Kalina a Karin Lednická. Režie: Radovan Lipus. Celkový čas: 30:52:00 hodin

dosavadní paradigma měnící obraz hornického regionu, jehož zahlazenou historii stále překrývá tlustá vrstva mýtů a zakořeněných stereotypů o „černé zemi a rudém kraji“.

Součástí nahrávky jsou i bonusy: Proces se záškodníky v OKD 10. - 12. 7. 1952 / komentované záběry z hlav-

ního líčení s důlními technikami z Dolu Doubrava před Státním soudem v Ostravě. Dobová nahrávka z archivu Českého rozhlasu.

„Sem zvědavá, co teď uděláš, snoubenče,“ pravila Julie dábel'sky

Zděděná neteř Julie, v kostce životní tragédie pana Boučka, sice studuje internátní školu v Praze, ale dvouměsíční letní prázdniny tráví - vedle neděl - u strýce ve vile v Doušovicích. Mí-rumilovný a s v o b o d n ý (alespoň od té doby) pan Bouček má v l a s t - n í představy, jak by mladá dívka měla vypadat a jak by s e m ě l a chovat, ale Julie ani jedno z toho nesplňuje. Jeho neteř je užitečná pouze v jednom směru - s neomylnou jistotou dovede zmrazit sebevětší žár vdavekchtivých slečen, ba dokonce je přímět k otevřenému útěku. Jenomže potom, co pan Bouček jednoho nádherného letního dne vcelku dobrovolně vyklidí pole před Juliinou narozeninovou party plnou Alíků a Milanů, má jeho neteř hned o problém navíc - strýc se k jejím pobavení i pobouření vrací domů zasnouben... Julie proto za pomo-ci svého oslňujícího spolupachatele vy-myslí plán, jak celou delikátní situaci (podle pana Boučka nepříliš elegantně) vyřešit a k tomu z ní něco vytěžit. To bu-dete koukat!

Komedialní román autorky oblíbených próz Eva tropí hlouposti nebo Taková normální rodinka překypuje situačním humorem a dobře vypočítanými dialogy. Právě Prázdniny s Julií měla ostatně sama Fan Vavřincová ze svých příběhů nejraději.

HUDBA

Čerstvá ochutnávka z britského indie rocku

Nová nahrávka Selling A Vibe britského indie rockového tria The Crips otevírá další energickou kapitolu jeho diskografie a oslavuje syrový garážový zvuk i chytlavé DIY melodie. De-vátá studi-ovka vychází pět let po poslední Night Network a na-vazuje na kla-sický rukopis, který stojí na punkové naléhavosti a po-pové citlivosti. Název zá-ro-veň funguje jako cynický komentář k povrchnosti moderního hudebního průmyslu a marketingu. Gary, Ryan a Ross Jermani se vracejí ke kořenům: vsadili na nefiltrovaný zvuk, důraz na trojhlase harmonie a ostré kytarové riffy. Produkce záměrně působí lo-fi a neuhla-zeně, což ještě víc vytáhne autenticitu typickou pro tohle bratrské uskupení. Skladby ženou kupředu rychlé tempo a hymnické refrény, které fungují jak naživo, tak při domácím poslechu.

The Crips: Selling A Vibe. Pias, USA 2026. Celkový čas: 41:45 minut

Místo dortu celé album

Roční výročí spolupráce oslavili Gufrau a Viktor Kal. 28. prosince, jenže místo dortu si nadělili celé album, které do světa poslali na Silvestra. Partnerství, které začalo na EP Nožičky, mezitím přerostlo do dlouhohrající desky Boyband. Z plánovaného krátkého formátu vyrostl ambiciózní projekt, protože megalomanie, jak sami přiznávají, krát-

Gufrau, Viktor Kal.:
Boyband

listických textech – alespoň tedy podle

tiskovky. Prostřední pasáž zrychlí tempo a přináší schválně nesourodé tracky. Závěr pak funguje jako hybrid, který se odmítá nechat zařadit do kolonky chill nebo páty a pojí ho hlavně snaha nabourávat nastavené dogma textově, instrumentálně i kompozičně. Na novince se kromě čtyř hlavních interpretů podíleli také Mat 213, Rohony, Lajfr, SIMILIVINLIFE a Juli Koli. Master připravili Martin Hoffer a Lukáš Turza, na někte-

rých beatech pracoval Tomáš Morgan a vokály i backvokály přidala Marie April. Vizualní identitu nejvýrazněji dovtvořili videotvůrci Jan Cestr a David Havel, cover art dodal David Schwarz.

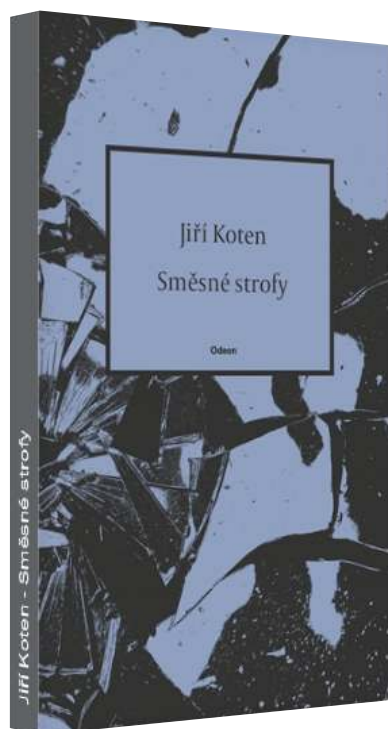
Zdroj v hudební části: musicserver.cz

Sestavil Petr Hanuška

RECENZE

Křehké a nadějeplné

S Jiřím Kotenem (* 1979) se přátelím více jak čtvrt století a proto berte tuto recenzi spíš jako takové velmi vstřícné doporučení autorovy sbírky, která vychází po dvaceti letech od jeho poslední vydané knihy básní *Ani dům* (2005, Host). Rozhodnutí vydat po tolika letech sbírku veršů vlastně dokazuje, že básníkovi na takovém počínu doopravdy záleží a že má důvod ji vydat. Jaký je?

Koten, Jiří: *Směsné strofy*.
Praha, Odeon 2025, 72 stran

Možná hlavně terapeutický. Ostatně v posledních měsících čteme nejrůznější podoby básnických terapií, od rozpadu dlouholetého vztahu (Martin Langer: *Z bolesti*) přes hledání otce (Pavel Novotný: *Mistr*) až po popis jistého domácího štěstí uprostřed zjevně hrotyčného světa (Jitka B. Srbová: *Přímůva za malé věci*). Kotenův terapeutický bedekr se točí zejména kolem odcházení nejbližších příbuzných, kolem křehkosti vztahů a pevnosti snů, mýtů a bájí. Třeba v básni *Magnetická rezonance* jsme najednou z nemocnice v ozvučku bitvy o Tróju s krásným vtípkem pro čtenáře Homéra. Stejně tak se vrací autorova bláznivá posedlost kolportážními romány, které ve své nekonečnosti nelze za jeden život přečíst. Smrtelnost se tu směje nesmrtelným, protože i oni mají svá slabá místa...

Chvilími je až dojemné, kolik toho básník o sobě řekne a kolik naděje i přes smutky a strachy nejrůznějšího typu (smrt otce, nemoc matky, vlastní stárnutí, obavy o děti) můžeme ve sbírce číst. To je právě ta ryzí podoba sbírky

a její druhý důvod ji vydávat: je to nejen pro autora malé odkladiště hodnot, ke kterým se lze vracet ve chvílích nejhorších a brát si z nich něco jako malou naději. A to i my, kteří nejsme účastníky popisovaného, protože lehké pointování básní je přenosné a platí pro všechny. Může se zdát, že leckdy o sobě Jiří Koteň řekne všechno, ovšem je to optický klam, protože jsou tu zákruty, které můžeme jen zahlédnout a jejich hlubinu sotva vidíme. Ve výsledku máme před sebou směsné, stejně jako směsné strofy (sbírka se tak jmenuje): krátké a přesné vrypy do každodenní rutiny, kterou básník prochází a všímá si jí. Vynáší mezi nás mnohdy až příliš velká slova a dojmy, kterých se na druhou stranu nebojí dotknout, i když ví, že spalují a že mohou v poezii znít falešně – třeba štěstí, ta zprofanovaná trvalka. Leckteré banality ovšem mají ve sbírce své místo a nejde vlastně ani tak o ně (byť se kolem nich báseň leckdy motá jako nit), jako spíš o pozdější a promy-

šlené sledování uběhlého v nějaké analýze dané situace, kdy už je po všem: „*Štáb, který nepochopil, / co je kapitulace.*“ (báseň *Držíme se stolu*, s. 25) Líbí se mi, jak cudně umí básník říct o tom, že přemýšlí o odpouštění i o opouštění, a stejně tak dovede psát i o trvání věcí, na které nestačí jeden život. Krásně milostné vyznání je třeba v básni *Dávno víme* („*Kdysi jsme mysleli, / jak se jeden druhému podobáme. / Dávno víme, že to tak není, / i když třeba jen bloudíme / po nočních chodbách.*“, s. 16) Jako bych tu cítil nějaké zapadlé zamilované blues o staré, možná leckdy odřeně lásce, ale pořád lásce. Ha, další velké slovo, kterého by se dalo spíš bát nebo ho ironizovat. Jezdí se tu tramvají, sní se a zasnívá uprostřed lidí, kteří se poslouchají a sledují, jak existují v možná banálních a možná v naprosto klíčových událostech, které vypovídají něco o světě, jímž básník proplouvá. Je tu

starosvětská trpělivost objevení řádu, se kterým se sotva dá něco dělat. Snad ho přijmout jako fakt: „*V zrcadle u holice / pod ním si odkládám brýle, / aby šlo upravovat vlasy kolem uší, / zřejmě jsem přímo proti sobě / zahlédl hlavu / zemřelého táty. / Dýško jsem ponechal vyšší / než obvykle.*“ (s. 11) Je to sebezpřiznání a sebezpoznaní: sám za sebe je skoro nic, ale v řadě života pořád sílí nějaká dobrá a dobře myšlená energie. Smutná v tom vyznění, ale s převažující dobrou jiskrou. Není to pro hlasité čtení, spíš užívat tu a tam pro sebe, potichu, jako malou, kapesní powerbanku naděje.

Michal Jareš
Autor je literární kritik,
historik a editor, básník
a prozaik

Vyšlo lednové číslo literárního měsíčníku Host. Co v něm najdete?

Musím být vyspaná a najezená, jinak nenapišu ani větu. Rozhovor s Annou Beatou Háblou, který vedl Martin E. Kyšperský o vyrovnávání se s církví, o architektonických ikonách a o tom, jak ji proměnilo mateřství. Druhý rozhovor s Paulem Lynchem o Písni proroka a o tom, že jsme pořád součástí mýtu.

Kontexty Michaely Šaradín Lebedíkové: Sex, algoritmy a draci. O fenoménu romantiky, o mediálních scénářích a o vztahu čtenářství a porna. Historie Miroslava Olšovského: Vlny a ruiny. Brodského impérium poezie Esey Tomáše Sixty: Proč dnes číst Bibli? Téma – László Krasznahorkai. Existuje jen málo větších strašáků. Černobílý, přes sedm hodin dlouhý nehybný epos Satanské tango už přes třicet let vzbuzuje úctu i hrůzu. Zároveň činí z autora jeho románové předlohy Lászla Krasznahorkaiho enigmatickou postavu. Ne tedy že by k tomu odtažitý spisovatel románů a dalších textů plných apokalypsy, zapomenutí a meditací nad zkázou lidstva potřeboval nějak dopomáhat. Na druhou stranu je to kvalita, kterou naposledy ocenila Švédská akademie Nobelovou cenou za literaturu.

Fotografie Edy Babáka, básně Erika Jakuba Grocha, povídka Veroniky Korjaginy, ale také zcela nové sloupky – checkpoint Adély Knapové, minuscule Marka Šindelky, vzorce Michala Kašpárka, žena a život Anny Durnové a rabbit hole Lubomíra Tichého. Kritiky, recenze a mnoho dalšího. Host, čas číst.

MIXZÓNA

Myslíme si, že jsme uprostřed Evropy,
ve skutečnosti jsme ale východňáři, říká spisovatelka Fischerová

Úryvky z rozhovoru pro Deník N

Sylvě Fischerové loni vyšly tři nové knihy, próza Broumovské zajetí a povídkové soubory Jak se půl vesmír a Pupek světa a slinivka břišní. Kromě toho pracovala na v pořadí již čtvrtém svazku z díla svého otce, filozofa a levicově orientovaného intelektuála J. L. Fischera.

V loňském roce vám ve třech různých nakladatelstvích vyšly tři prózy. To je mimořádná literární sklizeň.

Ano, mám hatrick, což je určitým důsledkem situace na našem knižním trhu. Broumovské zajetí – to je takový kratší román – jsem opravdu dopisovala vloni.

S Martinem Reinerem z nakladatelství Druhé město jsme byli předběžně dohodnuti, že by vydal i knížku moravských povídek Jak se půl vesmír. Jenže Martin si to poměrně brzy rozmyslel, nejspíš i s ohledem na to, že s nakladatelstvím po několika desetiletích končí. Takže to vypadá, že Broumovské zajetí bude jednou z posledních knih Druhé město. S trochou nadsázky si říkám, jestli by se knihy Jak se půl vesmír Martinovi neželelo, kdyby v ní byly i brněnské povídky.

Co se týče moravských povídek, po krátké úvaze jsem oslovila olomoucké nakladatelství Burian a Tichák, což jsou mí přátelé, a říkala jsem si, že tam by to mohlo klapnout. A kniha skutečně dostala podporu z kraje i od města. Zároveň jsem ale chtěla, aby současně vyšly taky pražské povídky Pupek světa a slinivka břišní, protože jsem ty knihy psala souběžně.

A napadl mě Pavel Mervart, se kterým jsme už vydali knihu Medicína mezi jedinečným a univerzálním, což byla skvělá spolupráce. A Pavla zase napadlo, že by kniha měla mít ilustrace. Těch se posléze chopil můj syn Martin a za mě to dopadlo skvěle.

Musím ale přiznat, že dělat korektury tří prozaických knih mě docela vyšťavilo, víc, než bych očekávala. Takže teď si dám s prózou na chvíli pokoj. A vyjít by mi měla ještě básnická sbírka V těle je tma! Za název vděčím Filipu Topolovi a je to o něm, nemocech, špitálech a dětech a také o paměti.

Představme nejprve knihu Broumovské zajetí. Prolínají se v ní dvě časové linie – řekněme současná, popisující tvůrčí rezidenci spisovatelky Soni v broumovském klášteře...

Někdo mi dokonce říkal, že ta kniha je autofikce, já osobně ale termín autofikce nemám ráda. Vystačím si s „autobiografickými motivy“, s nimiž stejní autoři zacházejí volně – tudíž termín „autofikce“ je vlastně redundantní.

Osoba Soni je navíc úplně jiná než já. I když podobnosti by se jistě našly: obě máme rády děti, obě si myslíme, že literatura je podivná instituce a že úspěch je podezřelá kategorie. Společnou máme asi i víru v Boha, i když každá úplně jinou. Rozhodně je ale Soňa nadána úplně jiným osudem, vzděláním i způsobem uvažování.

Druhá dějová linie přináší příběh jednoho z řeholníků internovaných v Broumově od dubna 1950 v rámci Akce K. Vy jste pracovala se vzpomínkami jiného někdejšího broumovského řeholníka Karla Flosse. Floss je člověk vám blízký, byl žákem vašeho otce a později jste společně připravili knižní rozhovor Bůh vždycky zatřese stavbou. Vycházela jste z něj?

Karel Floss, a to píšu v úvodu zmíněného knižního rozhovoru, byl dobrý duch mého dětství. Byl to náš rodinný přítel a pamatuji si, že vždycky říkal, že ze mě bude druhá Božena Němcová. A já přemýšlela nad tím, co to asi tak znamená.

Od Karla jsem víckrát slyšela, že jeho život by byl látkou na velký román – celý dvacátý století bys měla v tom románu, říkal. Jenže já jsem neuměla ani tehdy, ani teď psát na povel; přemýšlela jsem ale, jak s jeho nabídkou naložit. A jako jediný vhodný útvar mi z toho vyšel knižní rozhovor.

Přesně si vybavuju, jak jsem se vypravila do knihkupectví Academia na Národní třídě, kde byl celý jeden obšáhlý regál jen s knižními rozhovory. Populární žánr to byl už tehdy, před těmi skoro dvaceti lety. Listovala jsem těmi knihami a zkoumala, jak má asi takový rozhovor vypadat.

Všude to bylo stejné: na úvod načrtnuto dětství a pak to jelo dál... a já si řekla, že takhle rozhodně postupovat nebudu. Od roku 2006 do roku 2011 jsme s Karlem dávali rozhovor dohromady. Nejdřív jsem jezdila za ním na Sázkavu, pak jsme si dávali schůzky ještě v Praze, abychom doplnili otázky i nejasnosti, které jsme zamluvili nebo na ně nepřišla řada.

Ale abych se vrátila k Broumovu. Tehdy, hned na začátku našich rozhovorů, mi Karel Floss líčil, jak v broumovském klášteře během internace málem umřel. Detaily toho příběhu jsem předtím neznala, jen kontury, nicméně tehdy se něco uvedlo do pohybu – jen jsem nevěděla, co s tím.

Pak jsem v roce 2018 redigovala Karlovu knížku Dávné inspirace a nové výzvy, ve které je vzpomínka Broumovské zajetí. Takže jsem měla název i další materiál a zároveň tehdy začaly literární rezidence v broumovském klášteře.

A já pochopila, na co to navlíc, jak to udělat: je tu zkrátka dcera bývalého řeholníka, která jede na literární pobyt, má s sebou otcův deník, který si tam během internace psal. Čili text je inspirovaný Karlem Flossem, ale jak říkám...

Zacházíte s látkou volněji.

Ano. A Karel také trval na tom, aby bylo z ediční poznámky naprosto jasné, že nejde o jeho vzpomínky, že si s tím jako autorka dělám, co uznám za vhodné. Aby každý, kdo tu knížku otevře, věděl, že to není historická realita.

Zároveň tvoří důležitou kapitolu knihy deníkové zápisky jednoho z bývalých Karlových spoluprátců, datované do konce sedmdesátých let. Ty vycházejí z autentických zápisů, které mi Karel kdysi věnoval s tím, „že to třeba nějak použiju“. Dlouho mi ty slohy jen tak ležely na hromadě, než mi došlo, že patří právě do této knihy.

Ustavičně se v nich opakuje tázání po Bohu, po tom, co je to boží slovo, jak vlastně vznikla konkrétní podoba či podoba křesťanství a církevní praxe. Jsou tam i postřehy z každodenního života a podobně.

S tím, co bylo v denících, zacházím ale zase volně: díky nim jsem se vlastně pustila do něčeho velmi nejistého a nezaručeného, do určité roviny reflexe, kam bych se jinak možná neodvážila – nebo jednoduše nevěděla, jak na to.

V ediční poznámce sbírky Jak se půl vesmír. Hanácké a sudetské povídky zmínujete, že některé povídky již vyšly ve vašich předchozích knihách, ale zaujalo mě, že dodáváte, že „i dříve knižně publikované texty byly pro toto nové vydání přepracovány“. Vracíte se běžně ke starším textům a přepisujete je? A je pro vás vůbec v některé chvíli povídka uzavřená, řekněme hotová?

Já ty povídky přepsala, když jsem dávala dohromady právě ty knížky pražských a moravských povídek – i když v obou převažují nové texty. Možná v tom srovnání mi připadalo, že starší texty jsou místy rozmluvené, moc dlouhé, že zkrátka úplně nefungují.

Škrtila jsem si v těch už vydaných knihách tužkou a byla jsem z toho trochu nervózní, ale když jsem zjistila, že Nabokov také přepisoval svoje povídky, uklidnila jsem se. I povídka Alfa beta gama delta, kterou Jan Němec zařadil do zmíněné antologie Na solar, tam vyšla už v upravené podobě.

Další letošní svazek Pupek světa a slinivka břišní jste uvedla verši od Ivana Divíše, které si dovořím citovat: „Je to zem uzamklá ne snad na deset západů, / ale ta, která nemíní komunikovat / v domněnání, že je pupkem světa. / Ale ona není pupkem, je jeho slinivkou břišní, / orgánem, na který lépe nesahat.“ Češi si podle vás připadají jako pupek světa?

To si ale v principu myslí každá civilizace. Když se podíváte na první mapy světa, tak vždycky ten, kdo tu mapu vyráběl, dal sebe doprostřed. My si myslíme, že jsme uprostřed Evropy, ve skutečnosti jsme ale východňáři. Za hranicemi nás berou jako východňáry.

V každém knihkupectví na západ od našich hranic, když už tam je nějaká česká literatura v překladu, je v regálu s východními autory. Ostatně ani Kunderu nevzali za Francouze, přestože pro to udělal opravdu hodně.

Zkrátka jsem si vědoma toho, že jsme východní provincie Evropy, určitě nejsme její střed. Na druhou stranu z provincie je vidět něco, co není vidět třeba z britského impéria nebo z Ameriky: prostě vidíte něco jiného, a odlišnou optikou.

Václav Havel vždycky zdůrazňoval, jak jsme na tom dobře oproti lidem v rovníkové Africe nebo jinde. A to je pravda, to je třeba také brát v potaz.

V jednom rozhovoru jste řekla, že jste si v próze dlouho nevěřila. Kdy přišel tvůrčí zlom?

Pamatuju si docela přesně, kdy se to takříkajíc odšpuntovalo. Pánové, kteří dávali dohromady sborníky na počest mého otce, mě opakovaně žádali, abych i já napsala vzpomínku. A já jim na to říkala: Co mám psát za vzpomínku? Bylo mi devět, když otec umřel. To mám psát o tom, jak jsme na chalupě na Dálově krájeli houby a jak to bylo pěkný?

A pak, 17. února 2001, v den výročí otcovy smrti, jsem sedla k počítači a napsala vzpomínku – k níž se vracím i v titulní povídce Jak se půl vesmír – na to ráno, kdy otec umřel. Skutečně ji pak otiskli ve sborníku. A tím se to odšpunto-

ovalo, následovala povídka Knihovna a potom další. Psychoanalytik by mě položil na gauč a nějak by mi to jistě vysvětlil. Mně to stačí takto.

Otce jste zažila jen jako dítě, nicméně prostředí, v němž jste vyrůstala, formovat stihl. Prostor, ve kterém byl kladen důraz na vzdělání, kde byla velká knihovna...

Na jednu stranu to bylo samozřejmě skvělé, na druhou stranu to ale na člověka padalo, protože vám dochází, že všechno nikdy nenastudujete, to nelze. Teprve v určité chvíli si dáte sama rozřešení, že to je lidské, že to patří k věci, ale že k tomu patří i ustavičná snaha se tím pořád zaměstnávat, a nebýt z toho deprimovaná.

Já jsem vyrůstala – v době bez internetu – zejména s Ottovým slovníkem naučným. Když jsem potřebovala něco vědět, vyhledala jsem si heslo, a to heslo odkazovalo na další heslo.

Ještě dlouhé roky jsem si pamatovala jednotlivé díly, odkud pokud jsou, A-Alpy, B-Bianchi, Pohora-Q, asi nejlepší byl Lih-Media. A dodnes si vybavuju heslo Polsko, u kterého stálo: „Tomuto označení nyní neodpovídá žádný útvar státní. To byla skutečně důrazná lekce z historie.“

Podílíte se na vydávání filozofických spisů vašeho otce?

S Honzou Šulcem jsme editovali tři velmi obsáhlé svazky v češtině a teď pracujeme na čtvrtém dílu, který je cizojazyčný. Obsahuje texty, které otec napsal německy, anglicky, francouzsky, holandsky, a zároveň ty, které někdo přeložil do němčiny, angličtiny nebo italštiny.

Ptala se Erika Zlámalová
Autorka je redaktorka Deníku N, kde vyšel stejnojmenný rozhovor

Sylvia Fischerová (1963) je olomoucká rodačka, absolventka Gymnázia v Hejčíně a FF UK v Praze, filozofka, básnířka a prozaička. Jako docentka působí v Ústavu řeckých a latinských studií FF UK, kde se specializuje na starou řeckou literaturu, náboženství a filosofii.

TÝNECKÉ LISTY
SPOLUPRACUJÍ S DENÍKEM N!

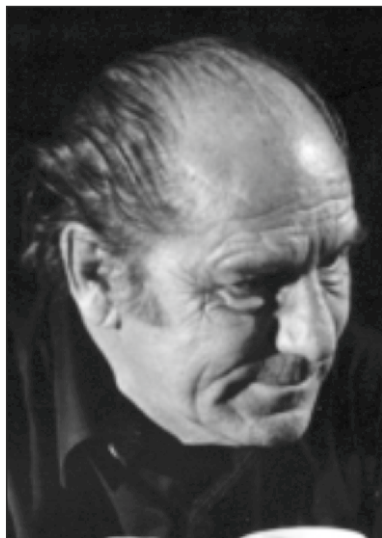
HISTORIE

Únorová výročí středomoravského regionu

Před 80 lety - dne 1. února 1946 se v Pusté Polomi u Opavy narodil Jiří Květoslav HRUBÝ, chemik a básník.

Od pěti let vyrůstal v Olomouci. Jeho původní profese jej zavedla do laboratoře. Později pracoval jako závozník, normovač, ekonom, personalista. Vystudoval andragogiku na olomoucké univerzitě a také několik let zde působil i jako lektor. Zaměstnání ho zavedla do Prostějova, Ostravy, Vsetína, ale vždy se rád vracel do Olomouce. V období vojny byl členem divadla poezie VODIPO. Poezie se mu stala únikem od technokratického zaměstnání. Mohl tak vyjádřit svoje pocity i názory. Veřejně se začal prezentovat prostřednictvím básnických sbírek až po r. 2000. Od r. 2001 byl členem Vlastivědné společnosti muzejní v Olomouci a její literární sekce, od r. 2006 pak zakládajícím členem Literárního klubu Olomouc. Na svém kontě má přes dvacet básnických sbírek vydaných jako bibliofilie většinou pro přátele a známé, mj.: Hořké sny (2002), Řeka života (2003), Střípky (2003), Z modrého dýmu (2004), Ve třípytu diamantu (2005), Monology souznění (2008), Motýl v haiku (2011) Sonetový kalendář (2017), Třípky (2018), Vzpomínání (2019) a Sonety loučení (2019). Jeho verše najdeme i v antologii Haná v poezii (2008), almanachu Tisíc dnů s Literárním klubem Olomouc (2009) a almanachu české poezie 2019 s názvem Dělty domovů. Účastnil se také několika pořadů v rámci autorských čtení a básně slyšeli posluchači rozhlasových studií v Praze i v Olomouci v pořadech Zelené peří a Zvědavý mikrofon. Jeho verše jsou lyrické s melancholickým nádechem a jsou čtenáři velice vyhledávány. Autor publikuje též své práce prostřednictvím elektronického literárního bulletinu Kybernetes. Olomoucká hudební skupina My tři a... zpívá písně na jeho texty. V r. 2009 mu byla Sdružením Vladislava Vančury a zastupitelstvem obce Háj ve Slezsku udělena Cena Vladislava Vančury. V r. 2017 na 22. ročníku festivalu poezie Seifertovy Kralupy dostal Cenu za sonet. O rok později získal 1. místo v soutěži Mělnický Pegas za básně Oči kamen a v r. 2019 si odvážel cenu z Kralup za sbírku Sonety loučení. Plno jeho veršů bylo přeloženo do polštiny a účastnil se též setkání autorů v polských městech.

Jubilantovi přejeme hodně zdraví, pohody a trvalou přízeň múz!

Před 105 lety - dne 2. února 1921 se v Litovli narodil Jaroslav DOUBRAVA, režisér animovaných filmů, animátor a scenárista.

Po maturitě na gymnáziu v rodišti v r. 1940 pokračoval ve studiích na Škole uměleckých řemesel v Brně. Když byla v r. 1942 škola úředně uzavřena, odešel do Prahy a nastoupil do firmy AFIT (Ateliér filmových triků), která se specializovala na tvorbu kreslených filmů. Po r. 1945 pracoval ve studiu kresleného filmu s Jiřím Trnkou. V r. 1948 se stal samostatným animátorem a pracoval též jako scenárista a režisér v tvůrčím týmu s Milošem Macourkem a Adolfem Bornem. V l. 1961-85 animoval 20 filmů. Proslavil se též seriálem Mach a Šebestová. Společně s Cecilíí Dvořákovou režíroval třináctidílný seriál pro děti Kocour Vavřínek a jeho přátelé (1992). Zemřel 23. 6. 1997 v Praze.

Před 80 lety - dne 2. února 1946 se v Ostravě narodil Ing. Jiří TREFNÝ, železniční inženýr, bylinkář a fyto-terapeut.

Střední školu absolvoval v Havířově, kde maturoval v r. 1963. Poté studoval VŠ železniční Fakultu provozu a ekonomiky dopravy v Žilině. Jeho tatínek Ludvík Trefný byl známým ostravsko-radvanickým bylinkářem a od malička ho brávil s sebou na sběr léčivých bylin. Léta se věnuje reflexologii chodidel. Je žákem a později dlouholetým asistentem Jiřího Jančí. Vedl samostatné kurzy reflexologie v ČR a SR. Je rovněž absolventem Institutu Reflexozonnen terapie u nejznámější a nejlepší evropské reflexní terapeutky paní Hanne Marquardt. Absolvoval jednoroční kurz Základy medicinských znalostí, který pořádala Lékařská fakulta MU v Brně. V Biocentru Asia absolvoval kurz Provozování masérské činnosti – sportovní a rekondiční masáže v soukromém sektoru a Nástavbový kurz čínské tlakové masáže v oblasti ucha, v soukromé škole Stanislava Flandery v Praze týdenní kurz Manuální lymfodrenáž u paní Very Suchanek ze SRN kurz Léčivé barevné fólie – systém VERANA. Spolupracoval také s panem J. A. Zentrichem a absolvoval kurz Jiřího Jančí Praktická akupresura a reflexní terapie. V l. 1992-93 absolvoval školu Společnosti duchovní

linie člověka pověřené MŠMT ČR k rekvalifikaci na výkon rekvalifikovaného povolání: Poradce pro otázky regenerace sil přírodními prostředky. Od r. 1984 žije v Olomouci. Publikuje v odborném tisku, např. VITAL, Zdraví pro život, Šťastná cesta, resp. v měsíčníku Meduňka a v magazínu Moravský Senior, kde v l. 2016-17 vycházel seriál O léčivé moci stromů a jejím využití. Spolupracuje také s Českým rozhlasem. Přednáší často také na Slovensku.

Jubilantovi přejeme k významnému jubileu hodně zdraví a úspěchů rozdávaním životodárné energie!

Před 75 lety - dne 2. února 1951 zemřel v Praze Rudolf HLUBINKA, archeolog, právník, historik, ochránce památek v Praze.

Pocházel z Hané. Narodil se jako syn řidičského učitele v Čechách pod Kosířem 15. 2. 1878. Po maturitě na Slovanském gymnáziu v Olomouci studoval v l. 1897-1905 Právnickou fakultu Německé univerzity v Praze. V době studií byl ubytován v domě, kde bydlel Mikoláš Aleš. Pro své velké znalosti byl jmenován r. 1920 jednatelem Památkového sboru hlavního města. Pracoval také v Klubu Za starou Prahu, ve Společnosti přátel starožitností a v Masarykově akademii práce. Od r. 1925 vytvářel dokumentaci památkových objektů, které nejen popisoval, ale i fotografoval. Protože jej i zajímala ochrana přírody, podílel se na přípravě Památkového zákona. V r. 1905 se oženil s dcerou Mikoláše Aleše Eliškou.

Před 40 lety - dne 3. února 1986 zemřel v Praze Ing. Arch. Antonín DRÁBEK.

Pocházel z Tovačova, kde se narodil 12. 5. 1907. V l. 1927-30 studoval techniku v Brně a v r. 1934 absolvoval studia na UMPRUM v Praze u prof. P. Janáka. Od r. 1938 působil jako soukromý projektant a společník fy ASO v Olomouci. Projektoval též hotel U tří králů v Prostějově. Spolu s architektem Novákem upravoval plán města Olomouce. V r. 1940 vystavoval své plány v Olomouci a projektoval vinárnu U Drápa v Olomouci. Tvořil také scénické návrhy pro Městské divadlo na Vinohradech Komorní divadlo v Praze. V l. 1956-75 byl tajemníkem Svazu architektů, ředitel Architektonické služby při ČFVU a člen Sdružení architektů, Federace architektů a SČVU.

Před 150 lety - dne 5. února 1876 se narodil ve Velkém Týnci prof. MUDr. Rudolf VANÝSEK, vysokoškolský pedagog a významný vědec v oboru vnitřního lékařství.

V r. 1895 maturoval na Slovanském gymnáziu v Olomouci. Poté odešel do Prahy na studia lékařské fakulty UK, kde promoval v r. 1902. Působil pak jako asistent vynikajícího internisty prof. MUDr. Josefa Thomayera. Po pěti letech byl jmenován prvním českým primářem oddělení pro vnitřní a nervové choroby Zemské nemocnice U svaté Anny v Brně. O 12 let později byl jmenován profesorem Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně a zároveň se stal přednostou I. interní kliniky, kde působil do r. 1946. V l. 1926-27 byl děkanem fakulty a r. 1933 vykonával funkci rektora univerzity. V době Protektorátu Čechy a Morava byly uzavřeny nejen vysoké školy, ale i interní klinika a přednosta Va-nýsek musel odejít. Vrátil se až po osvobození a zničenou kliniku začal znovu budovat. V sedmdesáti letech odešel na odpočinek. Ve své vědecké činnosti se zabýval zejména zhoubnými nádory. Popsal diagnostický test, který byl později nazván Vanýškův syndrom. V sezóně jezdil do Mariánských Lázní jako brigádník, aby si přivydělal k důchodu a mohl pobývat zdarma v krásném prostředí. Zde také 28. 8. 1957 zemřel. Na paměť zakladatele interní kliniky je od r. 1985 pořádán Spolkem českých lékařů v Brně Vanýškův den.

Před 170 lety - dne 7. února 1856 se narodil v Šumvaldu JUDr. Romuald DUBOVÝ, básník, překladatel, právník a veřejný činitel.

Studoval Slovanské gymnázium v Olomouci, kde maturoval v r. 1876 a následně absolvoval práva na UK v Praze. Literárně tvořil od středoškolských studií a užíval pseudonym Romuald Rakovec. R. 1879 po promoci začal působit v Opavě. V literární tvorbě se orientoval na lyriku a překlady jihoslovanské a ukrajinské literatury. Zemřel 22. 8. 1896 v Unčovicích u Litovle.

Před 80 lety - dne 7. února 1946 se v Holici u Olomouce narodil Ing. Petr ŠAFRÁNEK, konstruktér, pedagog, básník, publicista a fotograf.

Maturoval na Střední průmyslové škole strojnické v Olomouci a poté nastoupil do Uničovských strojůren. Zprvu pracoval na montážích, od r. 1965 působil v konstrukci. O rok později obdržel od ředitele strojůren možnost studovat konstrukční obor, dopravní a manipulační stroje na VUT v Brně. Po promoci v r. 1970 se oženil a nastoupil do technologické konstrukce. Záhy poté narukoval na vojnu do Lešan v Posázaví a po 4 měsících byl převelen do Slavičína. Věnoval se hodně sportu. Po vojné se vrátil do Uničova, odkud odešel koncem r. 1976 do Olomouce, kde působil ve Výzkumném ústavu Sigma. Od r. 1983 začal pedagogicky působit na SPŠS, kde učil strojírenskou technologii, konstrukci, nauku o materiálech a technická cvičení. Po listopadu 1989

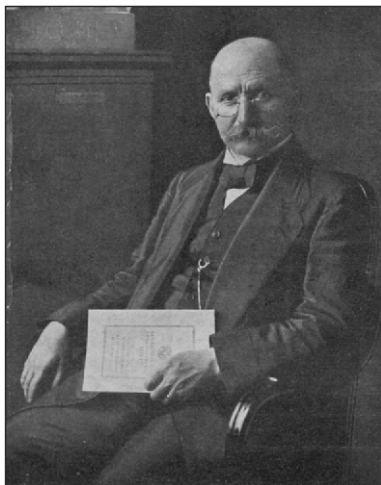

se stal ředitelem školy a tuto funkci obhájil i v l. 1993, 1998 a 2002. V mimoškolní činnosti napomáhal znovuoobnovení Junáka v Olomouci a 2 období byl zástupcem náčelníka okresní rady. Od mládí se věnoval literatuře. Niterný vztah získal přátelstvím s Ladislavem Stehlíkem a Jaromírem Tomečkem. Obdivoval básnické dílo Jana Skácela, Jaroslava Seiferta, Fráni Šrámka a Františka Hrubína. První báseň napsal v osmnácti, ale pravidelně se poezií zabýval až o 30 let později, i když něco málo napsal už začátkem 80. l. Publikoval v časopise Skautská stopa i v studentském periodiku Vodopád. Jeho básnická žeh kolovala nejen mezi pedagogy, ale i žáky. Vlastní poezii psal na počítači a sám si k ní vytvářel i zajímavé ilustrace. Koncem 90. l. spatřily světlo světa tyto sbírky: Znamení vodnáře (1996), Hledání poezie všedního dne (1998), Nápadíčky pro dětičky (1997), výběry básní Pro dlouhou chvíli (1998), Za všechno mohou ženy, víno a zpěv (1997), Místní cestopis (1998), Listy láskám (1999) a příležitostně básně na volných listech doplněné jeho kresbami či fotografiemi. Hlavními inspirativními motivy jeho básní byly láska, příroda, vzpomínky na dětství a zážitky. Jeho doménou se stala přírodní lyrika a reflexivní poezie. V l. 1999-2002 byly Šafránkovy básně publikovány také v malých bibliofilích, které vydala literární sekce Vlastivědné společnosti muzejní v Olomouci nebo v Olomouckém literárním klubu. Malé výběry z tvorby olomouckých autorů vyšly s názvy: Verše, myšlenky a aforismy z konce století (1999), Pour féliciter (2000), Žena a láska (2000), Děti a dětství (2001), Olomoucké kašny (2001), Verše z cest (2002) a Verše o Moravě (2002). Knižně, v olomouckém nakladatelství Poznání vyšla Krajina kvetoucí v duši (2002). Pravidelně přispíval nejen do jubilejních sborníků VSMO, ale i do školních almanachů na Moravě. Zabýval se také historií obce Holice či skautskou činností v rodišti a dalšími aktuálními událostmi. Jeho články a úvodníky najdeme od r. 1987 na stránkách místního měsíčníku Holické noviny. Aktivně se podílel také na činnosti literární sekce při přípravě literárních večerů. Hojně navštěvované jsou také jeho autorská čtení v Knihovně města Olomouce, která se již několik let konají u příležitosti svátků poezie. Jeho tvorba je uvedena také v databázi Čtení z Písku, protože některého jeho básně a fotografie opěvují nejen královské město, ale i Pootaví. Spolupracuje s rodinným a komunitním centrem pro všechny generace RC Heřmánky, které sídlí v Olomouci-Holici. Od r. 2008 se objevují jeho fotografie s haiku i na blogových webech přátel. V r. 2020 bylo natočeno video o tom, jak pohádkový dědeček Petr čte dětem pohádku Kouzelná hůlka. Pohádky dětem vypráví nebo čte již osmý rok. Ve školce byla zhudebněna a dětem nazpívána básnička o strašení Příšera.

Jubilantovi srdečně gratulujeme a přejeme hodně zdraví a trvalý tvůrčí elán!

Před 170 lety - dne 8. února 1856 se narodil v Novém Městě nad Metují Romuald PROMBERGER, olomoucký knihkupec a nakladatel.

Gymnazijní studia absolvoval v Náchodě a pak na vyšším obchodním učilišti ve Vídni. V l. 1876-78 pracoval v Praze v drogistické firmě, poté u obchodníka s cukrem a odtud přešel do Vídně ke strýci Eduardu Hölzelovi (1817-85), kde se učil svému životnímu povolání. Brzy byl poslán do strýcovy olomoucké filiálky, kde se vyučil knihkupcem a v r. 1883 získal výuční list. Poté pracoval rok u nakladatele F. Řivnáče v Praze a v r. 1884 zahájil svou vlastní knihkupeckou a nakladatelskou činnost v Olomouci otevřením českého knihkupectví v nynější Denisově ulici. V Olomouci se záhy poté zapojil do činnosti Národní jednoty jako její spoluzakladatel a brzy kandidoval do Obchodní komory. Nebyl jen knihkupcem, stal se nakladatelem a vydával zprvu lidové knížky a kalendáře (Ječmínek), později středoškolské učebnice, krásnou literaturu, díla umělecká, reprodukce obrazů, pohlednice a knihy ilustrované předními umělci či doplněné barevnými přílohami. V r. 1898 založil a vydával oblíbenou Moravskoslezskou kroniku lidového čtení. Získával ke spolupráci významné spisovatele i talentované debutanty. Už v r. 1893 pomohl uvést na Moravu České kvarteto. Ve sborníku k 75. výročí narození Romualda Prombergera (1931), kam přispěl také historik a kritik české literatury Arne Novák (1880-1939), najdeme stať, kde nazval jubilanta „olomouckým Krameriem“. Zakladatel olomouckého nakladatelství a knihkupectví, první české firmy na Moravě, zemřel v brněnské nemocnici dne 27. 10. 1932 a byl pohřben na Ústředním hřbitově v Olomouci.

Před 65 lety - dne 14. února 1961 se narodil ve Velkém Meziříčí doc. RNDr. Pavel NOVÁČEK, CSc., vysokoškolský pedagog, cestovatel, spisovatel a fotograf.

Vystudoval Přírodovědeckou fakultu UP, obor Ochrana přírodního prostředí. Poté pracoval 5 let v Ústavu krajinné ekologie SAV v Bratislavě a Nitře. V r. 1990 se vrátil zpět na UP, kde působí dodnes. Založil studijní obor Mezinárodní rozvojová studia. V r. 2007 se stal vedoucím Katedry rozvojových a environmentálních studií Přírodovědné fakulty UPOL. Od r. 1998 je členem Řídící rady Millennium Project (Washington D.C.). V l. 2008-18 byl předsedou České asociace Římského klubu. Díky svému profesnímu zaměření na globální problémy životního prostředí měl možnost navštívit přes 100 zemí pěti kontinentů a napsat více jak 20 odborných i populárně naučných knih, např. Rozhovory od Bakerova jezera (s Josefem Svobodou, 2002), Stav světa na přelomu tisíciletí (2002), Mys dobré naděje (2003), Snění o otevřené společnosti (2008), Udržitelný rozvoj (2010), Od Noemovy archy k Titaniku... (2013), Světopis (2015), Lidský příběh ad. Žije s rodinou v Samotiskách.

Jubilantovi přejeme hodně zdraví a plno dobrých nápadů k zajímavým přednáškám!

Před 130 lety - 15. února 1896 se v Praze narodil prof. MUDr. Václav VEJDOVSKÝ, DrSc., oční lékař, přednosta oční kliniky, děkan Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, nositel Zlaté medaile UP a Ceny města Olomouce in memoriam.

Po maturitě na gymnáziu v rodišti absolvoval Lékařskou fakultu Karlovy univerzity v Praze, kde promoval v r. 1919. Potom pracoval 2 roky na oční klinice v Paříži a v r. 1921 se stal prvním asistentem na nově založené Oční klinice Lékařské fakulty při Masarykově univerzitě v Brně. V r. 1928 se stal primářem očního oddělení Zemských ústavů v Olomouci. O 2 roky později se zde habilitoval a stal se i externím vysokoškolským učitelem. V době 2. sv. války pracoval v odboji v Lutíně se skupinou Ing. Jana Sigmunda, majitele strojírenských a chemických podniků Sigmund Pumpy a Chema. Byl vězněn v Cejlu a Kounicových kolejích. Po válečných útrapách, kdy byl vězněn také na Špilberku v Brně, se významně podílel na obnově olomoucké univerzity. V r. 1946 se stal prvním vedoucím katedry a přednostou Oční kliniky Lékařské fakulty UP. V r. 1948 byl prvním voleným děkanem lékařské fakulty, post obhájil v l. 1954-58. Stál u zrodu Československé oftalmologické společnosti, kde od počátku pracoval ve výboru a od r. 1967 byl jejím předsedou. Pracoval také v řadě evropských oftalmologických společností, inicioval založení Spolku českých lékařů. Byl rovněž členem a posléze i prezidentem pobočky Rotary Internacional v Olomouci (1935-36). Jeho vědecké a organizační zásluhy o univerzitu byly oceněny v r. 1956 udělením Zlaté medaile UP a byla mu udělena i vysoká státní vyznamenání. Byl především vynikajícím očním lékařem. Byl nejen zručným operátorem, ale též výborným psychoterapeutem. Pro každého pacienta měl vždy čas i vlídné slovo a uměl rozněhat víru v uzdravení. Jezdili za ním z celé republiky. Miloval děti a v r. 1954 se zasloužil o to, že v Litovli byla otevřena internátní škola pro slabozraké děti pod odborným dohledem oční kliniky. Byl též patronem školy v Kroměříži. Měl rád svou práci a miloval vše krásné, hudbu, obrazy a knihy. Byl členem KČT a tato láska a pohyb na čerstvém vzduchu mu přinesly dlouhý věk. V Olomouci působil od r. 1928, na lékařské fakultě v l. 1946-70, r. 1948 ve funkci děkana. První přednosta oční kliniky v Olomouci. Navštívil řadu pracovišť v Evropě. Stal se členem francouzské a rakouské oftalmologické společnosti a byl členem výboru Evropské oftalmologické společnosti. Za jeho působení byla oční klinika v Olomouci vyhledávaným ústavem a jeho pracoviště bylo nazýváno „Olomouckými Lurdami“. Během svého padesátiletého působení provedl téměř 20 tisíc operací. V r. 1968 připojil svůj podpis pod Prohlášení 2000 slov, za což byl tehdejšími mocnými donucen k odchodu z kliniky. V jeho další práci se mu významným způsobem staly pomocníkem tři sestry III. řádu sv. Františka – Eligenda, Jenověfa a Odilona. Jeho jméno nesmělo být připomínáno ani při jeho úmrtí. V r. 1992 byla založena Nadace prof. MUDr. Václava Vej dovského při Základní škole internátní pro slabozraké v Litovli. Zemřel 28. 9. 1977 v Olomouci.

Před 25 lety - dne 15. února 2001 zemřel v Hranicích prof. Václav DRAGON, středoškolský pedagog a básník.

Pocházel z Chudobína, kde se narodil 19. 1. 1908. Středoškolská studia absolvoval v Litovli, kde maturoval na reálném gymnáziu v r. 1927. Tehdy bydlel v Nákli. V l. 1942-70 učil češtinu na Střední lesnické technické škole v Hranicích. Psal básně, prózu, pohádky, rozhlasové hry, národopisné texty i životopisné studie. Většina tvorby byla publikována časopisecky.

Knižně vyšla pouze sbírka přírodní lyriky Vám lesy (1996). Drobné národopisné texty vyšly v kalendáři Hanáckých novin Rok na Hané (1993).

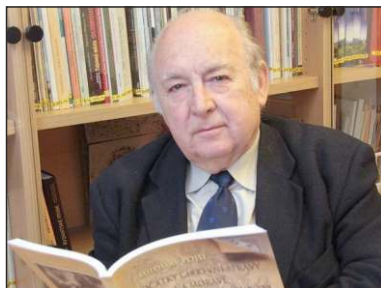
Před 140 lety - dne 16. února 1886 se v Tučapech u Dubu nad Moravou narodil Štěpán VYCHO-DIL, ředitel školy ve Velkém Týnci a v Holici.

Měl 9 sourozenců, z nichž 5 vystudovalo střední školu. Reálné gymnázium absolvoval v Prostějově a doplňovací maturitu si udělal na Učitelském ústavu v Olomouci. Poté musel složit zkoušku učitelské způsobilosti a odbornou zkoušku z předmětů prvního odboru (český jazyk, zeměpis a dějepis). Zprvu působil na škole v Luboměři, následně v Trčicích. V r. 1922 byl jmenován ředitelem na nově založené měšťanské škole ve Velkém Týnci, kde působil do r. 1936. V témže roce byla postavena nová školní budova a založena měšťanská škola v Holici u Olomouce. Vyhrál konkurz a r. 1936 se stal jejím prvním ředitelem. Působil zde do r. 1941. Po osvobození se do holické školy opět vrátil a působil zde jako ředitel v l. 1945-49. Zemřel v brněnské nemocnici na zhoubný nádor hlasivek. Týnecká i holická škola dosahovaly za jeho vedení velmi dobrých výsledků. Pracoval veřejně v Sokole a v obecní knihovně. Jeho syn Zdeněk (*1925) se věnoval pedagogické činnosti.

Před 10 lety - dne 16. února 2016 zemřel v Olomouci univ. prof. PhDr. Miloslav POJSL, církevní historik.

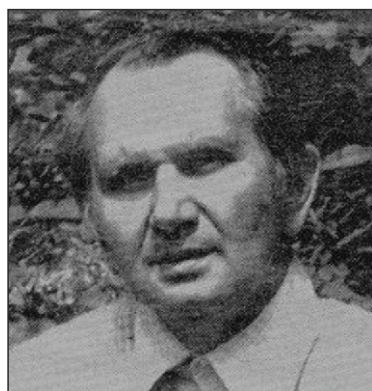
Pocházel z Modré u Uherského Hradiště, kde se narodil 8. 5. 1945. V r. 1969 ukončil studium dějin a archivnictví na Filosofické fakultě UJEP v Brně. V r. 1971 obhájil disertační práci, složil rigorózní zkoušku a získal doktorát filozofie. V l. 1989-93 absolvoval rozšiřující postgraduální studium dějin umění na Filozofické fakultě UK v Praze.

V r. 1992 se na UP v Olomouci habilitoval v oboru církevní dějiny. V l. 1998-99 proběhlo na Cyrilometodějské teologické fakultě UP jeho profesorské řízení v oboru dějiny křesťanského umění v Olomouci. Od r. 1990 zde také začal působit, v l. 1991-94 coby proděkan pro vědeckovýzkumnou a organizační činnost. Od r. 1990 vedl katedru církevních dějin a církevního práva (od r. 1998 katedra církevních dějin, patrologie a křesťanského umění). V přednáškách a seminářích se věnoval církevním dějinám, křesťanskému umění a památkové ochraně sakrální architektury a umění. Vedl diplomové a seminární práce z církevních dějin a křesťanského umění, zpracovával oponentské posudky k diplomovým pracím a habilitacím. Jako člen oborové rady postgraduálního studia (obor praktická teologie, dějiny umění) se podílel na výuce studentů, na výchově interních externích postgraduandů. Přednášel i mimo fakultu. Jeho zvláštní pozornost byla věnována lokalitám Velehrad a Olomouc, problematice velkomoravské a cyrilometodějské tradice. Spolupracoval s MK ČR a Státním ústavem památkové péče v Praze.

Před 100 lety - dne 19. února 1926 se v Olšanech u Prostějova narodil Lubomír NAKLÁDAL, prozaik a překladatel.

Pocházel ze selské rodiny. V r. 1937 začal studovat gymnázium v Prostějově, ale v r. 1941 přešel na Vyšší hospodářskou školu do Olomouce, kde maturoval v r. 1945. Pracoval jako zemědělec. Zprvu jako soukromý rolník, od r. 1952 v Jednotném zemědělském družstvu Olšany a od r. 1976 ve Vrbátkách. V r. 1984 odešel do invalidního důchodu. Publikovat začal r. 1968 do prostějovské Stráže lidu a přispíval do periodik Mladá fronta, Lidová demokracie, Nová svoboda, Štafeta, Rovnost, Host do domu, Naše rodina, Naše politika, Český bratr ad. Překládal z polštiny a je autorem rozhlasových pásem polské poezie. Velká část jeho povídek tematicky čerpá ze života na vesnici. Z prózy byly oblíbeny povídkové knihy: Ještě na růži rosa (1973), Zůstaň, jsi krásná (1975) a Tráva kvete (1982). Přispíval do sborníků - Kalendář Lidové demokracie na rok 1969, Oheň (1975), Tráva kvete (1982). Zemřel 17. 2. 1986 v Olšanech.

Před 90 lety - dne 22. února 1936 se v Postřelmůvku na Šumpersku narodila Libuše RUSKOVÁ, textilní výtvarnice a grafička.

Do obecné školy chodila v rodišti, měšťanskou školu navštěvovala v Postřelmově. V patnácti letech začala pracovat v Rapotínských sklárnách jako malířka skla a návrhářka malovaného dekoru na sklo. V r. 1953 složila zkoušky na Vyšší průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě, avšak do školy nenastoupila a rozhodla se pokračovat v původním povolání. O rok později se vdala a společně s manželem se v r. 1960 přestěhovala do Šumperka. Po příchodu do Olomouce v r. 1966 začala intenzivně rozvíjet některé ručně vázané textilní techniky jako goblen, macramé a také šití krajky v rámu, tzv. nítáky. V této technice pracovala převážně s černou čalounickou nití, přírodními i barevnými materiály, jako byly koudel, provázky, sisál, korálky, barvená příze aj. První její postavou byla Pastýřka (1969). V roce 1971 vytvořila jednu z největších realizací Strom z ráje (100x150 cm), který byl svého času umístěn v čekárně krevních odběrů SPEA na Náměstí Hrdinů 1 v Olomouci. Sisálový závěs o rozměrech 250x200 cm nazvaný Hvězda života ozdobil Obřadní síň v Žulové. Po mateřské dovolené působila v prodejně Dílo Olomouc (1977-91). Po řadu let vystavovala jednotlivé práce v galériích Díla v olomouckém regionu. V r. 1970 se účastnila výstavy Flóra Olomouc, o 5 let později vystavovala v Přerově na kolektivní výstavě Výtvarníci střední Moravy. V r. 1976 se účastnila 2 výstav a o rok později Výstavy prací amatérských výtvarníků pod Okresním kulturním střediskem Olomouc.

V r. 1978 získala za Květ podzimu Cenu ANTEX v Klatovech a v r. 1980 čestné uznání za dílo s názvem Tesaříkův svět. V r. 1979 se účastnila expozice Výtvarníci olomoucké oblasti v Jeseníku. Po dobu deseti let nesměla vystavovat a tvořit, a tak se s její tvorbou mohli zájemci potěšit až v r. 1999, kdy se účastnila výstavy ve Skautském domě v Olomouci. Během 20 let vytvořila na sto rozměrných závěsných textilních prací, ručně vázaných nítáků a tapisérií, z nichž na 80 prodaných prací zdobí soukromé i veřejné interiéry nejen v Čechách, ale i v Dánsku. Svět její textilní tvorby je spolu s fotografickými záběry publikován v časopise Vlasta (1976). Od r. 2012 se pravidelně každým rokem zabývala při Skautském dnu výstavou kreseb, grafík a no-vořeček z pozůstalosti manžela Ladislava Ruska - Šamana a spolupracovala na vydávání Skautského nástěnného kalendáře. V r. 2014 ilustrovala básnickou sbírku Zbyňka Šišky Koloběh. V r. 2020 dokončila rodinnou kroniku a poslední letní dny se věnovala textilním obrazům, které chtěla vystavit na podzim. Zemřela v olomoucké nemocnici 26. 8. 2020.

Před 60 lety - dne 22. února 1966 se v Brně narodila Mgr. Julie OLEŠOVSKÁ, grafička, textilní výtvarnice a učitelka výtvarné výchovy.

Absolvovala SUPŠ se zaměřením na textilní tvorbu v Brně. Od r. 1992 učila na Základní umělecké škole v Mohelnici a 2 roky pobývala v Řecku. Od r. 1998 učila na ZUŠ Adolfa Kašpara v Lošticích. V l. 1999-2005 byla na mateřské dovolené a opět pedagogicky působí na ZUŠ v Lošticích. Svým vlivem podpořila zájem a citění k výtvarné výchově v Lošticích a založila Ateliér U ibišku. Její umělecká tvorba se soustřeďuje na olej, akryl, grafiku, malbu na hedvábí a pedagogickou činnost. Vystavovala v Olomouci v Galerii U bílého slona (s J. Valouchovou), RCO, v Loštickém salonu a nástěnné malby v kapličce Mělník, v Praze v G Amadeus a Brně. Žije v Lošticích.

Jubilantce srdečně přejeme, zejména hodně zdraví, štěstí a plno skvělých tvůrčích nápadů!

Před 75 lety - dne 24. února 1951 se v Uherském Brodě narodil PhDr. Vítězslav KOLLMANN, knihovník, muzeolog a vydavatel.

Střední školu studoval na gymnáziu v Litovli, kde i r. 1969 maturoval. Poté odešel do Brna studovat Střední knihovnickou školu. Po absolutoriu pracoval v Městské knihovně v Litovli, v olomoucké okresní knihovně a v l. 1976-79 jako vedoucí Městské knihovny ve Šternberku. Při zaměstnání dálkově vystudoval Filozofickou fakultu UP, obor vzdělávání a výchova dospělých - práce s knihou. V r. 1979 odešel do Krajského vlastivědného muzea v Olomouci, kde byl v l. 1992-98 ředitelem. Od r. 1999 je realitním makléřem v Litovli, ale zabývá se také vydáváním regionálních tisků a kalendářů. Publikuje v oblasti ikonografie měst na střední Moravě, vypracoval ikonografickou databázi a bibliografické databáze, orientované na historii a architekturu města a vesnic Moravy a českého Slezska.

Jubilantovi k významnému životnímu jubileu gratulujeme a přejeme hodně zdraví!

Před 120 lety - dne 26. února 1906 se v Seničce na Litovelsku narodil Josef KOUDELÁK, básník, prozaik, folklorista, ředitel školy.

Vychodil obecnou školu v rodišti a v l. 1917-21 absolvoval Reálné gymnázium Litovli. Následně do r. 1925 studoval na Učitelském ústavu v Olomouci. Vyučoval na obecných školách v Července, Slavětíně u Litovle a na Dívčí měšťanské škole v Novém Jičíně. V l. 1933-36 působil jako správce jednotřídky v Renotách u Litovle, učil také v Uničově, Náměšti na Hané, Šternberku či Štarnově u Šternberka. V l. 1958-60 působil jako ředitel ZŠ v Bělkovicích u Olomouce. Již v době svého studia psal fejetony, básně a drobné příspěvky do časopisů a aktivně se zúčastňoval osvětové a kulturní práce ve svých působistích. Ve své poezii opěvoval tradiční život na Hané. Oslavou rodné vsi je báseň Senička z r. 1929. V několika románových pracích (S větrem o závod, Skála puká, Vítězná chudoba, Radlice Boží, Zlatá Srdce, Krůpěje, Náš rod) zobrazil vesnický život v této úrodné oblasti. Ve středu jeho literárního zájmu byli prostí venkovští lidé a jejich sociální a hospodářské poměry. Slezskému bardu Petru Bezručovi věnoval práci Petr Bezruč na Hané. Spolu s Josefem Vacou a Josefem Vrbkou zpracoval ve 2 publikacích na 200 pověstí s názvem Pověsti z kraje básníka F. S. Procházky (1939, 1940). V r. 1948 uspořádal vlastivědnou publikaci Štarnov pod Šternberkem z minulosti k přítomnosti. Jeho sběratelství lidových pověstí a zkazek vyústilo ve 40. a 50. l. ve vlastní pohádkovou tvorbu. Jeden z předních představitelů ruralismu zemřel 20. 8. 1960 v Bělkovicích u Olomouce. Výbor z jeho poezie i prózy vydaný v Seničce v r. 2000 uspořádal spisovatelův syn Aleš k.

Rubriku sestavila Hana Ševčíková

LIDOVÉ OKÉNKO

Světový den rádia

Věděli jste, že rádio má i svůj vlastní svátek? Světový den rádia připadá každoročně na 13. února. Tento den vyhlásilo UNESCO v roce 2011 s cílem uctít význam rozhlasu jako média, které spojuje lidi, poskytuje přístup k informacím i v těch nejvzdálenějších koutech planety a podporuje svobodu projevu. Datum nebylo vybráno náhodou. Právě 13. února 1946 poprvé vysílalo Radio OSN (United Nations Radio).

Každý rok má Světový den rádia své specifické téma. Po celém světě se v tento den konají dny otevřených dveří,

speciální vysílání nebo nejrůznější debaty (např. o budoucnosti vysílání. Pro rok 2026 bylo zvoleno velmi aktuální téma „Rádio a umělá inteligence“, které reflektuje, jak se toto médium dokáže adaptovat na digitální budoucnost. Ať už jde o hlasovou syntézu, díky které můžeme v éteru znovu slyšet hlasy legend, nebo o personalizované streamování, rádio dokazuje, že je víc než jen přístroj na polici - je to živý organismus. Přesto jeho cíl zůstává stejný již více než 100 let: přinést posluchači emoci a pravdivou informaci.

Krystalka z roku 1927
(foto: muzeumnachod.cz)

Před sto lety bylo rádio něčím magickým - neviditelnou vlnou, která do obývacích pokojů přinášela hlasy z druhého konce světa. Dějiny rádia ovšem nezačaly hudbou ani slovem, ale fyzikou. V 90. letech 19. století se vědci jako Guglielmo Marconi a Nikola Tesla přetahovali o to, kdo dokáže vyslat signál bez drátů. Zatímco Marconi v roce 1901 šokoval svět prvním transatlantickým přenosem, Tesla byl tím, kdo pochopil principy rezonance. V roce 1893 předvedl první veřejnou demonstraci rádia a rádiového spojení. Paradoxně až po Teslově smrti

(v roce 1943) americký Nejvyšší soud rozhodl, že jeho patenty měly přednost a byl uznán jako prioritní vynálezce rádia. O dva roky později ruský fyzik a vynálezce Alexandr Stěpanovič Popov zkonstruoval první bezdrátovou telegrafickou stanici za využití hromosvodu jako antény. V Rusku je za vynálezce považován on. Rádio, jak ho známe, je tedy dítětem mnoha otců.

Zatímco první rádio přenášelo jen „pí-pání“ Morseovky, skutečné rozhlasové vysílání (mluvené slovo) přišlo později. Na Štědrý večer v roce 1906 kanadský vynálezce Reginald Fessenden překvapil námořníky na lodích, když místo pí-pání telegrafu uslyšeli z přijímačů četbu z Bible a hru na housle. Éra mluveného

slova oficiálně začala a v roce 1920 zahájila v americkém Pittsburghu stanice KDKA první pravidelné komerční vysílání. V roce 1922 vznikla britská BBC, která se stala vzorem pro veřejnoprávní rozhlas.

Československo patřilo mezi světové průkopníky. Byli jsme druhou zemí v Evropě (po Velké Británii), která zahájila pravidelné rozhlasové vysílání. 18. května 1923 ve 20:15 se z plátěného stanu v Praze-Kbelích ozvalo první pravidelné vysílání společnosti Radiojournal. První vysílání trvalo asi hodinu a zahrnovalo krátké ohlášení a koncert. Podmínky byly polní – přišlo, do stanu zatékalo a v pozadí byl slyšet štěkot psa. První posluchači nepotřebovali zásuvku

ani baterie. Používali tzv. krystalky. Jednalo se o jednoduché přijímače, které k provozu využívaly energii samotných rádiových vln zachycených anténou. K poslechu byla nutná sluchátka a trpělivé hledání „citlivého místa“ na krystalu galenitu pomocí tenkého drátku (tzv. kočičího vousu). A první rozhlasové mikrofony nebyly nic jiného než upravené telefonní vložky. Kvalita zvuku byla nevalná a zpěváci museli stát přesně v určité vzdálenosti, aby mikrofon „nepřeřvali“ nebo aby ne-byli příliš potichu.

Protože se vše vysílalo živě, ruční mu-seli být velmi kreativní. Bouřka se simulovala třesením plechem, chůze ve sněhu mačkáním pytlíku se škrobem a střelba plácnutím pravítka o stůl. Tyto techniky se v rozhlase (pro umocnění atmosféry her) používají dodnes. Když rádio začínalo, vydavatelé novin měli panickou hrůzu, že tisk zanikne. Dokonce Radiojournalu zakazovali číst zprávy dřív, než vyjdou v ranních novinách. Nakonec se ukázalo, že rádio noviny nezabilo, ale stalo se jejich nejrychlejším doplňkem.

I v éře internetu a streamovacích služeb má rádio nezastupitelnou roli. Je to jediné médium, které po vás nevyžaduje plnou pozornost – můžete u něj řídit auto, vařit nebo pracovat. Navíc v krizových situacích zůstává nejspolehlivějším zdrojem informací, který lze šířit na obrovské vzdálenosti s minimálními náklady.

Vendula Vránová

Věděli jste, že...?

...první slovo vysílané Radiojournalem nebylo „Dobry večer“, ale prostě „Haló“, kterým se technici ujišťovali, zda je vše v pořádku.

...rádio zachránilo Eiffelovu věž před demolicí? Věž byla v Paříži postavena jen jako dočasná stavba pro výstavu v roce 1889 a po 20 letech měla být rozebrána. Zachránilo ji právě rádio – díky své výšce se ukázala jako ideální místo pro instalaci vojenských vysílačů a meteorologických antén.

...rozhlasová hra vyvolala v USA masovou paniku? V roce 1938 odvysílal Orson Welles hru Válka světů. Byla podána tak přesvědčivě formou „mimořádného zpravodajství“, že tisíce lidí uvěřily, že na Zemi skutečně zaútočili Marťané, a začaly prchat z měst.

...rádio je nejrozšířenějším médiem na planetě? I v dnešní době internetu má rádio dosah k více než 94 % světové populace. V mnoha rozvojových zemích je stále jediným zdrojem informací, protože k jeho provozu stačí jedna baterie nebo solární panel.

POTKALI JSME SE...

Příležitostnou rubriku Kouzelná místa v dnešním čísle vystřídá další nový formát, který nebude pravidelným, ale jen občasným. Rubrika Potkali jsme se... vám bude nabízet portrét obyčejně neobyčejných lidíček, s kterými jsem se seznámil při výjezdech po naší zemi a kteří mě něčím obyčejně neobyčejným ohromili.

Tím prvním je číšník z luhačovického hotelu Radun Martin Wohl. Vysoký, štíhlý, usměvavý, obrylený muž nás pokaždé okouzlí svou profesionální korektností, ale i nefalšovanou lidskou srdečností. Vždy dokáže fundovaně okomentovat servírované menu, a to včetně snoubeného vína (pro nezasevěné: je to víno, které se hodí k prvnímu a druhému chodu). Ve chvílích úlevy zapře řeč o věcech, které nás spojují. Jedna z nich mě zcela ohromila. Martin je, jak jsem si ho pojmenoval, amatérský vytrvalostní chodec. Pokud mu to profese dovolí, ve volném čase se jde jen tak projít, přičemž zdolá dvacet pět až třicet kilometrů! Co je mých pět až osm kilometrů, na něž vyrážím v malém, středním či velkém okruhu kolem Čechovic či přes Svěsédlice!!! Dech mi vyrazil ve chvíli, kdy prohlásil, že se letos chystá na putování Pyrenejemi na tzv. Svatojakub-

skou pouť do Santiago de Compostela. Délka? Něco přes osm set kilometrů!!! Na internetu jsem se dočetl, že jde o oblíbenou trasu dálkových pochodů, na kterou vyráží každý rok až tři sta tisíc věřících i nevěřících poutníků. Ale nepřebíháme...

Martine, prosím o krátké představení. Kde jste se narodil a jak dlouho šlapete po tomto světě?

Krásný den přeji, po tomto světě šlapu již 33 let a narodil jsem se v Českých Budějovicích.

Co nám prozradíte o svém rodišti?

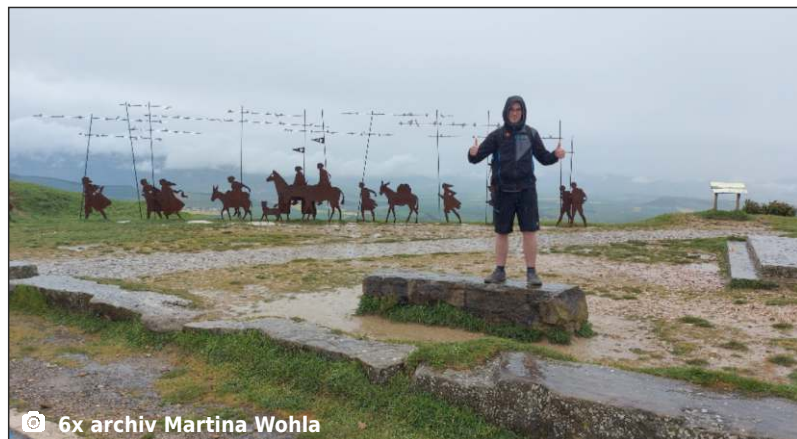
České Budějovice je krásné rozvíjející se město s překrásným historickým centrem a přímočarými lidmi.

S kterými školami je spojeno vaše vzdělávání?

Po základní škole jsem se v rodišti vyučil obor kuchař-číšník. Následně jsem spolu s kamarádem odešel do Prahy studovat nástavbový obor podnikání v gastronomii při hotelu Internacional. V Praze jsem byl učitován z tehdejší gastro scény a absolvoval jsem tam mnoho kurzů a brigád v inspirativních podnikcích.

Byl jste pohybový typ už v dětství, nebo vás chodectví polapilo až v dospělosti?

Ano, v dětství jsem byl hodně hyper-

aktivní. Sportovních kroužků jsem měl nespočet, ale nejvíce mě bavil stolní tenis. Od mala jsem vášnivý rybář a skaut.

Jakou představu coby teenager jste měl o profesi, kterou byste rád ve svém životě dělal?

Do gastronomie mě to lákalo od základní školy. Táhl mě šrumec lidí, vaření ve velkých kuchyních a práce s vínem.

Spojil jste si svou profesní dráhu s hotelem Radun hned, nebo jste prošel ještě jinou pracovní zkušeností?

Jak jsem uvedl výše, nespojil. Před nástupem do hotelu Radun jsem pracoval

v restauraci Vikárka na Pražském hradě. V Českých Budějovicích v restauraci Olivier, v Brně v Beef and Beer Forman a Korejsko-Japonské restauraci Mori.

Pojďme do Radunu. Jak dlouho tedy zde působíte?

V hotelu Radun pracuji šest let a těším se na další léta.

Jak byste definoval zdejší atmosféru/strategii z pozice zaměstnance?

Z pohledu zaměstnance je v hotelu Radun klidná a přívětivá atmosféra. Každý den se snažíme pečovat o hosty s pokorou a přirozenou úslužností. Je to tím, že nás tato práce prostě baví a týmová spolupráce dává celé činnosti smysl.

Nakolik návštěvníci oceňují prostředí, které ve svých zdech uchovává prvorepublikovou atmosféru?

Naši hosté si velmi oblíbili prostředí s funkcionalistickou a prvorepublikovou atmosférou. Oceňují vysokou úroveň služeb, jedinečný koncept, a hlavně opravdovost tohoto hotelu.

Vydejme se z Radunu na vaše chodníčky. Jak dlouho pěstujete pěší turistiku?

Delší trasy chodím již pár let. Chodím rád hlavně po Česku, jak mi to čas dovolí.

Projít se několik málo kilometrů není va-
še obvyklá pětadvacítká či třicítka. Kdy
a proč jste si nasadil takovou vysokou
vzdálenostní latku?
V Česku chodím hlavně kratší trasy, ale
delší trasy jsou pro mě více záživné.
Chůze mě prostě baví, protože si při ní
čistím hlavu.

Co vám aktivní pohyb přináší?
Svobodu, radost z pohybu v přírodě a na
čistém vzduchu. Je to asi triviální, ale
pěší túry mi přinášejí euforii z jedno-
duchého stylu přebývání a pokojné ces-
tě vpřed.

**Kdy jste se rozhodl zkusit náročný ně-
kolik set kilometrů dlouhý pochod?**
Nápad na delší cestu jsem měl již pár let,
ale covid mi to trochu oddálil. Na jaře
roku 2025 jsem konečně vyrazil.

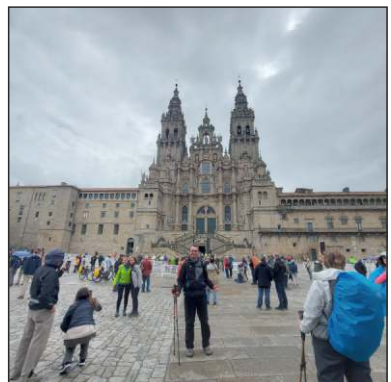
**Jak jste se na něj fyzicky i psychicky
připravoval?**
Psychicky jsem se nepřipravoval, proto-
že jsem byl motivovaný a natěšený to
ujít. Fyzicky jsem chodil hodně v okolí
bydliště a práce. Vzhledem k tomu, že
nemám vlastní auto, chodím hodně
pěšky. Ale to mi vůbec nevadí.
Věděli jste, co a kolik toho si vzít s sebou?
Na internetu jsem si zjistil info, že nej-
lepší varianta je nalehko kolem sedmi
kilogramů. To jsem taky dodržel.

**Odkud jste vystartoval? Přes která větší
sídla jste se přesouval a kam jste dora-
zil?**
Vycházel jsem z obce Saint Jean Pied de
Port na francouzské straně Pyrenejí.
Postupně jsem procházel města jako
Pamplona, Lorgoño, Burgos a Leon,
z nichž každé mělo své genius loci.
Po týdnech chůze, ticha a rozhovorů
s poutníky z celého světa jsem dorazil
do Santiaga de Compostela. Pokračoval
jsem dál na mys Finisterre na „konec
světa“, kde jsem u oceánu symbolicky
svou pout' uzavřel.

**Kolik jste hodlal ujít a kolik jste skutečně
za den ušel?**
Původně jsem si na Camino Francés
vyhradil pět týdnů, abych mohl postupo-
vat klidně a užívat si každý den. Nako-
nec jsem však trasu zvládl ujít za dvacet
sedm dní, což je průměrně zhruba třicet
kilometrů denně. Tempo bylo rychlejší,
než jsem plánoval, protože moje denní
nastavení bylo trochu jiné než u ostat-
ních poutníků. Ráno jsem vycházel poz-
ději než ostatní, ale šel jsem až do ve-
čera.

**Byly chvíle, kdy jste si říkal: Končím!!!
Jedu domů!!!**
Ani jednou jsem si tuhle otázku nepolo-
žil. Jen když se mi zastesklo po rodině,
tak jsem se pomodlil a s úsměvem jsem
pokračoval dál.

Jak jste se stravoval, kde jste přespával?
Stravoval jsem se po cestě. Snídaně
v kavárně, přes den skromnější jídlo
s sebou. Večeře v restauracích nebo na

ubytování. Přespával jsem v albergue.
To je ubytování pro poutníky.

Jaké počasí vás na trase provázelo?
Ze začátku mě čekalo dosti deštivé po-
časí. Bylo to náročné, protože jsem
přecházel Pyreneje. Další dny bylo sl-
nečno, občas zataženo. Každý den byl
jiný jako v životě.

**Potkával jste na své cestě další pout-
níky? Přidal jste se k někomu, nebo př-
dal se někdo k vám?**
První den jsem šel s Italem a dále se
k nám přidali další poutníci. Bylo nás cel-
kem šest poutníků z jiných zemí. V Pam-
ploně jsme se rozdělili a šli všichni svým
tempem.

**Kolik dnů jste nakonec strávil na ces-
tách?**
Celkem jsem byl na cestě třicet dní. Cam-
ino jsem prošel za dvacet sedm dní
a po dosažení Finisterre jsem strávil tři
dny v Portugalsku, kde jsem poznával
město Porto a další zajímavosti.

**Když jste dorazil do cíle, chtěl jste po-
kračovat dál, do Portugalska. Opravdu
jste se na tu další trasu fyzicky cítil?**
Ano, chtěl jsem pokračovat dále, ale čas
mi to již nedovolil.

**Portugalsko si zřejmě naplánujete jako
další svůj cíl. Je to tak?**
Ano, rád bych prošel cestu Portugal-
skem na jaře roku 2026.

**Máte nějakou maximalistickou chodec-
kou metu, kterou byste jednou rád zdo-
lal?**
Láká mě cesta z mého bydliště, tj.
z Uherského Brodu do Říma. Je to trasa
dlouhá kolem tisíc čtyři sta kilometrů.
Třeba to někdy klapne.

Děkuji, Martine, za odpovědi. Přeji
vám, abyste nikdy neprošlapal své boty
a vždy dorazil do plánovaného cíle.

Hosta potkal a ptal se Petr Hanuška

KAPSÁŘ

Prezidenta Petra Pavla trápí rozdělená
česká společnost. Není tomu tak podle
něj kvůli tolika nepřekonatelným rozdí-
lům, ale proto, že důraz na rozpory urču-
je tón veřejné debaty. Hlava státu to
řekla v novoročním projevu.

Po výbuchu a následném požáru v baru
ve švýcarském lyžařském středisku
Crans-Montana v noci na 1. ledna ze-
mřelo zhruba čtyřicet lidí a dalších při-
bližně sto utrpělo většinou závažná
zranění. Sdělila to místní policie.
„Americká armáda úspěšně dokončila
rozsáhlý úder proti Venezuele a Maduro
a jeho manželka Cilia Flores byli zatčeni
a odvezeni z Venezuely,“ uvedl Trump
na své síti Truth Social. Dodal, že ope-
race byla „ve shodě s americkým prá-
vem“. USA udeřili na Venezuelu v sobo-
tu 3. ledna. Podobnou operaci – zadržení

faktického vládce na území jeho země –
provedly Spojené státy naposledy před
36 lety, kdy během invaze do Panamy
v roce 1990 zadržely americké speciální
jednotky panamského diktátora Manu-
ela Noriega.
Čeští hokejisté porazili v semifinále mis-
trovství světa dvacítek v St. Paulu Ka-
nadu 6:4! Vítěznou branku vstřelil čase
58:46 Tomáš Poletín a 26 sekund před
koncem pečtil výsledek při power play
do prázdné branky Vojtěch Čihař, který
skóroval podruhé v utkání.
A bylo finále: Čeští hokejisté do dvaceti
let prohráli ve finále juniorského mis-
trovství světa proti Švédům 2:4. Švéd-
sko si z mládežnického turnaje odváží
zlato po čtrnácti letech. Góly padaly do
sítě českých hokejistů ve všech třeti-
nách – v první se trefil Juustovaara Karl-
sson, v druhé Eklund, v úvodu poslední
části skóroval Boumedienne. Následný
český tlak vyústil ve zdramatizování ut-
kání – nejprve se dvě a půl minuty před
koncem trefil Jiříček, na rozdíl jediné
branky snížil 24 sekund před koncem
Kubiesa. Do prázdné branky pak pojis-
til osm sekund před koncem švédské
vítězství útočník Stenberg. Kluci jsou
borci největší!

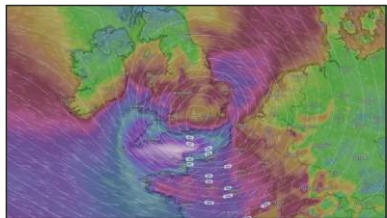
„Grónsko potřebujeme.“ Po svržení ve-
nezuelského diktátora Trump zopakoval,
že chce dánské arktické území, nej-
větší ostrov světa, dostat pod kontrolu
USA. Dánská premiérka Mette Frederiksen
vyzvala Donalda Trumpa, aby
přestal s hrozbami o převzetí Grónska,
po jeho opětovném prohlášení, že Spo-
jené státy toto území potřebují pro svou
státní bezpečnost.
Novoroční předsevzetí. Velké lidské
téma. Podle jedné americké agentury
průměrně opadá nadšení nových spor-
tovců druhý lednový pátek. V americkém
prostředí se tomuto dni začalo
oficiálně přezdívat QUITTER'S DAY (z an-
glického quit – skončit) a v roce 2026
připadne na 9. leden.
Luxus se historicky definoval skrze aku-
mulaci majetku, objektů a dalších vi-

ditelných znaků bohatství. Drahé hodinky,
auta, nemovitosti nebo exotické ces-
ty fungovaly jako jasné signály spo-
lečenského postavení. Dnes se však sta-
tus stále častěji měří schopností říci ne,
být nedostupný, nereagovat okamžitě,
nebýt permanentně na dosah. Být off-
line se stává součástí privilegia. Pri-
vilegia mít kontrolu nad svým časem,
nad vlastní pozorností a nad tím, kdo
k vám má přístup. Terapeut a kulturní
komentátor Daniel Dashnaw tento po-
sun shrnuje tak, že „skutečné bohatství
dnes nespočívá v tom být viděn, ale
v tom být nedosažitelný“.
5. - 6. ledna. Evropu zasáhla výrazná vl-
na arktického chladu. Teplotní mapy se
převlékly do zimních barev, když hod-
noty napříč kontinentem klesají hluboko
pod bod mrazu. Česko patří k nejm-
chladnějším oblastem Evropy (na Šumavě
-30 °C!!!), výrazně chladnější je jen ve
Skandinávii. Na jihu kontinentu naopak
hrozí silné zimní bouře.
Premiér Andrej Babiš (ANO) předal pre-
zidentu republiky Petru Pavlovi nomina-
ci Filipa Turka (Motoristé) na ministra ži-
votního prostředí. Prezident tuto nomi-
naci odmítl, sdělil Babiš po jednání s hla-
vou státu na Pražském hradě.

Americký prezident Donald Trump ve středu nařídil, aby Spojené státy opustily celkem 66 mezinárodních organizací. Jde o 35 organizací nespádajících pod OSN a 31 agentur OSN, které podle Bílého domu neslouží americkým zájmům.

Hluboká tlaková níže Goretti zásadně ovlivnila v prvních lednových dnech počasí v západní Evropě. Do Francie a Anglie přinesla vítr o síle hurikánu. V Anglii a Walesu se navíc čekalo neobvyklé vysoké množství sněhu. Goretti ovlivnila i počasí v Česku.

Zemřel švýcarský spisovatel a záhadolog Erich von Däniken, který svůj život zasvětil pátrání po stopách mimozemšťanů na Zemi. Bylo mu 90 let.

Zemřel religionista a teolog Ivan Štampach, bylo mu 79 let.

Crystal Palace vypadl v úvodním duelu FA Cupu! A nestačilo na klub dokonce až z šesté ligy. Přemožitelem účastníka Premier League se stal Macclesfield, na jehož půdě Eagles prohráli 1:2, když snižovali až v 90. minutě. Macclesfield se stal prvním týmem mimo čtyři nejvyšší soutěže, který z FA Cupu vyřadil obháje trofeje od sezony 1908/09. Tehdy právě Crystal Palace nestačil na Wolverhampton. Možný soupeř Sigmý Olomouc v play off Konferenční ligy zkolažoval jako Olomoučané na Nových Sadech!!!

Vtip dvanáctého lednového dne: Vládním zmocněncem pro klimatickou politiku se stal poslanec Motoristů Filip Turek. Premiér Andrej Babiš (ANO) dnes novinářům řekl, že jde o dočasné řešení. Americký republikánský kongresman Randy Fine v pondělí 12. ledna předložil návrh zákona o anexi Grónska, které patří Dánsku, členovi Severoatlantické aliance. Americký Kongres o tom informoval v tiskové zprávě na webu. O Grónsko nesčetněkrát projevil zájem americký prezident Donald Trump, EU, Dánsko i Grónsko však převzetí Spojenými státy odmítají.

Čistý zisk zemědělských podniků v České republice loni podle předběžných informací stoupl meziročně více než dvojnásobně na 9,7 miliardy korun. Za lepšími výsledky stál především růst cen ži-

vočišných komodit, dalšími důvody jsou levnější energie nebo nižší výdaje na investice.

Dánsko přešlo do pohotovostního režimu. V záhlaví veřejnoprávního rozhlasu DR stál zlověstný headline „bitva o Grónsko“ – zatím rétorická a diplomatická. Souběžně dnes ale s cestou dánského ministra a grónské ministryně na jednání s Američany upoutala pozornost i jiná zpráva: dánské ozbrojené síly vyslaly ke Grónsku vojáky.

Na žádost Spojených států se ve čtvrtek 15. ledna k brifinku o situaci v Íránu sešla Rada bezpečnosti OSN. Podle agentury AFP to oznámilo somálské předsednictví tohoto vrcholného orgánu. Íránem od konce prosince zmítají demonstrace, proti kterým íránské síly tvrdě zasahují. Americký prezident Donald Trump Teheránu v minulých dnech opakovaně pohrozil tvrdými kroky, pokud bude tamní režim zabíjet demonstranty a popravovat zadržené.

Po zvolení Martina Kupky předsedou ODS a Tomáše Portlíka jeho statutárním zástupcem pokračoval v Praze kongres strany volbou řadových místopředsedů. Do volby čtyř řadových místopředsedů ODS šlo šest kandidátů. Do funkcí byli zvoleni senátor Martin Červíček, europoslanec Alexandr Vondra, poslanec Karel Haas a exministr životního prostředí Pavel Drobil.

Slovensko se od ruské invaze na Ukrajinu stalo jedním z nejrychleji rostoucích vývozců zbraní v Evropě. Přestože vláda Roberta Fica oficiálně zastavila státní dodávky „smrtící pomoci“ Kyjevu, komerční export munice a techniky raketové roste a zbrojní byznys láme rekordy.

Papež Lev XIV. přijal 19. ledna k audienci českého prezidenta Petra Pavla. S hlavou katolické církve prezident hovořil například o ruské agresi na Ukrajině či o sexuálníím zneužívání v církvi. Následně prezidenta čekalo jednání se státním sekretářem kardinálem Pietrem Parolinem.

Premiér Andrej Babiš (ANO) se odmítl jasně postavit na stranu Dánska v otázce Grónska, o které usiluje americký prezident Donald Trump. Řekl, že preferuje dohodu, podle něj hraje roli hrozba ze strany Ruska a Číny. „Koupil jsem si globus za patnáct tisíc, abych věděl, kde to Grónsko přesně je,“ řekl Babiš s následným popisem zmiňované hrozby.

Dopoledne 19. ledna přišel na Městský úřad v Chřibské nedaleko národního parku České Švýcarsko muž a následně začal střilet ze svých nelegálně držných zbraní. Během útoku zabil jednoho muže, dalších šest lidí včetně starosty a tři policistů zranil. Policisté jsou mimo ohrožení života. Podle informací Deníku N je pachatelem místní občan, muž ve středním věku, oběti střelby je technický zaměstnanec úřadu.

Škoda Auto loni dodala celosvětově 1 043 900 vozů, meziročně o 12,7 procenta více. V Evropě, kde byla třetí nejžádanější značkou, dodala 836 200 vozů.

Norský premiér Jonas Gahr Støre potvrdil, že obdržel zprávu od amerického prezidenta Donalda Trumpa, v níž uvedl, že už nemá „čistě“ zájem o mír, protože nezískal Nobelovu cenu míru.

Podle prezidenta Petra Pavla se Česko od solidarity přiblížilo k sobectví, když se vláda rozhodla neprodat Ukrajině čtyři letadla L-159. Pavel při nedávné návštěvě Ruskem napadené země zmínil, že ukrajinská strana navrhla odkoupení čtyř z celkových 24 letounů, které má Česko k dispozici. Vláda však rozhodla, že se letadla prodávat nebudou, protože je potřebuje česká armáda. Podle Pavla by takový prodej nijak nenarušil českou obranyschopnost.

Velmi intenzivní polární záře byla z Česka viditelná v noci na úterý 20. ledna. Jev zářil jasně červenou a zelenou barvou viditelnou pohyblivým okem. Podívanou lze srovnat s fenomény známými ze severských zemí.

Archeologové v Itálii našli pozůstatky více než 2000 let staré veřejné budovy, jejíž návrh připisují starověkému římskému architektovi Vitruvioví, známému jako otec architektury. Pozůstatky starověké baziliky našli archeologové v centrálním italském městě Fano severovýchodně od Říma. „Je to senzační objev, něco, o čem budov mluvit naše vnoučata,“ řekl na tiskové konferenci italský ministr kultury Alessandro Giuli. „Mám pocit, že se jedná o objev století, protože vědci a badatelé tuto baziliku hledali více než 500 let,“ řekl starosta města Fano Luca Serfilippi.

Moldavsko zahájilo proces vystoupení z Ruskem vedeného Společenství nezávislých států (SNS), které sdružuje většinu postsovětských zemí. Podle agentury Reuters to uvedl moldavský ministr zahraničí Mihai Popșoi. Moskva kroku Kišiněva lituje, zemi varovala před „pohlcením“ ze strany Evropské unie. Stát ležící mezi Ukrajinou a Rumunskem se přestal účastnit všech aktivit SNS již v roce 2023.

Na Kamčatce už loni v prosinci napadl trojnásobek měsíčního průměru sněhových srážek. Od 1. do 16. ledna pak bylo zaznamenáno o 150 procent více srážek, než je měsíční průměr pro dané období.

Dlouho to vypadalo na drama až do samého konce. Alespoň tak se Slavia prezentovala minimálně v první půli, kdy i díky neobojácnosti šla do vedení zásluhou Vasilu Kušeje. Sešívání ale nakonec v Lize mistrů s Barcelonou padli 2:4. Vy-

stavní trefou rozhodl duel v Edenu hostující Dani Olmo.

Zemřel malíř, výtvarník, sochař, grafik a ilustrátor Boris Jirků, bylo mu 70 let.

Notnou část Spojených států sužovala kolem 25. ledna zimní bouře. Od Texasu po severovýchodní cíp Spojených států podle Národní meteorologické služby (NWS) panují „život ohrožující“ podmínky.

K biatlonovému Světovému poháru v Novém Městě na Moravě patří vedle skvělé organizace a divácké kulisy také emotivní loučení. Ať už v případě českých es, jako byli Michal Šlesinger či Ondřej Moravec, nebo u zahraničních hvězd. Loni mávali tribunám norští bratři Boeovi, letos jim dávala sbohem Italka Dorothea Wiererová.

Epidemiologové a virologové, kteří pomáhali Babišově vládě zvládnout covidovou pandemii, se ostře ohradili proti nejnovějším prohlášením předsedy vlády. Babiš totiž řekl, že je namístě se omluvit za rozhodnutí během covidové epidemie. Vinu podle něj nesou odborníci, kteří jeho někdejšímu kabinetu radili. „Je to hanebnost nejvyššího stupně,“ reaguje jeden z expertů.

Deficit státního rozpočtu na letošek ve výši 310 miliard korun, který v pondělí schválila vláda Andreje Babiše (ANO), je o 24 miliard vyšší, než navrhoval předchozí kabinet Petra Fialy (ODS). A předešlým je to o 73 miliard více, než dovoluje platný zákon o rozpočtové odpovědnosti, kritizuje bývalý ministr financí Miroslav Kalousek. Za nesoulad s rozpočtovými pravidly pak vládní koalici ANO, SPD a Motoristů tepají i opoziční strany. Indie a Evropská unie dokončily dlouho očekávanou obchodní dohodu, oznámil v úterý indický premiér Naréndra Módí. Dohoda je největší, jakou kdy obě strany uzavřely, přichází po téměř dvou desetiletích přerušovaných jednání a v době, kdy se Indie i EU snaží snížit závislost na proměnlivých vztazích se Spojenými státy, připomínají agentury.

Sestavil Petr Hanuška

Čistě mezi námi, s tím Turkem vám držím palce!

1.	ne	14:30	NO	Královský dvůr / Skrytá tajemství King's Court / Hidden Secrets / Arter - 50 %	W. Kilar, P. Glass	Balet
4.	st	19:00		Tosca / Senioři - 30 %	G. Puccini	Opera*
5.	čt	19:00		Královny / Sedmička / Arter - 50 %	R. Vencel, M. Doleželová	Činohra
		19:00		Evita	A. L. Webber	Muzikál
6.	pá	19:00		Evita	A. L. Webber	Muzikál
7.	so	10:00		Poznejte zblízka divadelní profesi - vlásenkárna / Arter - 50 %		Workshop
		16:00	ZO	Konečně jsi doma! aneb Papírové mausoleum Arter - 50 %	M. Sýkora	Činohra
8.	ne	14:00		Akční výtvarný workshop pro děti / KEC		Workshop
		16:00	YO	Královský dvůr / Skrytá tajemství King's Court / Hidden Secrets	W. Kilar, P. Glass	Balet
10.	út	15:30		Dramatáček aneb budme spolu trochu jinak / Sedmička		Kroužek pro děti
		19:00		Noc na Karlštejně	K. Svoboda, J. Štáidl, E. Krečmar, Z. Podskalský, Z. Podskalský ml.	Muzikál
13.	pá	18:00		Večer s klasikou ve Vile Primavesi Zničilas všechno, mé srdce také znič / Vila Primavesi		Koncert
		19:00	P	Zvoník u Matky Boží / Premiéra	V. Hugo	Činohra
14.	so	17:00		Prodaná nevěsta / Rodinné divadlo	B. Smetana	Opera
15.	ne	10:00	RPP	Maxipes Fík / Divadlo rozmanitostí Most / Výtvarné dílny ve foyer		Pohádka
		14:00	OPP	Maxipes Fík / Divadlo rozmanitostí Most / Výtvarné dílny ve foyer		Pohádka
		19:00		Poprask / Divadelní soubor Arabeska		
16.	po	19:00		Podcast Dobrovský & Šídlo		Podcast
17.	út	19:00	L	Koule	D. Drábek	Činohra
18.	st	19:00	C	Zvoník u Matky Boží	V. Hugo	Činohra
19.	čt	19:00		Teror / Sedmička	F. von Schirach	Činohra ^o
		19:00	D	Sugar P. Stone, B. Wilder, I. A. L. Diamond, R. Thoenen, J. Styne, B. Merrill		Muzikál
20.	pá	19:00	V	Jeníček a Mařenka / Arter - 50 %	E. Humperdinck	Opera ^o
21.	so	14:00		Naučte se flash mob / KEC		Workshop
		19:00	X	Zvoník u Matky Boží	V. Hugo	Činohra
22.	ne	09:00		Hrdináček / Sedmička	J. Posníková	Miminí divadlo
		11:00		Hrdináček / Sedmička	J. Posníková	Miminí divadlo
		14:00		Vytvoř si kostým z netradičních materiálů / KEC		Workshop
		14:30	NO	Kytice / Dramaturgický úvod od 13:45 hod.	K. J. Erben	Činohra
		19:00		V hlavní roli JÁ / Sedmička		Mono-stand-up-drama
23.	po	19:00	A	Kati	M. McDonagh	Činohra
24.	út	19:00	B	Láska mezi nebem a zemí	P. Valentine	Činohra
26.	čt	17:00		Sbor živě! / Sedmička		Otevřená zkouška
28.	so	14:00		Akční výtvarný workshop pro dospělé / KEC		Workshop
		19:00		Sherlock Holmes: Vraždy vousatých žen Senioři - 30 %	D. Drábek	Činohra

* v italském originále s českými a anglickými titulky
 ° představení bez přestávky

www.moravskedivadlo.cz
tel.: 585 500 500

divadle Olomouc

